

UNIVERZITA KARLOVA

PRÁVNICKÁ FAKULTA

HANA NEŠPOR NOVÁKOVÁ

EXEKUČNÍ ŘÍZENÍ

VYBRANÉ ASPEKTY POSTAVENÍ A ČINNOSTI SOUDNÍCH
EXEKUTORŮ

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Tomáš Holčapek, Ph.D.

Katedra občanského práva

Datum uzavření rukopisu: 13. 03. 2018

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Exekuční řízení. Vybrané aspekty postavení a činnosti soudních exekutorů.“ vypracovala samostatně s použitím zdrojů uvedených v příloze, a že práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Dále prohlašuji, že vlastní text této práce má 216 913 znaků včetně mezer a poznámek pod čarou.

V Praze dne 13. 03. 2018

Hana Nešpor Nováková

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych na tomto místě poděkovala svému vedoucímu práce JUDr. Tomáši Holčápkovi, Ph.D. za vedení práce, cenné rady a připomínky, jež mi poskytl při zpracování práce a odborný dohled.

OBSAH

---

1. Úvod	1
2. Exekuce – obecný nástin problematiky	5
2.1 Vykonávací potažmo exekuční řízení.....	5
2.2 Osnova průběhu exekučního řízení	7
2.3 Subjekty exekučního řízení	10
3. Soudní exekutor	13
3.1 Exekutorský úřad	14
3.2 Osoba soudního exekutora	16
3.3 Soudní exekutor – podnikatel a soudní exekutor – vykonavatel veřejné moci	18
3.3.1 Postavení exekutora jakožto vykonavatele veřejné moci	19
3.3.2 Postavení exekutora jakožto podnikatele	21
3.3.3 Zamyšlení ohledně postavení soudních exekutorů.....	22
3.4 Předpoklady pro výkon povolání.....	24
3.4.1 Exekutorská praxe	26
3.4.2 Exekutorská zkouška	27
3.4.3 Výběrové řízení, jmenování exekutora do exekutorského úřadu a slib exekutora... ..	28
3.4.4 Pojištění odpovědnosti exekutora za újmu	30
3.4.5 Povinné členství ve stavovské komoře.....	32
3.5 Exekutorský koncipient, kandidát a zástupce exekutora	34

3.5.1 Koncipient soudního exekutora	35
3.5.2 Kandidát	38
3.5.3 Zástupce soudního exekutora	39
3.5.4 Zamyšlení ohledně řešení problematiky zástupců aneb exekutorské právnické osoby	40
3.6 Vymezení soudního exekutora vůči dalším osobám vystupujícím ve vykonávacím řízení a některým jiným osobám.....	43
3.6.1 Soudní vykonavatel	43
3.6.2 Vykonavatel soudního exekutora.....	44
3.6.3 Vymahači pohledávek a inkasní společnosti	45
4. Činnost soudního exekutora	48
4.1 Exekuční a další činnost soudního exekutora.....	48
4.2 Pověření soudního exekutora výkonem exekuce a jeho případné nahrazení v průběhu exekučního řízení.....	51
4.2.1 Pověření soudního exekutora	51
4.2.2 Vyloučení soudního exekutora	54
4.2.3 Změna soudního exekutora v průběhu exekučního řízení	55
4.3 Odpovědnost soudního exekutora při výkonu činnosti	57
4.3.1 Odpovědnost za přestupky a za trestné činy	57
4.3.2 Kárná odpovědnost	58
4.4 Odměňování exekutora	59
4.4.1 Odměna exekutora ve střetu s insolvenčním řízením.....	62
4.4.2 Novela Exekučního tarifu.....	65

5. Některé další problémy, aktuální návrhy a možnosti novelizace Exekučního řádu s významem pro soudní exekutory	68
5.1 Návrh skupiny senátorů na zrušení části Exekučního tarifu týkající se snížení odměny exekutorů.....	69
5.2 Nedostatečný počet exekutorů	71
5.3 Novela vyhlášky o postupech při výkonu exekuční činnosti aneb šablony.....	73
5.4 Spoluodpovědnost oprávněného za vymáhání pohledávky aneb povinné skládání zálohy na exekuci.....	75
5.5 Zpoplatnění procesních úkonů činěných v průběhu exekučního řízení a koncentrace řízení	77
5.6 Procesní slučování exekucí zahájených vůči jednomu povinnému	79
5.7 Místní příslušnost soudních exekutorů čili teritorialita	81
5.7.1 Pokusy zakotvit místní příslušnost exekutorů v České republice	82
5.7.2 Zavedení principu teritoriality exekutorů na Slovensku.....	83
5.7.3 Zamyšlení ohledně vhodnosti zavedení principu teritoriality exekutorů v České republice.....	84
5.8 Návrh skupiny senátorů na odstranění „konkurence“ exekutorů	89
6. Závěr.....	92
Seznam použitých zdrojů.....	98
1. Literatura.....	98
2. Právní předpisy	99
3. Judikatura	101
4. Články.....	102
5. Jiné zdroje.....	106

Seznam příloh	109
Abstrakt a klíčová slova.....	138
Abstract and key words.....	140

1. ÚVOD

Motivem volby tématu diplomové práce je zejména stálá aktuálnost problematiky exekucí v každodenním životě odborné i laické veřejnosti. V dnešní době je téměř standardem žít takřikajíc na dluh, kdy každý druhý je nebo minimálně byl dlužníkem (povinným), ať už vůči bankovní či nebankovní instituci, popřípadě vůči svému rodinnému příslušníku nebo známému. Taktéž není neobvyklé, že povinná osoba je neschopna, a v některých případech i neochotna, své dluhy plnit řádně a včas. V takovém momentě přichází na řadu právní cesta věřitele (oprávněného), kterák dosáhnout splnění své pohledávky nuceně. Listina základních práv a svobod¹ zaručuje každému možnost domáhat se svého práva u nezávislého a nestranného soudu, případně u jiného stanoveného orgánu státu.² Tento princip zajišťuje uplatnitelnost a vynutitelnost práv, bez něj by šlo pouze o prakticky nedosažitelnou ochranu.³ Neplní-li dlužník ani tehdy, je-li o jeho povinnosti autoritativně rozhodnuto a lhůta stanovená k plnění marně uplynula, stává se dané rozhodnutí titulem, díky kterému lze přistoupit k samému nucenému vymožení této povinnosti, k zahájení a provedení řízení soudem (soudní výkon rozhodnutí) nebo osobou k tomu kvalifikovanou a státem posvěcenou, soudním exekutorem (exekuční řízení).

Problematika exekucí s sebou nese spoustu složitostí a neshod, zejména jde o téma velmi citlivé vzhledem k možným značným zásahům do práv účastníka řízení. Příslušná právní úprava je tak velmi často podrobována novelizacím, a i přesto je téměř permanentně na programu dne zákonodárců další novela různých dílčích aspektů. Sporná je a vždy bude například problematika ochrany a obrany povinného, která se může jevit na jednu stranu jako příliš široká, na stranu druhou, v jistých aspektech stále nedostatečná

---

¹ Ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práva svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění ČSFR, republikovaná jako Usnesení Předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „Listina základních práv a svobod“ či pouze „Listina“).

² Čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

³ Listina základních práv a svobod: komentář. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2012. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-750-6. Str. 725.

a zlepšení hodná. V návaznosti na to se řeší, zdali nejde již o přílišný zásah do práv oprávněného. Nejednotný je taktéž náhled na úpravu samotné osoby soudního exekutora (dále také pouze jako „exekutor“), zakotvení jeho postavení, rozsah pravomocí nebo výkon činnosti, přičemž jednotlivé dílčí aspekty právní regulace jsou s to názorově rozpolcovat veřejnost.

Zadání práce znělo na téma exekučního řízení, jež je ovšem problematikou natolik rozsáhlou, že by o ní v rámci práce nebylo možno kvalifikovaně pohovořit v celé šíři. Autorka se proto rozhodla svou práci zaměřit na jedno z témat dílčích a zároveň nejpoutavějších, a to na soudní exekutory, neboť právě exekutor je středobodem procesu zvaného exekuce a také zřejmě nejkontroverznějším povoláním vůbec. Vůči exekutorskému stavu je zastáván často velice negativní postoj bez osobních praktických zkušeností. K tomu dochází zřejmě i z důvodu až příliš častého šíření dezinformací, kdy je na tyto osoby pohlíženo optikou dlužníka, který se staví do pozice oběti a ve velké většině případů jde taktéž o prostou záměnu osoby exekutora s osobami vymahačů nebo s inkasními společnostmi, požívajícími ne zrovna dobré pověsti. Každý jistě zaznamenal prohlášení, že „exekutoři (ať již ve správném slova smyslu osob s postavením právem vymezeným či ve smyslu vymahačů) jsou státem ve státě“, což vyvolává představu o jejich neomezených pravomocích. Tomu odpovídá i množství negativně vyznívajících webových stránek, článků, případně i publikací navádějících kterak „se bránit zlému exekutorovi“, podporujících jakýsi „odboj proti exekutorům“. Samozřejmě pak je o jakémkoliv prohřešku soudních exekutorů ihned mediálně slyšet. Toto černobílé a zkreslené nahlížení vyvolává velké emoce. Nejen, že jde o hnací motor dalších a dalších pokusů právně konkretizovat jejich úpravu, ale téma úpravy exekucí a potažmo jejich vykonavatelů se tím stává často tématem volebních programů, jako tomu bylo u nedávných Parlamentních voleb na podzim 2017. Jedním z bodů předvolebních programů se tak vedle otázky, zda má Česká republika zůstat členem Evropské unie, stala otázka stanovení místní příslušnosti soudních exekutorů.

Cílem práce byl zvolen nikoliv komplexní popis postavení a činnosti soudních exekutorů, což by práci ponechalo v příliš obecné popisné rovině, ale spíše vybrané aspekty jejich postavení a činnosti. Středobodem zájmu se tak stanou otázky, které se autorce subjektivně jeví jako zajímavé, hodné zmínky a takové, co jsou často diskutované, ohledně nichž nepanuje shoda, zda představují ještě vylepšení, nebo jde-li již o úpravu nadbytečnou, nesoucí pouze větší a větší komplikovanost a nesrozumitelnost

exekučního procesu. To celé se ovšem neobejde bez vymezení i některých obecnějších témat. Intencí práce není zaobírat se postavením a činností soudního exekutora v rámci jednotlivých způsobů výkonů rozhodnutí. Taktéž text nesměruje k podání jednoho všeobecně platného a nejlepšího modelu právní úpravy, který by měl být nastolen, ale pokusí se nastínit některá řešení vhodná, na druhou stranu ale též zdůvodnit nevhodnost jistých opatření navrhovaných či zavedených. Autorka se pokusí o uvedení reálných situací z praxe soudů. Práce je koncipována jako teoretická, deskriptivní, částečně též srovnávací, zejména však analyzuje velmi aktuální problematiku a možné trendy vývoje, tudíž se jako nejvhodnější metody při vypracování jeví metody logické a jazykové, deduktivní, dále pak metoda komparativní. Autorka nastíní aktuální právní úpravu, kterou, spolu s navrhovanými změnami podrobí analýze z hlediska vhodnosti a potřebnosti, pokusí se o definování dopadů zavedení takových opatření, které vymezí i prostřednictvím uvedení názorů osob povolaných, a zaujme stanovisko, zda by mohlo zakotvení právě takového institutu vést k vytýčenému cíli.

Práce bude rozdělena do šesti hlavních kapitol, včetně úvodu a závěru. Jedná se o hlavní velké celky, nazvané obecněji, v rámci podkapitol již blíže zaměřené. V první kapitole bude provedeno nastínění vykonávacího a exekučního řízení, obecně a velmi zjednodušeně načrtnut průběh exekuce.

Těžiště práce počíná částí třetí, která nese označení „Soudní exekutor“. Předmětem bližšího bádání v rámci ní bude pojednání o exekutorském úřadu, osobě soudního exekutora, jeho postavení, na které lze pohlížet optikou exekutor jakožto podnikatel i exekutor jakožto orgán veřejné moci. Bez definování předpokladů, jenž musí uchazeč splňovat, aby se mohl stát soudním exekutorem, se práce neobejde. Autorka zahrne do obsahu též pojednání o koncipientech a kandidátech exekutora, v kterýchžto pozicích k výkonu exekuční činnosti dochází, a jimiž by uchazeč o povolání exekutora měl zpravidla projít. Jistou problematiku představuje zajištění kontinuity činnosti v době indispozice exekutora, kdy nastupuje institut zástupce. Taktéž na tomto místě autorka vymezí exekutora vůči dalším osobám, se kterými buď bývá zaměňován, či které vystupují v rámci dvojkolejného vykonávacího řízení.

Další v pořadí jest kapitola nesoucí název „Činnost soudního exekutora“ a pojednávající, jak patrně, krátce o exekuční a další činnosti, kterou exekutor koná a jakou odpovědnost při tom nese. Vedle toho se bude zabývat zejména pověřením

soudního exekutora provedením exekuce, jeho možným vyloučením a případnou změnou v průběhu řízení. Odměňování exekutora je momentálně velmi diskutovanou problematikou, která nemůže být opomenuta, přičemž dojde i k rozebrání inkriminované novely Exekučního tarifu⁴ podstatně snižující odměny exekutorů.

Zřejmě nejzajímavější a obsahující množství subjektivních soudů autorky se stane kapitola týkající se některých dalších problémů právní úpravy exekutorů, Exekučního řádu.⁵ Tato část obsáhne rozbor výše nezařazených, aktuálně vznesených a projednávaných návrhů novelizací a možných změn Exekučního řádu, jež by se exekutorů mohly dotknout a ovlivnit tak jejich činnost či existenci vůbec. Analyzována s návrhy de lege ferenda bude problematika nízkého počtu vykonavatelů tohoto právního povolání nebo vhodnost zavedení místní příslušnosti, což je téma nejpálčivější, dále i dopad formulářů exekutorských úkonů, které budou zavedeny s novelou prováděcího právního předpisu od července tohoto roku. Taktéž se autorka bude zabírat ústavními stížnostmi s návrhy na zrušení některých částí právních předpisů o exekuci, jež jsou aktuálně Ústavnímu soudu podány, přičemž k doručení poslední z nich došlo pouhých pár dnů před uzavřením rukopisu této práce.

---

⁴ Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Exekuční tarif“, případně pouze „Tarif“).

⁵ Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen jako „Exekuční řád“).

2. EXEKUCE – OBECNÝ NÁSTIN PROBLEMATIKY

Vzhledem ke zvolenému tématu není možné začít absolutně bez alespoň elementárního nastínění výchozí problematiky exekucí a vykonávacího řízení obecně, neboť právě v exekučním procesu vystupuje a vede jej soudní exekutor.

Exekuci či soudní výkon rozhodnutí lze definovat jako „... *faktické uskutečnění určitého práva na plnění, jež bylo oprávněnému přiznáno vykonatelným rozhodnutím soudu, popřípadě jiného státního orgánu, avšak nebylo povinnou stranou poskytnuto dobrovolně a musí být prosazeno donucujícími prostředky státní moci.*“⁶ Státní moc stanovuje pravidla chování subjektů, ovšem musí zajistit i jejich efektivní dodržování, a to bez vynucení autoritativně uložených práv a povinností není možno. Pro případy, kdy má oprávněný vykonatelný exekuční titul či titul pro výkon rozhodnutí vydaný soudem či jiným státním orgánem a povinný přesto neplní, je třeba jeho právo efektivní cestou zajistit. Za tím účelem je zakotveno vykonávací řízení potažmo ustanoveny speciální subjekty, které se takovou činností mohou erudovaně zabývat.

2.1 Vykonávací potažmo exekuční řízení

Vykonávací řízení nalézáme v každém odvětví procesního práva, známe vykonávací řízení trestní dle Trestního řádu⁷, exekuce v právu správním,⁸ vykonávací řízení daňové⁹ nebo civilní. Pokud jde o posledně uvedené, civilní vykonávací řízení je

---

⁶ MACUR, Josef. Kurs občanského práva procesního. Exekuční právo. 1. Vydání. Praha: C.H.Beck, 1998, str. 5.

⁷ Hlava dvacátá první zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád,) ve znění pozdějších předpisů.

⁸ Obecnou úpravou je v oblasti správního práva hlava jedenáctá části druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

⁹ Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, věnuje exekuci díl pátý hlavy páté třetí části.

jedním z druhů civilního řízení¹⁰. Nejde pouze o další fázi či stádium řízení nalézacího jako je tomu například v případě opravného řízení, nýbrž o řízení samostatné. To je patrné zejména z rozdílných cílů, které tato řízení sledují. Účelem nalézacího řízení je „nalézt právo“.¹¹ Cíl vykonávacího řízení je představován nucenou realizací povinnosti, která byla „nalezena jako právo“ v řízení nalézacím, a která nebyla splněna dobrovolně ve stanovené pariční lhůtě. Vzhledem k tomu, že ne každé rozhodnutí ukládá povinnost, a ne každé rozhodnutí zůstane nesplněno dobrovolně, jedná se o řízení fakultativní, jehož zahájení je čistě v moci oprávněného. Není bez zajímavosti upozornit na jakýsi most či pojitko mezi řízením nalézacím a řízením vykonávacím, kterým je rozhodnutí soudu, neboť jím řízení nalézací končí a vykonávací počíná. Další rozdílnost můžeme spatřovat v některých institutech, jež nalézací řízení nezná, případně které se neuplatňují a naopak. Jako příklad institutů specifických pro vykonávací řízení lze jmenovat institut inhibitoria či arrestatoria nebo samotného exekutora, jenž v nalézacím řízení nemá místo. Pro případ opačný, kdy se určité instituty nalézacího řízení neuplatňují v řízení vykonávacím, je to kupříkladu přípravné jednání nebo rozhodnutí pro zmeškání. Odlišnost shledáváme také ve speciálních zásadách stanovených pro postup řízení exekučního na rozdíl od řízení nalézacího, respektive opět v uplatnění či neuplatnění některých z nich, uvést lze zásadu přednosti, pořadí a proporcionality sloužící pro případy střetu pohledávek, oproti tomu řízení exekučnímu není úplně vlastní například zásada ústnosti a veřejnosti, jednání se zásadně nekonají.¹² Ovšem bez povšimnutí nelze nechat ustanovení § 254 odst. 1 OSŘ¹³, který odkazuje na použití ustanovení o nalézacím řízení, není-li stanoveno jinak.

Taktéž je třeba rozlišovat řízení vykonávací od řízení insolvenčního, které se též považuje za samostatný druh civilního soudního řízení. Toto řízení je výjimečné svou konstrukcí procesu, jež je spojením řízení nalézacího a řízení vykonávacího.¹⁴ Insolvenční řízení spěje k rozhodnutí o úpadku dlužníka, rozhodnutí o způsobu jeho

---

¹⁰ Tradičně se civilní proces rozlišuje na řízení nalézací (sporné a nesporné), řízení zajišťovací, řízení vykonávací, řízení insolvenční a řízení rozhodčí.

¹¹ Blíže k nalézacímu řízení: WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. Civilní právo procesní. 8. vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-076-5.

¹² Soud nařizuje jednání, jen považuje-li to za nutné nebo v případech výslovně zákonem uvedených, jak stanovuje § 253 odst. 2 OSŘ.

¹³ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OSŘ“)

¹⁴ WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. Civilní právo procesní. 8. vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-076-5. Str. 41.

řešení a navazuje též výkon stanoveného způsobu řešení jako další fáze řízení, nikoliv již samostatná, přičemž cílem toho všeho je majetkové uspořádání množství subjektů. Od řízení vykonávacího se tedy obdobně liší účelem, rozdílnými instituty (např. moratorium) a též procesními zásadami uplatňujícími se v průběhu řízení (např. výlučnosti insolvenčního řízení, jež zajišťuje, aby nedocházelo k uspokojování pohledávek mimo toto řízení¹⁵). Vzájemnou vazbu upravuje Insolvenční zákon,¹⁶ konkrétně znění § 140e, který v odstavci prvním stanoví, že exekuci, jež by měla postihnout majetek zahrnutý do majetkové podstaty, nelze nařídit ani zahájit, dokud trvají účinky rozhodnutí o úpadku, a to pod sankcí zdánlivého právního jednání („...se nepřihlíží...“).¹⁷

Vykonávací řízení má dvě větve, a to exekuční řízení vykonávané soudními exekutory dle Exekučního řádu a soudní výkon rozhodnutí, jehož úpravu nalézáme v části šesté OSŘ a v dalších jeho ustanoveních, tato konkurence řízení bývá též označována jako dvojkolejnost vykonávacího řízení.

2.2 Osnova průběhu exekučního řízení

Vykonávací řízení je možno zahájit jen a pouze na návrh oprávněného¹⁸ a to dnem, kdy návrh na zahájení exekučního řízení exekutorovi došel v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 Exekučního řádu, popřípadě kdy došel návrh na zahájení soudního výkonu rozhodnutí soudu dle úpravy OSŘ obsažené v ustanovení § 254 odst. 1 první věta ve spojení s § 82 odst. 1.

Podkladem pro to, aby mohl oprávněný žádat nucený výkon, je rozhodnutí soudu či jiného orgánu veřejné moci, případně jiný stanovený podklad, pro případ exekuce

---

¹⁵ § 5 písm. d) Insolvenčního zákona.

¹⁶ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Insolvenční zákon“).

¹⁷ Srov. § 554 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „Občanský zákoník“).

¹⁸ To je stanoveno § 261 odst. 1 OSŘ a § 35 odst. 1 Exekučního řádu. Jedinou výjimkou je výkon rozhodnutí o výchově nezletilých dětí, který je možno zahájit i bez návrhu, to odpovídá znění § 504 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů.

nazývaný exekučním titulem a pro případ soudního výkonu rozhodnutí je tento označován jako titul pro výkon rozhodnutí soudem. Titul musí znít na plnění ve smyslu *dare, facere, omittere* nebo *pati*, jinak není výkon představitelný. Dále je nutné, aby byl vykonatelný, tzn. aby již uběhla lhůta k jeho dobrovolnému splnění. Tato lhůta je označována jako pariční, jejíž délka je vymezena obecným pravidlem v § 160 odst. 1 OSŘ, kdy na splnění povinnosti obecné dává povinnému tři dny od právní moci rozsudku, v případě vyklizení bytu dnů patnáct, ovšem soud může určit lhůtu delší nebo stanovit splátky, přičemž počátek lhůty se počítá od právní moci rozhodnutí. Co se titulu dále týče, nemusí jít nutně jen o rozhodnutí civilního soudu, exekuční řád vyjmenovává exekuční tituly ve svém § 40. Řadí mezi ně, mimo jiné, například vykonatelný rozhodčí nález či notářský zápis se svolením k vykonatelnosti či dokonce vykonatelné rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, jestliže takové přiznává právo, postihuje majetek anebo jestliže zavazuje k povinnosti. V exekučním řízení dle Exekučního řádu nelze vykonat některé tituly, které je možné vynucovat ve vykonávacím řízení pouze soudy, jedná se např. o rozhodnutí o péči o nezletilé děti.¹⁹ Obdobně vyjmenovává tituly pro výkon rozhodnutí § 274 OSŘ s připomínkou skutečnosti, že nesmí jít o tituly vykonatelné v řízení správním či daňovém.

Vykonávací řízení se zpravidla rozděluje na dvě základní fáze, na fázi před provedením výkonu rozhodnutí a na fázi provedení výkonu rozhodnutí. Ovšem to ne zcela platí pro exekuce dle Exekučního řádu, vzhledem k tomu, že je zde za nabytí právní moci usnesení považováno více okamžiků. Jedním z nich je uplynutí lhůty, kterou exekutor stanoví ve výzvě a po kterou má povinný ještě stále splnit dobrovolně, jak stanovuje § 52 odst. 3 Exekučního řádu ve spojitosti s ustanovením § 46 odst. 6.²⁰

V případě exekučního řízení prováděného exekutory tedy můžeme rozlišovat tuto časovou osu průběhu:

1. **Zahájení exekučního řízení** na návrh oprávněného dnem, kdy došel exekutorovi dle § 35 Exekučního řádu ve spojitosti s jeho ustanovením § 37

---

¹⁹ Blíže vizte § 37 odst. 2 Exekučního řádu.

²⁰ ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. Civilní proces. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ. C.H.BECK, 2015. str. 8 an.

2. **Pověření exekutora** soudem a **nařízení exekuce** postupem upraveným § 43a Exekučního řádu
3. **Vyrozumění** oprávněného, vyrozumění povinného o zahájení exekuce spojené s výše zmíněnou výzvou dle § 46 odst. 6 Exekučního řádu a **exekuční příkaz**, jehož základní úprava je obsažena v ustanovení § 47 an. Exekučního řádu
4. Případná **obrana povinného** proti exekuci, a to formou:
  - návrhu na odklad exekuce podle § 54 Exekučního řádu,
  - návrhu na zastavení exekuce dle § 55
  - odvolání se povinného proti rozhodnutí exekutora dle § 55c
  - taktéž je v tomto stádiu možno namítat podjatost exekutora, což je upraveno v ustanovení § 29 Exekučního řádu
5. **Provedení exekuce** způsobem, který exekutor stanoví a uvede v exekučním příkazu
6. Skončení exekučního řízení **vymožením** předmětné povinnosti stanovené exekučním titulem, a to s příslušenstvím, spolu s náklady oprávněného a náklady exekuce, což vyplývá ze znění Exekučního řádu, z § 51 písm. c) stanovující případy, kdy zaniká exekutorovi oprávnění k výkonu exekuce

Způsoby provedení výkonu rozhodnutí se liší dle toho, zda jde o titul na plnění peněžité či nepeněžité, vedle těchto je často zapomínáno i na způsoby výkonu stanovené Zákonem o zvláštních řízeních soudních,²¹ kterými jsou výkon ve věcech péče o nezletilé děti a výkon ve věcech domácího násilí, které se však vykonávají jen prostřednictvím soudního výkonu rozhodnutí.²² Způsoby výkonu rozhodnutí ukládajícího peněžité plnění jsou vyjmenovány v § 258 odst. 1 OSŘ a jednotlivé způsoby blíže vymezeny v hlavě druhé až sedmé této části, co se týče způsobů výkonu titulů znějících na plnění nepeněžité, jsou taxativně dány v § 258 odst. 2 OSŘ a jednotlivé způsoby konkretizovány v rámci hlavy osmé části šesté zákona. Taxativní výčet přípustných způsobů, kterými může být provedena exekuce na peněžité plnění podává Exekuční řád v § 59 odst. 1 pod písmeny a) až f), jednotlivé způsoby specifikovány v následujících dílech zákona jedna až šest hlavy IV., pro případ exekuce v § 59 odst. 2 Exekučního řádu. Jinými než zde uvedenými

---

²¹ Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon o zvláštních řízeních soudních“).

²² To vyplývá z ust. § 37 odst. 2 písm. b) Exekučního řádu.

způsoby výkon provést nelze. Tato zásada, vedle jiných, je stanovena k ochraně povinného. Exekuci lze provést i více či všemi těmito zákonem stanovenými způsoby, je-li toho k dosažení účelu třeba. Rozsah diplomové práce nedovoluje se jednotlivými způsoby exekucí blíže zaobírat.

Na závěr je nutno zmínit a mítí dále na mysli, že OSŘ je právním předpisem obecným a vůči speciálnímu Exekučnímu řádu se použije subsidiárně. Vztah OSŘ a Exekučního řádu je takto explicitně dán v ustanovení § 52 odst. 1 Exekučního řádu, který vyžaduje aplikaci OSŘ pro případy, kdy není speciální úprava Exekučním řádem stanovena. S tím v souladu je i Stanovisko Nejvyššího soudu České republiky k výkladu Exekučního řádu, sp. zn. Cpjn 200/2005 ze dne 15.2.2006, jenž v něm uvádí, že nelze vyloučit použitelnost OSŘ pro případy, které Exekuční řád neřeší výslovně.

2.3 Subjekty exekučního řízení

Soudní exekutor nemůže vykonávat exekuční činnost bez podnětu a součinnosti dalších subjektů. Subjekty, jež vystupují v exekučním řízení jsou exekuční soud, soudní exekutor a účastníci exekučního řízení vymezení § 36 Exekučního řádu. Exekutorovi budou věnovány následující hlavní části diplomové práce, zde budiž pouze elementárně definovány zbylé subjekty pro uvedení do problematiky.

Exekuční soud je okresní soud, jehož místní příslušnost se řídí s ohledem na osobu povinného.²³ Co se detailů týče, použije se obecný právní předpis úpravy soudního řízení, tedy OSŘ a samozřejmě další právní předpisy upravující v jakém složení bude soud zasedat a další podrobnosti, jakými jsou Zákon o soudech a soudcích²⁴ či Vyhláška o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy²⁵. Jakkoliv by se mohlo zdát, že soud v exekučním řízení příliš nefiguruje, má některé důležité kompetence v oblasti

---

²³ Pravidla určování místní příslušnosti stanovuje § 45 odst. 2 Exekučního řádu.

²⁴ Zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích přisedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (o soudech a soudcích), (dále jen „Zákon o soudech a soudcích“).

²⁵ Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „Vyhláška o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy“).

rozhodovací, ochranné a kontrolní.²⁶ Exekuční soud musí vedle jiného konkrétního soudního exekutora pověřit výkonem exekuce a figuruje kupříkladu v případě zastavení exekuce.²⁷ V exekučním řízení je rozhodováno formou usnesení.

Klíčové jsou taktéž osoby označené jako **účastníci řízení**, neboť ony jsou nadány procesními právy a povinnostmi, díky kterým mohou ovlivnit podobu a průběh řízení. Účastníky vymezuje § 36 Exekučního řádu, kdy klíčový je odstavec první, sdělující, že účastníky řízení jsou oprávněný a povinný, což jsou účastníci esenciální, bez nichž by vykonávací řízení nebylo myslitelné. Je nasnadě, že pro bližší úpravu účastenství (způsobilost být účastníkem a procesní způsobilost, zastoupení atd.) se využije obecná úprava OSŘ. Osoby **povinného** se činnost exekutora dotýká nejbližší, neboť její majetek (popřípadě ona osoba sama, půjde-li například o exekuci provedením určitých prací) podlehne nucenému výkonu povinnosti, kterou dobrovolně nesplnila. Tedy je to osoba, která je donucována k plnění. Celý proces není možno uskutečnit bez **oprávněného**, jenž je klíčovým subjektem pro zahájení exekučního řízení vůbec, neboť exekuční řízení je řízením čistě návrhovým. Osoba oprávněná je ta osoba, které exekuční titul přiznává právo požadovat po povinném plnění stanovené povinnosti.

Účastníky řízení ale mohou být i **další osoby**. Tak je tomu v případě, jedná-li se o postižení majetku, který je součástí společného jmění manželů, kdy se účastní exekučního řízení i manžel povinného. Účastníkem může být též osoba, na kterou přešla povinnost nebo právo z exekučního titulu.²⁸ Není výjimečná situace, kdy se účastníkem exekučního řízení stane plátce mzdy povinného či bankovní ústav, u kterého je veden bankovní účet povinného.²⁹

Aby byla zachována výše zaujatá tendence vymezit popisovanou problematiku pro obě větve vykonávacího řízení, je třeba uvést, že subjekty soudního výkonu

---

²⁶ Blíže ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. *Civilní proces. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ*. C.H.BECK, 2015. str. 9 an.

²⁷ Vizte § 55 Exekučního řádu.

²⁸ § 36 odst. 3 Exekučního řádu.

²⁹ Jedná-li se o způsob výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu povinného.

rozhodnutí jsou obdobné, s tím, že zde nevystupuje osoba exekutora a ani soud pak nemůže nést označení přívlastkem „exekční“.

3. SOUDNÍ EXEKUTOR

Dávno minula doba, kdy donucení povinného ke splnění povinnosti bylo v rukou soukromých osob mezi sebou, do čehož stát nezasahoval. To je v moderní době nemyslitelné a stát se musí prostřednictvím svých orgánů či osob, které k tomu speciálně pověří, postarat o efektivní vynucování práva. Postava soudního exekutora byla do českého právního prostředí uvedena poměrně nově, neboť, stejně jako exekuční proces, byla ustavena exekučním řádem v roce 2001. Dle důvodové zprávy k exekučnímu řádu potřebu zřídit úřady soudních exekutorů jako dalších vykonavatelů rozhodnutí zapříčinila přetíženost civilních soudů, která vedla k obrovským průtahům při donucování ke splnění povinností, jež by ovšem mělo naopak být, s ohledem na oprávněné zájmy věřitele (pojmoslovím Exekučního řádu – oprávněného), pokud možno bezodkladné.³⁰

Mimoto byly soudy při výkonech rozhodnutí ne příliš efektivní a nové postavy soukromých soudních exekutorů, jež jsou navíc závislé na výsledku exekuce svou odměnou, tak měly provést reformu spočívající ve vysoké vymahatelnosti práva, přičemž právní úprava se nechala inspirovat zejména modelem Francie, kde zavedení tohoto institutu značně zvýšilo úspěšnost při vymáhání nesplněných povinností.³¹ Tedy (dle někoho již, dle jiných teprve) sedmnáctým rokem se oprávněnému nabízí možnost volby, kterou z cest právním řádem poskytnutých si k vymožení své pohledávky zvolí, záleží čistě na jeho úvaze, zda svěří nucený výkon povinnosti exekutorovi anebo soudnímu vykonavateli.

Dle autorky je sedmnáct let na testování právní úpravy určitého právního institutu a jeho efektivnosti dostatečných, a i k přesvědčení společnosti o vhodnosti takové úpravy by mělo být časem více než adekvátním, přesto je stále slyšet hlasy, že Exekuční řád je

---

³⁰ Shodně HLAVSA, PETR a kol.: Exekuční řád a předpisy související, 1.vyd. Praha: Leges 2013, str. 14.

³¹ VESELÝ, Jan. Zákon o soudních exekutorech (exekuční řád) přináší reálnou vymahatelnost práva. *EPravo.cz - Sbírka zákonů, judikatura, právo* [online]. 29.5.2001 [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: https://www.epravo.cz/top/clanky/?pg=15&typ=clanky&s1=3&s2=0&s3=0&s4=0&s5=0&s6=3&m=1&rcid_cl=8165.

úpravou nadbytečnou, a že ke zřízení exekutorů jako samostatných fyzických osob, na které byl výkon určité části moci státem přenesen, nemělo vůbec dojít.

3.1 Exekutorský úřad

Na tomto místě budiž pojednáno o Exekutorském úřadu. Samozřejmě nejde o osobu, a to ani fyzickou ani právnickou, taktéž nelze exekutorský úřad považovat za synonymum exekutora, ač spolu tyto pojmy v nejvyšší míře souvisejí. Exekutor vykonává exekutorský úřad, je do něj jmenován. Exekutorský úřad souvisí s místem. Exekutora jmenuje do exekutorského úřadu ministr spravedlnosti na návrh Komory. Exekutor si v sídle exekutorského úřadu zřídí svou kancelář, odkud vykonává společně se svými zaměstnanci činnost, která je náplní jeho povolání.³² Sídlo exekutorského úřadu je stanoveno prostřednictvím stavovských předpisů, a to s ohledem na polohu okresního soudu, do jehož obvodu byl exekutor jmenovaný. Mimo takto stanovený obvod pracoviště je exekutorovi dovoleno jedině zřídit si sklad.³³ Exekutor je povinen exekutorský úřad, respektive budovu, ve které je kancelář exekutora označit stanoveným způsobem, vzor označení exekutorského úřadu je přílohou číslo 2 k Exekučnímu řádu, a u vchodu umístí informační tabuli obsahující údaje, jako např. úřední hodiny a další³⁴, taktéž v budově sídla exekutorského úřadu musí být exekutorova úřední deska³⁵.

Počet exekutorských úřadů je dán rozhodnutím ministra spravedlnosti, kterým stanovil počet exekutorských úřadů pro každý obvod okresního soudu.³⁶ Po projednání s Komorou je v jeho pravomoci počet úřadů zvýšit, což mu umožňuje ustanovení § 8 písm. b) Exekučního řádu.

---

³² § 1 odst. 1 Stavovského předpisu Exekutorské komory České republiky ze dne 23. 5. 2002, kancelářský řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Kancelářský řád“).

³³ Podrobněji § 1a Kancelářského řádu.

³⁴ § 3 Kancelářského řádu.

³⁵ § 4 tamtéž.

³⁶ Rozhodnutí Ministra spravedlnosti ze dne 9. 3. 2005, č.j. 533/2003-OOD-Org, o určení počtu exekutorských úřadů v České republice.

Exekutorský úřad má určitou strukturu. Ta je tvořena osobou exekutora, jenž jako manažer řídí celý úřad, a jeho zaměstnanci, kterými jsou exekutorští kandidáti, koncipienti exekutora, vykonavatelé exekutora, případně i další zaměstnanci, zejména administrativní, které má exekutor za vhodné a potřebné zaměstnávat. „*Soudní exekutor je objektivně odpovědný za fungování celého svého úřadu. Jedná se totiž o `monokraticky` koncipované orgány veřejné moci, kde je odpovědností exekutora, koho zaměstnává, jakým způsobem si tyto pracovníky vybírá, jak je školí a organizuje jejich práci.*“³⁷ Strukturu exekučního úřadu nepředepisuje zákon ani žádný stavovský předpis, a tak ji dle konkrétních potřeb určuje sám exekutor a může se tudíž úřad od úřadu dosti lišit.³⁸ Dle Wolfové lze lišit na úřady malé, kde mohou být zaměstnání třeba pouze zaměstnanci dva, střední a velké, jež mohou mít až dvě sta pracovníků.³⁹ Za jeden z největších exekutorských úřadů je považován exekutorský úřad v Přerově, do kterého byl jmenován (nyní již obecně známý, bývalý) exekutor JUDr. Vrána, a který zaměstnával více než dvě sta pracovníků, nyní vedený JUDr. Jíchou.⁴⁰

Přestane-li exekutor vykonávat exekutorský úřad pro některý z důvodů § 15 Exekučního řádu, pak zaniká výkon exekutorského úřadu, což je třeba chápat jako zánik funkce exekutora jakožto konkrétní osoby do úřadu jmenované, nicméně exekutorský úřad přetrvává, pouze bude přeobsazen. K tomu dojde na základě výběrového řízení, které musí Komora konat do jednoho měsíce od uvolnění exekutorského úřadu, následně má ministr spravedlnosti také jeden měsíc na jmenování exekutora z navržených. Co se děje v mezidobí, kdy exekutor byl odvolán, ale ještě nedošlo k výběru a jmenování exekutora nového, reguluje § 15 zejména odst. 5 a 6 a dále pak § 16 Exekučního řádu. Na těchto místech se stanoví, že činnost bude nadále obstarávat zástupce exekutora, přičemž nedochází k žádné změně, co se neukončených exekučních věcí týče. Nový exekutor pak tyto spisy převezme, účastníky informuje a dále pokračuje ve výkonu exekuční činnosti.

---

³⁷ Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného sp. Zn. 13 Kse 1/2011 – 109 ze dne 22. 3. 2012.

³⁸ WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. Soudní exekuce. Praha: Wolters Kluwer, 2016. str. 50 an.

³⁹ Tamtéž, str. 51.

⁴⁰ Např. článek Exekutor Tomáš Vrána rezignoval, skončí příští rok na jaře. In: *Česká justice* [online]. 2. 9. 2015 [cit. 2018-02-13]. Dostupné z: www.ceska-justice.cz/2015/09/exekutor-tomas-vrana-rezignoval-skonci-pristi-rok-na-jare/ nebo Úřad nechvalně proslulého “krále exekutorů“ má převzít Lukáš Jícha. In: *Právní rádce* [online]. 29. 2. 2016 [cit. 2018-02-13]. Dostupné z: <http://pravniradce.ihned.cz/c1-65184990-urad-nechvalne-prosuleho-krale-exekutoru-prevezme-lukas-jicha>.

Při takové změně vzniká účastníkovi právo žádat o změnu exekutora odlišným postupem nežli dle § 44b Exekučního řádu.⁴¹

Závěrem lze (pro zjednodušení a s velkou mírou nadsázky) přirovnat exekutorský úřad k soudu a exekutory k jeho soudcům, ač pouze do té míry, kdy pro odvolání, byť všech soudců, nezruší se celý soud.

3.2 Osoba soudního exekutora

Ač by se mohlo z přívlastku „soudní“ exekutor zdát, že jde o státní instituci, není tomu tak. Exekutorské povolání je koncipováno jako soukromoprávní, ovšem při výkonu exekuční činnosti je subjektem veřejného práva a jeho činnost je činností spíše podnikatelskou, vykonávanou v souladu se speciálními předpisy. Na exekutora byly delegovány určité pravomoci státu, určitá část státní moci, kterou musí v souladu se zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí vykonávat jen v případech, v mezích a způsoby, které určí zákon.⁴² Tomu odpovídá, mimo jiné, i ustanovení o odpovědnosti státu za škodu způsobenou exekutorem při výkonu jeho povolání a v souvislosti s ní.⁴³

Vzhledem k tomu, že v případech, kdy exekutor vykonává svou činnost, dochází k významným zásahům do osobních práv osob, je třeba pravidla výkonu jeho činnosti precizovat v nejvyšší míře a zakotvit též instituty, které zajistí, že nedojde k zásahům neoprávněným a případné excesy sankcionovat. Osoba exekutora je vytýčena jako profesionál v oboru a svému povolání má věnovat náležitou pozornost, nejen z toho důvodu je zakotvena neslučitelnost výkonu exekutorského úřadu s jinou výdělečnou

---

⁴¹ Usnesení Krajského soudu v Praze sp. zn. 20 Co 453/2012-220 ze dne 20. 3. 2012.

⁴² Uvedená zásada je zakotvena na úrovni ústavních zákonů, jedná se o čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny.

⁴³ Vizte dále kapitolu 3.4.4 této práce ohledně pojištění odpovědnosti exekutora za újmu, popřípadě 4.3 týkající se odpovědnosti exekutora.

činností, až na obvyklé výjimky jako je činnost vědecká, umělecká či správa vlastního majetku, povoluje se taktéž výkon některých poradních funkcí pro stát.⁴⁴

Soudní exekutor se řadí mezi tzv. svobodná povolání. To znamená, že svou samostatnou výdělečnou činnost vykonává na základě jiného než Živnostenského zákona.⁴⁵ Výkon činnosti exekutora náleží k profesím právnickým. Exekutorem se může stát pouze fyzická osoba, která byla státem k exekuční činnosti pověřena speciálním postupem dle Exekučního řádu. Stát na soudní exekutory přenáší část úkolů, které předtím náležely soudu, jinak by nemohl být prováděn předmět jejich činnosti. „*Zákon o soudních exekutorech tedy deleguje část pravomoci soudu, a to výlučně tu, která je uplatňována po vydání autoritativního soudního rozhodnutí, příp. rozhodnutí jiného státního orgánu, na nezávislého a nestranného soudního exekutora.*“⁴⁶ S tím souvisí i § 28 in fine Exekučního řádu, který zakotvuje konstrukci, kdy se úkony exekutora považují za úkony exekučního soudu. Zároveň však je exekutorské prostředí prostředím konkurenčním. Český právní řád, ač přes několik pokusů, stále nedospěl k zavedení místní příslušnosti exekutorů, a tedy je nejdůležitější, jaké schopnosti má konkrétní osoba exekutora, jak si vedla v dříve řešených případech, jaký je její „goodwill“ a další hlediska typická pro podnikatele, tudíž je rozhodující, jak je schopna se v takovém konkurenčním prostředí prosadit a dát o sobě vědět potencionálním zadavatelům exekuce a udržet ty stávající.

Dle seznamu soudních exekutorů, jenž vede Exekutorská komora, působí na území České republiky aktuálně pouhých sto padesát osm soudních exekutorů.⁴⁷ Z toho jasně plyne, že se nepodařilo naplnit ani numerus clausus stanovený dříve uvedeným rozhodnutím. K situaci nepřispívá ani to, že v posledním roce ukončilo svou činnost větší množství exekutorů, než je obvyklé. Uváděným důvodem, mimo zřejmý, kterým je předně neoblíbenost profese u společnosti a náročnost povolání z důvodů neustálých změn legislativy, byl obzvláště pak zásah ministerstva spravedlnosti

---

⁴⁴ § 3 odst. 2 Exekučního řádu.

⁴⁵ § 3 odst. 2 písm. c) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „Živnostenský zákon“).

⁴⁶ HLAVSA, PETR a kol.: Exekuční řád a předpisy související, 1.vyd. Praha: Leges 2013, str. 14.

⁴⁷ Informace je platná ke dni 8. 2. 2018. Seznam soudních exekutorů je dostupný z Portálu Exekutorské komory České republiky, která jej vede: <http://ekcr.cz/seznam-exekutoru>.

do odměňování exekutorů novelou Exekučního tarifu provedenou v roce 2017. Dalším, taktéž ekonomickým důvodem, který odrazuje nové osoby od vstupu do této profese, je rostoucí tzv. „dluhová propast“ povinných, kdy spoustu pohledávek není možné vymoci a doplácí na to právě exekutoři. Nadto mezi představiteli Komory a ministrem spravedlnosti Pelikánem panují poměrně napjaté vztahy, jak je vidno nejen z četných mediálních článků.⁴⁸

3.3 Soudní exekutor – podnikatel a soudní exekutor – vykonavatel veřejné moci

Jako sporná se může jevit otázka postavení exekutora vůbec. Tedy, zda má být exekutorský úřad potažmo funkce soudního exekutora konstruována jako samostatná výdělečná činnost soukromé osoby, kdy je soudní exekutor osobně zainteresován na výsledku uskutečňovaných exekucí, tedy jako podnikatelská činnost, a zda by neměla být zakotvena spíše jako státní instituce, obdobně jako soudy a soudci, mimo jiné také financování ze státního rozpočtu, teprve, byla-li na exekutory přenesena částečně agenda soudu. Náhledu na exekutora v tomto směru se dovolává i ustanovení § 28 Exekučního řádu in fine, když říká, že na úkony exekutora má být pohlíženo jako na úkony exekučního soudu nebo § 55b Exekučního řádu, dle kterého exekutor činí takové úkony, jako v řízení o výkon rozhodnutí prostřednictvím soudu činí soud, a při rozhodování postupuje obdobně podle OSŘ. Tedy jeho postavení by bylo možno v některých aspektech srovnávat dokonce s postavením soudce. A zároveň jde o činnost konanou

---

⁴⁸ Příkladem lze uvést:

DLOUHÁ, Petra. Pelikán na válečné stezce. Ministr jde exekutorům po penězích. *Peníze.cz* [online]. 23. 5. 2016 [cit. 2018-02-20]. Dostupné z: <https://www.penize.cz/exekuce/311627-pelikan-na-valecne-stezce-ministr-jde-exekutorum-po-penezich> .

HLAVÁČOVÁ, Veronika. Exekutorů v Česku ubývá. Pelikán volá po snížení na polovinu, komora chystá ústavní stížnost. *IRozhlas.cz* [online]. 4. 3. 2017 [cit. 2018-02-20]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/exekutoru-v-cesku-ubyva-pelikan-vola-po-snizeni-na-polovinu-komora-chysta-ustavni-stiznost_201703040618_jaj .

ŠRÁMEK, Dušan. Senátoři v ústavní stížnosti: Pelikán chce exekutory vyhladovět. *Kurzy.cz: Ekonomický deník* [online]. 23. 6. 2017 [cit. 2018-02-20]. Dostupné z: <https://www.kurzy.cz/zpravy/425519-senatori-v-ustavni-stiznosti-pelikan-chce-exekutory-vyhladovet/> .

A mnohé další.

za úplatu (§ 3 Exekučního řádu), na svou odpovědnost (§ 32 Exekučního řádu), sám si obstarává klientelu a zajišťuje kancelář, ať už personálně (§ 5 Exekučního řádu) či hmotně (zabezpečení vhodných pracovních podmínek zaměstnanců v souladu s ustanoveními Zákoníku práce⁴⁹), to jest srovnatelně s definicí podnikatele. A tak se může takto vymezené pojetí exekutora jevit až jako oxymóron.

3.3.1 Postavení exekutora jakožto vykonavatele veřejné moci

Kterak je třeba na úkony exekutora hledět jako na úkony soudu, a kterak postupuje při svém rozhodování podle OSŘ a činí tak jako soud, bylo již zmíněno několikrát. Že je exekutor úřední osobou, je nepochybné z výkladových ustanovení Trestního zákoníku⁵⁰, § 127 odst. 1 písm. f) jej zde výslovně uvádí (a díky stanovisku Nejvyššího soudu považujeme za úřední osoby i jeho koncipienta a vykonavatele, byť dle písmene d), ale o tom blíže dále), tak i z důvodové zprávy k § 4 Exekučního řádu. Ovšem exekutor je úřední osobou jen v těch případech, kdy koná exekuční činnost, eventuálně, když vykonává určitou činnost z pověření soudu. Nejvyšší soud souhlasil s názorem dovolatele, který tvrdil, že exekutoři jsou v postavení orgánu vykonávajícího veřejnou moc, což spojil s odkazem na § 1 odstavec první a druhý s § 4 Exekučního řádu, nýbrž pouze pokud jde o výkon exekuční činnosti, čímž ovšem není provádění úschovy peněz exekutorem, které se řadí mezi další činnost exekutora a při takové již postavení vykonavatele veřejné moci nelze dovodit.⁵¹

Exekutor při výkonu exekuční činnosti nese část veřejné moci, která na něj byla ze strany státu delegována zákonem, přičemž jde o ty pravomoci, jež příslušely do vydání Exekučního řádu soudcům, odlehčení jejich agendě bylo deklarováným důvodem právní úpravy a zavedení exekutorů vůbec.⁵² Při výkonu exekuční činnosti exekutor, ač soukromá osoba, patrně vystupuje v nadřazeném postavení, neboť může autoritativně rozhodovat o právech a ukládat povinnosti jiným osobám. Exekutory vystupující

---

⁴⁹ Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákoník práce“).

⁵⁰ Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Trestní zákoník“).

⁵¹ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 20 Cdo 1329/2004 ze dne 29. 6. 2005.

⁵² HLAVSA, PETR a kol.: Exekuční řád a předpisy související, 1.vyd. Praha: Leges 2013, str. 14.

v postavení veřejnoprávního orgánu ovšem nelze ztotožňovat se správními orgány, jejichž zásahy do práv a povinností osob lze podrobit přezkumu ve správním soudnictví.⁵³

Taktéž pro postavení exekutora jako orgánu veřejné moci svědčí ustanovení o nestrannosti, nezávislosti a spravedlivosti v § 2 odst. 1 a 2 Exekučního řádu. Kárné řízení proti exekutorům je do určité míry podobné rozhodování o kárné odpovědnosti soudců⁵⁴ a postup upravuje stejný zákon.⁵⁵ Požadavky na osobu exekutora jsou stanoveny přísným způsobem, ne zcela nepodobným podmínkám pro jmenování soudcem.⁵⁶ Jak bylo výše řečeno, v určitých situacích by se mohlo jevit jako možné tyto dvě osoby postavením přirovnávat, ovšem to by nemohlo dojít k vydání stanoviska pléna Ústavního soudu týkajícího se náhrady nákladů exekutora. Ten uzavírá, že, byť jsou exekutorovi zákonem svěřeny pravomoci, jež vykonává jako úřední osoba v mocenském postavení, není jeho postavení stejné jako postavení soudce, neboť, za prvé je na výsledku exekuce materiálně zainteresován, dále pak zásadní rozhodnutí ohledně řízení spočívají na exekučním soudu a pokud by, teoreticky, měl postavení se soudem srovnatelné, nemohl by být účastníkem řízení před Ústavním soudem.⁵⁷ Právě na toto stanovisko reaguje v nejnovější ústavní stížnosti ze dne 21. 2. 2018⁵⁸, cílicí na zrušení ustanovení Exekučního řádu ohledně volného výběru exekutora oprávněným, skupina senátorů, která se domnívá, že došlo k jeho překonání.

---

⁵³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Aps 6/2011 – 85 ze dne 16. 11. 2011.

⁵⁴ Nástin kárné odpovědnosti exekutorů je předmětem kapitoly 4.3.2 této práce.

⁵⁵ Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“).

⁵⁶ Soudce může být jen plně svéprávný a bezúhonný státní občan, který dosáhl věku minimálně třiceti let, s vysokoškolským právnickým vzděláním, jestliže jeho zkušenosti a morální vlastnosti dávají záruku v řádný výkon funkce, který složil slib do rukou prezidenta republiky, složil odbornou justiční zkoušku, za kterou je, mimochodem, uznávána i zkouška exekutorská, jak stanoví § 60 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

⁵⁷ Stanovisko Ústavního soudu České republiky Pl. ÚS – st. 23/06 ze dne 12.9.2006.

⁵⁸ Touto ústavní stížností se zabývá kapitola 5.8.

3.3.2 Postavení exekutora jakožto podnikatele

Základní definici podnikatele podle činnosti podává Občanský zákoník: „*Kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele.*“⁵⁹ Tedy, zamyslíme-li se nad jednotlivými pojmovými znaky, musíme shledat, že je exekutor naplňuje. Za zvážení v tomto ohledu stojí znak „samostatně“, který je vykládán ve smyslu opačném vůči závislé výdělečné činnosti, zaměstnaneckému vztahu, přičemž podnikatel samostatně podniká, jestliže si může sám rozhodovat o zorganizování činnosti, místě, čase a způsobu výkonu dané činnosti.⁶⁰ To je na exekutora přiléhavé jen zčásti. Exekutor má sice samostatnost v tom, kterak zorganizuje svou kancelář, kolik zaměstná zaměstnanců, popřípadě, kterým ze stanovených způsobů provede výkon rozhodnutí, ovšem komplikovaněji se bude hledat samostatnost ohledně procesního postupu, který je přesně a podrobně vymezen Exekučním řádem. Všechny pochyby v tomto ohledu vyvrátil později mnohokrát citovaný verdikt Ústavního soudu: „*Argumentace stěžovatelky, že postavení soudního exekutora se podobá postavení zaměstnance, neboť exekutor, pokud je požádán o provedení exekuce, ji nemůže odmítnout, není správná. Exekutor při své činnosti není v takovém vztahu k oprávněnému, že by jej bylo možno (třeba i per analogiam) považovat za zaměstnance oprávněného. Naopak exekutor vystupuje při své činnosti v postavení podnikatele podle obchodního zákoníku. Podnikáním se rozumí činnost prováděná samostatně podnikatelem, vlastním jménem a na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku. Z této definice vyplývá základní charakteristika postavení podnikatele – soustavná činnost prováděná za účelem dosažení zisku a ve vztahu k oprávněnému na vlastní riziko. Je třeba zdůraznit, že exekutor jako podnikatel má z úspěšného provedení exekuce zisk (odměnu), ale současně nese i riziko spočívající v tom, že majetek povinného nebude dostávat k uspokojení oprávněného, ale i nákladů exekuce.*“⁶¹

---

⁵⁹ § 420 odst. 1 Občanského zákoníku.

⁶⁰ ČERNÁ, Stanislava a Stanislav PLÍVA. *Podnikatel a jeho právní vztahy*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta, 2013. Scripta iuridica. ISBN 978-80-87146-76-7. Str. 11.

⁶¹ Usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. II. ÚS 150/04 ze dne 31. 8. 2004.

3.3.3 Zamyšlení ohledně postavení soudních exekutorů

Tento model postavení soudního exekutora jako nestátního orgánu, soukromé fyzické osoby, která koná exekuční činnost veřejnoprávní povahy, za odměnu, byl zvolen s ohledem na zvýšení efektivity vymáhání pohledávek, k zabezpečení vymahatelnosti práva a s tím spojené zachování „*důvěry v soudy, ale i v základy právního státu vůbec*“, vyjádřeno slovy důvodové zprávy k Exekučnímu řádu.⁶²

Pokud by byla upravena pozice exekutora jako státního zaměstnance, údajně by nemusel být proces a s ním spojené vymáhání pohledávek natolik efektivní jako nyní, neboť by odpadla motivace související se závislostí odměny exekutora na úspěchu exekuce.

S tím se diplomantka nemůže zcela ztotožnit. Nedomnívá se, že by tzv. „zestátnění“ exekutorů znamenalo nutně nižší efektivitu. Naopak, dle autorčina názoru by se tímto opatřením exekutorům dostalo většího klidu na práci, neboť by nemuseli být pod neustálým tlakem nutnosti shánět klienty, tlaku, aby zvládli financovat celý exekutorský úřad a zabezpečit svou odměnu. Platové podmínky by se staly stabilními a při současném ponechání úpravy, jak je nastavena, respektive jejím převzetí do úpravy nové, by nebylo ani rezignováno na snahu exekutora být při exekuci efektivní, neboť je zaručena dalšími instituty, jako např. kárnou odpovědností. Motivace vykonavatelů soudních též není spojována s výší vymoženého plnění či s jeho úspěšností, a přesto si nikdo nedovolí o jeho pohnutkách ve spojitosti s efektivitou polemizovat.

Dle současné úpravy je nezávislost exekutora na státu zajištěna vázáním jeho odměny na výši vymoženého plnění, respektive na úspěšnost exekuce a získávání exekučních zakázek na principu soutěže exekutorů. Ovšem nezávislost se nehodnotí jen měřítkem finanční samostatnosti vůči státu. To lze, dle mínění autorky, vztáhnout i na provedení komparace s pozicí soudce, a neboť má v dnešní době soudní exekutor i široké pravomoci rozhodovací, je komparace možná, jak vyplynulo z výše zmiňovaného. Však i u soudce je konstruována jeho nezávislost, mimo jiné, také jako

---

⁶² Důvodová zpráva k Exekučnímu řádu, obecná část.

nezávislost finanční. Odměna soudce je stanovena speciálním zákonem a navázána na objektivní, v čase proměnlivou skutečnost, jak bude blíže uvedeno v kapitole týkající se odměňování exekutora, a zabezpečuje ji, stejně jako chod celého soudu, včetně jeho zaměstnanců, stát. Ten také prostřednictvím zákonů udává pravidla pro určení příslušnosti konkrétního soudu k tomu kterému konkrétnímu případu. Odměna soudních exekutorů, ač stanovena jako jeden z aspektů nezávislosti exekutora na státu a prvek samostatnosti jeho povolání, je státem regulována, neboť její výše je stanovena vyhláškou, kterou může ministerstvo téměř dle libosti změnit, ač s nadsázkou řečeno, ale poslední takový zásah k tomu, bohužel, svádí. Exekutor musí, kromě výjimečných zákonných případů, převzít vedení exekuce, o kterou oprávněný požádá, a k výkonu které jej pověří soud, aniž by k takovému přidělení došlo na podkladě zákonných pravidel, a aniž by existovala garance byť jen náhrady hotových výdajů. Za těchto podmínek se autorce nezdá nezávislost příliš zajištěna a domnívá se, že větší záruku by mohlo skýtat právě zmiňované zakotvení exekutorů jako státních úřadů.

Taktéž by se tímto krokem dala pro futuro řešit problematika nepříznivého pohledu veřejnosti na exekutory, pročež trnem v oku je právě ona soukromá povaha. Veřejností volající po zrušení této instituce bývají exekutoři označováni nelichotivě jako obchodníci s chudobou. Často je exekutorský stav vůči soudním vykonavatelům neoprávněně dehonestován.⁶³ To se autorce zdá poněkud s podivem. Příímý výkon exekuce provádí ve svém důsledku stejně hlavně vykonavatelé, nikoliv soud, nikoliv exekutor sám. Mimo to, vykonavatel soudu a vykonavatel exekutora jsou v postavení téměř totožným, jak bude pojednáno dále, s tím rozdílem, že zaměstnavatelem soudního vykonavatele je stát. Evidentně postavení státního zaměstnance vyvolává v řadách veřejnosti větší důvěryhodnost a zdání „etičtějšího“ jednání.

Pročež autorka navrhuje následující: zakotví-li se exekutorské úřady jako orgány státu, je třeba přepracovat celkovou koncepci zákona, zajistit financování chodu celého úřadu ze státního rozpočtu, stanovit místní příslušnost exekutorů s rovnoměrným nápadem jednotlivých věcí. Vedle toho si autorka dovoluje navrhnout přesun veškeré

---

⁶³ Iniciativa „Zrušme exekutory“ dostupné z: <http://zrusmeexekutory.webnode.cz/>, či „Petice za zrušení soukromých exekutorů“ dostupné z: https://www.petice24.com/petice_za_zruseni_soukromych_exekutoru a mnohé další zasvěceně se tvářící zdroje.

agendy vykonávacího řízení na takto nově upravené instituce. Dle autorky v tomto systému nadále postrádá dvojkolejnost většího smyslu, neboť by exekuci prováděly buď státní orgány dle Exekučního řádu anebo státní orgány postupem dle OSŘ, tedy by spočíval jediný podstatný rozdíl v označení subjektu a v předpisu, dle kterého by bylo postupováno. Tímto krokem by mělo dojít i k zefektivnění soudního řízení, neboť odlehčí agendě soudů, jejichž činnost by nadále spočívala již pouze jen v řízeních nalézacích.

Jiným problémem, který by nastal, je finanční náročnost, neboť by s přechodem exekutorů ze soukromé sféry pod státní a tím i zátěž na financování exekutorských úřadů, odměn exekutorů a jejich zaměstnanců přešla, byť třeba jen částečně, na stát. Což se, při současných zejména zaměstnanců exekutorů, zdá jako poměrně citelný zásah do státního rozpočtu, který je dlouhodobě schodkový a tím pádem by se dotkl i každého občana, neboť by bylo zajisté třeba přijmout opatření, která by navýšila příjmovou stranu rozpočtu. Ovšem šlo by o opatření odůvodněné.

Ani podoba exekutorů jako podnikatelů není úplně nevhodná, ovšem skýtá mnohá úskalí, se kterými by se zákonodárce musel vyrovnat. Hlavním problémem jsou neustále zmiňované odměny, kde neexistují jakékoliv garance minimálních odměn nebo náhrad, nejistota ohledně zisku je sice pro podnikatele typická, ale zároveň je do této činnosti velmi výrazně zasahováno, oblast odměn nevyjímaje. Zákonodárci se neustále snaží přijít s novými možnostmi, které by exekuce zefektivnily, ovšem nejčastěji jde o opatření ve prospěch povinných a neustálými změnami jen činí právní předpisy v oblasti exekucí méně přehlednými, což škodí nejen exekutorskému stavu. Optimalizaci exekučního řízení příznivěji vůči exekutorům vymezenou mohou přinést některá z opatření zmiňovaných v textu dále.

3.4 Předpoklady pro výkon povolání

Povolání soudního exekutora náleží mezi právnická povolání, nelze jej tak vykonávat bez úspěšně zvládnutých studií na některé ze čtyř právnických fakult v České republice, a to v oboru právo a právní věda, které bylo zakončeno magisterskou státní

zkouškou. Uznat lze za určitých okolností i rovnocenné vzdělání odjinud⁶⁴. Ovšem to není vše. Předpoklady vypočítává § 9 odst. 1 Exekučního řádu. Neméně důležitým předpokladem je plná svéprávnost, které se nabývá zletilostí⁶⁵, státní občanství⁶⁶ a bezúhonnost. Vedle toho musí osoba, jenž se chce stát exekutorem, splňovat ještě požadavky na předepsanou délku příslušné praxe a vykonat exekutorskou zkoušku. Ač se jedná o všechny podmínky uvedené v § 9 odst. 1, existují dále i další požadavky, zakotvené v některých dalších ustanoveních napříč Exekučním řádem. Tak zejména exekutorem nemůže být osoba, která by nebyla zapsaná na seznamu exekutorů vedených exekutorskou komorou a ani ten, kdo odmítne složit slib nebo neuzavře smlouvu o pojištění odpovědnosti, byť splňuje všechny ostatní stanovené předpoklady. Taktéž musí projít specifickým procesem, na jehož konci je do úřadu ustanoven, jde o funkci založenou jmenováním.

Autorce se jeví podmínky stanovené pro vstup do exekutorského stavu jako poměrně přísně nastavené, z čehož plyne, že exekutorem se nemůže stát úplně každý absolvent právnické fakulty. Ovšem do jisté míry jsou nastaveny srovnatelně s jinými právnickými profesemi, jako například advokáty. Ani soudy se ohledně podmínek nasetkaly s většími složitostmi či rozpory. De lege ferenda stojí za zvážení jisté možnosti ohledně délky praxe, respektive její prodloužení. To by mělo vést k lepší připravenosti na výkon samostatné praxe, úvaha vyvstává pod vlivem diskuzí o prodloužení praxe advokátních koncipientů. Případně je otázkou stanovení konkrétního minimálního věku pro možnost jmenování do úřadu exekutora. Tyto diskuze se autorce jeví již jako příliš restriktivní, a to teprve vzhledem k tomu, že je právní úprava stále pojímána s větším akcentem na podnikatelské postavení soudních exekutorů. I pokud by došlo k redefinici exekutorů na státní orgány veřejné moci, nepovažovala by autorka stanovení určitého věku jako podmínku pro jmenování exekutora do exekutorského úřadu za podmínku vyloženě nutnou. Diskutabilní je povinná organizace exekutorů v Exekutorské komoře,

---

⁶⁴ Uznání vzdělání je možné za podmínek stanovených speciálním zákonem, a to zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁵ Srov. § 15 odst. 2 a § 30 odst. 1 Občanského zákoníku.

⁶⁶ Způsoby nabývání státního občanství vymezuje zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ve znění pozdějších předpisů.

přičemž proběhly vlny pokusů o zrušení povinného členství. Nicméně jde o pravidlo pro Českou republiku historicky zavedené, blíže je tato problematika zmíněna dále.

3.4.1 Exekutorská praxe

Co se této podmínky týče, je požadován výkon exekutorské praxe v délce minimálně tři roky, stejně jako je tomu v případě povinné praxe i dalších právnických povolání, např. advokátního koncipienta. Tato podmínka je stanovena v obecných předpokladech pro jmenování exekutorem⁶⁷ a je dána i v požadavcích na provedení zápisu do kandidátského seznamu.⁶⁸

Pod pojmem exekutorská praxe se ovšem nerozumí pouze praxe na pozici exekutorského koncipienta a následně kandidáta. Mimo tyto se uznává i další zkušenost z právnických postů, přičemž se však liší v tom, zda ji lze uznat plně, tedy celou délku nebo ve zkráceném uznatelném rozsahu, což jsou nejvíce dva roky. V maximální délce dvou let se uznávají takové pracovní zkušenosti, které byly získány jinou praxí v právní oblasti než v § 9 odst. 2 Exekučního řádu vyjmenovanou. V celé absolvované délce se uznává např. praxe soudce, advokáta, notáře, státního zástupce, justičního čekatele, advokátního či notářského koncipienta atd.⁶⁹

Započtení se může udát na základě žádosti podané skrze komoru spolu s žádostí o zápis do seznamu koncipientů, popřípadě spolu s žádostí o vykonání exekutorské zkoušky.⁷⁰ O uznání či neuznání a délce, ve které se uznává rozhoduje ministerstvo spravedlnosti. To zkoumá, zda byla praxe v tvrzené délce skutečně vykonána, případně, zda náplň této praxe měla převážně právní povahu.⁷¹

---

⁶⁷ § 9 odst. 1 písm. d) Exekučního řádu.

⁶⁸ § 24 odst. 1 písm. b) Exekučního řádu.

⁶⁹ § 9 odst. 2 Exekučního řádu .

⁷⁰ K této problematice byl vydán stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 9. 9. 2010, kterým se stanoví zásady pro posuzování žádosti o zápis do seznamu exekutorských koncipientů a žádosti o vykonání exekutorské zkoušky.

⁷¹ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. Str. 58.

Stejně jako v případě koncipientů advokátních bývá zmiňován návrh na prodloužení praxe ze tří na pět let. Toto prodloužení se ovšem autorce jeví jako liché. Autorka upozorňuje, že v této oblasti je problematika poněkud jiná, neboť advokátní koncipient po složení justičních zkoušek smí již sám založit advokátní kancelář a konat povolání, aniž by musel projít výběrovým řízením, které v případě stavu exekutorského koná Komora a následným jmenováním do exekutorského úřadu ministrem. Odvolává se přitom i na institut exekutorského kandidáta, který je konstruován jako pozice určená k přečkání doby mezi vykonáním příslušných zkoušek a jmenováním k výkonu exekutorského úřadu. Náročnost zaměstnání u exekutorského úřadu, požadavky na vzdělávací aktivity koncipienta a dále zkoušky samotné jsou dostatečnou zárukou erudovanosti zájemců o jmenování exekutorem.

3.4.2 Exekutorská zkouška

Exekutorská zkouška prokazuje odborné znalosti, jež jsou potřebné pro erudovaný výkon funkce exekutora. K úpravě této problematiky vydala komora stavovský předpis nazvaný jako Zkušební řád,⁷² který upravuje veškeré podrobnosti. Rozsah znalostí právních předpisů, které budou předmětem ověřování, jsou stanoveny poměrně široce, a to na obor práva ústavního, správního, trestního, občanského a obchodního a samozřejmě je pak nutná znalost zákonných i podzákonných prováděcích předpisů, které upravují výkon rozhodnutí a exekucí.⁷³ Předmětem zkoušky jsou též stavovské předpisy Exekutorské komory. Zkouška je složena ze dvou částí, části písemné, která spočívá v sepsání písemnosti, jakou je např. exekutorský zápis⁷⁴, za použití právních předpisů, judikatury i stanovené literatury, a ústní část, která se skládá před zkušební komisí.⁷⁵ Jestliže osoba, která se chce stát exekutorem již vykonala odbornou zkoušku požadovanou pro výkon některého z právnických povolání, jejíž záměnnost se připouští

---

⁷² Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 17. 7. 2001, zkušební řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „Zkušební řád“)

⁷³ § 6 odst. 1 Stavovského předpisu Exekutorské komory České republiky ze dne 17.7.2001, zkušební řád, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁴ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. Str. 59.

⁷⁵ Paragrafy 7 až 9 Zkušebního řádu se týkají zkoušky, zkušební komise pak ustanovení § 1a odst. 1 a § 5 tamtéž.

dle § 9 odst. 3 Exekučního řádu⁷⁶, může být stejně jako praxe uznána, respektive ministerstvo musí takovou uznat.⁷⁷

Možnost vykonat zkoušku je dána všem uchazečům, kteří splňují podmínky stanovené v § 9 odst. 1 Exekučního řádu pro jmenování osoby exekutorem, samozřejmě požadavek na složení této zkoušky uvedené pod písmenem e) ve zmiňovaném paragrafu. Umožnění vykonání zkoušky takové osobě je explicitně upraveno jako povinnost Komory v § 24 odst. 2 Exekučního řádu.

Předpokladem pro možnost pokusit se složit zkoušku je doručení písemné přihlášky na Komorou předepsaném formuláři. Součástí přihlášky musí být i stanovené přílohy, doklad o délce dosavadní praxe, odborná práce⁷⁸ nebo záznamy o odborných úkonech, přičemž koncipient je povinen si takové záznamy vést.⁷⁹ Taktéž je třeba uhradit poplatek. Ten je už několik let stejný a činí deset tisíc korun, jestliže jsou za koncipienta plněny odvody do fondu vzdělávání⁸⁰, v opačném případě dvojnásobek.⁸¹

3.4.3 Výběrové řízení, jmenování exekutora do exekutorského úřadu a slib exekutora

Mohlo by se zdát, že jakmile osoba vykoná zkoušku a vyhoví i výše uvedeným požadavkům, nic již nebrání tomu, aby byla jmenována do exekutorského úřadu

---

⁷⁶ Dle uvedeného ustanovení je uznatelná například odborná zkouška justiční, advokátní, notářská.

⁷⁷ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. Str.59. Povinnost uznat vyplývá též ze zvolené terminologie „*Ministerstvo uzná...*“.

⁷⁸ Blíže vizte § 7 Stavovského předpisu Exekutorské komory ze dne 28. 11. 2012, o výchově a vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Stavovský předpis o výchově a vzdělávání“) ve spojení s Pokynem Vzdělávací komise Exekutorské komory České republiky, kterým se stanoví náležitosti odborných prací zpracovávaných exekutorskými koncipienty během právní praxe.

⁷⁹ Tu zakotvuje § 6 Stavovského předpisu o výchově a vzdělávání.

⁸⁰ Fond pro vzdělávání je tvořen právě převážně odvody soudních exekutorů, které jsou povinni plnit ti exekutoři, kteří zaměstnávají koncipienty či vykonavatele, podrobnosti a výši stanoví Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 19. 7. 2010, o fondu Exekutorské komory České republiky pro vzdělávání exekutorských koncipientů a vykonavatelů soudních exekutorů.

⁸¹ Výši tohoto poplatku stanovuje Prezidium Exekutorské komory, a to včetně termínů konání zkoušek, termínů pro podávání přihlášek a příslušného formuláře přihlášky. Toto rozhodnutí se uveřejňuje na webových stránkách Exekutorské komory. Pro rok 2018 je dostupné na Portálu Exekutorské komory České republiky: <http://ekcr.cz/1/exekutorští-koncipienti/2321-exekutorske-zkousky-2018?w=> .

a započala tak výkon své samostatné exekutorské činnosti. Leč nejprve musí být uvolněno místo u některého z exekutorských úřadů, ohledně kterých platí pravidlo numerus clausus. To ovšem neznamená, že by taková osoba nebyla již schopna plnit veškeré úkony exekuční činnosti, a tak je pro něj vhodná pozice exekutorského kandidáta, vybaveného přiměřeným okruhem kompetencí. Je-li potom některý úřad uprázdněn, nebo má-li být obsazen dosud neobsazený, popřípadě je-li nově zřízen (k čemuž by však muselo předně dojít rozhodnutím ministra), Exekutorská komora o tom na svých webových stránkách podává zprávu a přistupuje k vyhlášení a provedení výběrového řízení. To má přesně stanovená pravidla zakotvená ve speciálním stavovském předpise.⁸² Výběrové řízení je nutné vykonat i v případech, kdy je uchazečem pouze jedna osoba.⁸³ Zjednodušeně řečeno, kromě zhodnocení došlých přihlášek se vždy koná i slyšení účastníků, kterým jsou dle jejich vlastností, schopností a znalostí komisí přidělovány body ve stanovených kategoriích.⁸⁴ Je evidentní, že ve výběrovém řízení uspěje osoba s nejvyšším počtem bodů, ale dána jsou i pravidla nepřekročitelné nejnižší úrovně bodového hodnocení, přičemž, je-li byt' i jen jediný uchazeč, a tento nedosáhl stanoveného minima, nemůže dojít k jeho navržení ministrowi ke jmenování exekutorem a pověření exekutorským úřadem. Řízení je ukončeno rozhodnutím Prezidia o tom, který účastník uspěl, přičemž následuje návrh Komory na jmenování exekutora do exekutorského úřadu adresovaný ministrowi spravedlnosti.

Před jmenováním exekutora do exekutorského úřadu je třeba složit slib, jehož znění je zákonem dáno,⁸⁵ do rukou ministra spravedlnosti. Slib je stejně nepřekročitelnou podmínkou, jako dříve uvedené, neboť se stanoví, že odmítnutí anebo výhrada při složení slibu znamená překážku jmenování do exekutorského úřadu. Vše probíhá v zákonných lhůtách, dle kterých je třeba, aby samotné výběrové řízení proběhlo do jednoho měsíce,

---

⁸² Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 7. 12. 2012, kterým se stanoví postup při vyhlášení a organizaci výběrového řízení (dále jen „Stavovský předpis o výběrovém řízení“).

⁸³ § 10 odst. 4 Stavovského předpisu o výběrovém řízení.

⁸⁴ § 12 tamtéž.

⁸⁵ § 12 odst. 1 Exekučního řádu: „*Slibuji na svoje svědomí a občanskou čest, že budu zachovávat Ústavu České republiky, ústavní a jiné zákony a právní předpisy a budu je uplatňovat jako soudní exekutor podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, při výkonu exekuční činnosti budu postupovat nezávisle a spravedlivě a budu zachovávat povinnost mlčenlivosti o všech skutečnostech, o kterých se dozvím v souvislosti s vykonáváním exekuční nebo další činnosti exekutora.*“

počítáno od okamžiku, kdy se vyjevila potřeba exekutorský úřad obsadit⁸⁶, na vydání rozhodnutí na podkladě údajů předaných mu výběrovou komisí má Prezidium Komory třicet dnů⁸⁷ a taktéž ministr spravedlnosti musí o jmenování některého z uvedených úspěšných účastníků výběrového řízení rozhodnout do jednoho měsíce.⁸⁸ Celý proces tak může hypoteticky trvat nejdéle devadesát dva dny.

Nedílnou součástí účasti na výběrovém řízení je povinnost podstoupit psychologicko-diagnostické vyšetření uchazeče o výkon úřadu exekutora, tzv. psychotesty, přičemž v příloze je uvedeno, jaké aspekty osobnosti účastníka výběrového řízení jsou hodnoceny.⁸⁹

3.4.4 Pojištění odpovědnosti exekutora za újmu

Nejprve budiž k vymezení odpovědnosti exekutora uvedeno, že exekutor odpovídá za újmu, která vznikne v souvislosti s výkonem jeho činnosti povinnému, oprávněnému, případně třetím osobám, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.⁹⁰ Jinak stanoví Zákon o odpovědnosti za škodu,⁹¹ na který Exekuční řád přímo odkazuje.

Stát odpovídá za ty škody, které byly způsobeny exekutorem při výkonu státní správy, která mu byla svěřena zákonem nebo na základě zákona. Tedy stát odpovídá za takové škody, které byly způsobené úkony exekutora při výkonu exekuční činnosti, za škodu způsobenou činností, kterou koná exekutor na základě pověření soudu, odpovídá i za škodu, která vznikla sepisováním exekutorských zápisů.⁹² Nicméně, z odstavce třetího § 32 Exekučního řádu se dovozuje, že odpovědnost státu pro tyto

---

⁸⁶ § 10 odst. 2 Exekučního řádu.

⁸⁷ § 14 odst. 1 Stavovského předpisu o výběrovém řízení.

⁸⁸ § 10 odst. 1 Exekučního řádu.

⁸⁹ Např. se hodnotí „*mírně zvýšená nedůvěřivost při současné schopnosti analyzovat primární motivy druhých lidí*“ nebo „*utlumený negativismus*“. Blíže příloha č. 3 Stavovského předpisu o výběrovém řízení.

⁹⁰ § 32 odst. 1 Exekučního řádu.

⁹¹ zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „Zákon o odpovědnosti za škodu“)

⁹² § 3 odst. 1 písm. b) spolu se zněním § 4 Zákona o odpovědnosti za škodu.

případy není konstruována jako výlučná. Vhodně tuto problematiku uvádí na pravou míru rozsudek Nejvyššího soudu, který shledal následující: „*K otázce pasivní věcné legitimace soudního exekutora v případě odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu exekuční činnosti je třeba uvést, že zákon č. 120/2001 Sb. nestanoví prioritu (nebo dokonce výlučnost) odpovědnosti státu podle zákona č. 82/1998 Sb. před odpovědností exekutora za činnost uvedenou v § 4 tohoto zákona. Z dikce ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb. naopak vyplývá, že za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci přenesené na něj zákonem (příčemž takovou povahu exekuční činnosti zajisté má) odpovídá vedle státu rovněž sám exekutor, a to za podmínek citovaného ustanovení. Tato úprava odpovídá požadavku na zvýšenou ochranu poškozeného, jemuž dává možnost dosáhnout náhrady škody způsobené exekutorem při výkonu exekuční činnosti, sepisování exekutorských zápisů nebo při činnostech vykonávaných z pověření soudu jak přímo vůči exekutorovi, tak vůči státu.*“⁹³

Odpovědnost je ovšem vyvozována i pro ty případy, kdy vznikla osobám újma v důsledku další činnosti exekutora (v předchozím odstavci zmiňované exekutorské zápisy a činnost konanou z pověření soudu nyní nepočítaje). Zde již nespočívá tíha na státu, nicméně odpovídá exekutor samotný.⁹⁴

Dle Kasíkové, a judikatura soudů vyšších instancí to potvrzuje,⁹⁵ jde o odpovědnost objektivní s možností liberace, tedy bez ohledu na to, zda jde o újmu způsobenou zaviněně či nikoliv a exekutor se liberuje pouze, pokud prokáže, že této újmě nemohlo být zabráněno ani vyložením veškerého jeho úsilí, které na něm bylo lze požadovat.⁹⁶

Zákonná povinnost exekutora sjednat pojištění odpovědnosti za újmu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti, neslouží pouze k ochraně třetích osob, ale stejně tak k ochraně jeho samého, respektive celé kanceláře. Doklad

---

⁹³ Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 25 Cdo 2346/2010 ze dne 28. 2. 2013, odkazujíc na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 970/2006 ze dne 30. 7. 2008, nebo rozsudek sp. zn. 20 Cdo 57/2007 ze dne 24. 9. 2008

⁹⁴ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. str. 133 an.

⁹⁵ Např. Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 25 Cdo 992/2012 ze dne 27. 5. 2014.

⁹⁶ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. str. 133 an.

o tom, že exekutor uzavřel pojištění se dokládá do třiceti dnů od jmenování, v opačném případě by Komora byla povinna navrhnout odvolání daného exekutora ministru. Exekutor musí mít sjednané pojištění pro celou dobu, kdy činnost vykonává. Exekuční řád navíc požaduje pojištění odpovědnosti i za újmu způsobenou zaměstnanci exekutora v souvislosti s předmětnou činností.⁹⁷

Vyhláška stanovující Exekuční tarif, ač název napovídá, že by měla zahrnovat problematiku podmínek pojištění odpovědnosti, se ovšem omezuje toliko na vymezení možnosti Komory zprostředkovat exekutorovi sjednání pojistné smlouvy. Organizační řád⁹⁸ vymezuje jako jedno z práv člena Komory právo podílet se na pojištění profesní odpovědnosti, a to za podmínek, které se Komoře povedlo vyjednat s vybranou pojišťovnou. V odborném periodiku soudních exekutorů vydávaném Komorou, zvaném Komorní listy, konkrétně v čísle 4/2011 vyšel článek „Informace o možnostech pojištění soudních exekutorů“ informující o spolupráci Exekutorské komory se společností Renomia, a.s. v oblasti pojištění, přičemž tato společnost vyjednala výhody s pojišťovnou Slavia, a.s., ke kterým patří např. sleva za dobu trvání pojistné smlouvy 20 %.⁹⁹ Minimální částka, na kterou musí být exekutor pojištěn, již předpisy stanovena není.

3.4.5 Povinné členství ve stavovské komoře

Diskutovanou problematikou je povinnost členství exekutorů v Exekutorské komoře České republiky, jakožto nepřekročitelná zákonná podmínka pro výkon tohoto povolání. Cyklicky vyplouvá na povrch snaha o opačné řešení této otázky v rámci téměř

---

⁹⁷ Srov. § 11 odst. 2 a 3 Exekučního řádu.

⁹⁸ Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 6. 12. 2001, organizační řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Organizační řád“).

⁹⁹ Informace o možnostech pojištění soudních exekutorů. In: *Komorní listy, časopis soudních exekutorů*. Číslo 4/2011. Str. 47 [cit. 2018-02-12]. Dostupné z Portálu Exekutorské komory České republiky na: http://ekcr.cz/admin/priloha/2011-04_Komorni_listy.pdf.

všech svobodných povolání, která jsou povinně profesně organizována, jako lékaři,¹⁰⁰ veterinární lékaři, advokáti či daňoví poradci a další.

Stavovská komora představuje samostatnou veřejnoprávní korporaci, samosprávný orgán exekutorů. Komora (nejen Exekutorská) dbá na odborný výkon povolání a za tím účelem organizuje různé akce, ať již týkající se vzdělávání či jiných společných záležitostí, reprezentuje společný zájem, vykonává nad členy mocenská oprávnění, čímž sleduje i zájem veřejnosti. Organizování v profesních komorách má navíc v České republice dlouholetou tradici.¹⁰¹

Zastánci organizace na platformě dobrovolnosti uvádějí argumenty, že je porušena svoboda sdružovací, která je zakotvena Listinou základních práv, že je tím zasaženo do taktéž základního práva Listinou daného, tj. právo svobodného výkonu povolání. S tímto se Ústavní soud neztotožňuje. Taktéž jsou vyzdvihovány jiné profese, pro které povinnost být členem stavovské organizace neplatí, tedy např. Soudcovská unie České republiky, které se dobrovolně účastní jedna třetina soudců¹⁰². Taktéž sdružování insolvenčních správců je nepovinné.

Autorka práce dodává, že nezbyvá než souhlasit s názory nejpovolanejších, tedy soudci Ústavního soudu, nevidí důvodu polemizovat s dosavadní úpravou stavovských organizací. Domnívá se, že existence komor je rozhodně prospěšná, ať už z hlediska výkonu vlastní samosprávy s oprávněním vydávat stavovské předpisy či z pohledu možností vzdělávání, které poskytuje. Taktéž je komora představitelem společně zastávaného názoru napříč stavem, který se snaží vést k úspěšnému cíli, v případě Exekutorské komory je to např. většinové stanovisko ohledně snahy zavést místní příslušnost exekutorů v České republice vytyčené za záměr dlouhodobý. Jako reprezentant zájmů širší členské základny má nejen větší šanci uspět v jednáních s představiteli moci zákonodárné. A proposit, výše uvedený soudcovský stav nepovinně

---

¹⁰⁰ O povinnosti jejich členství rozhodoval Ústavní soud (nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl. ÚS 40/06 ze dne 14. 10. 2008), a následně i Evropský soudní dvůr, impulsem byly hostující lékaři. Případ ohledně Bulharské komory rozhodoval Evropský Soud pro Lidská práva apod.

¹⁰¹ Blíže vizte argumenty uvedené ve zmiňovaném nálezu Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl. ÚS 40/06 ze dne 14. 10. 2008.

¹⁰² Webové stránky profesního sdružení soudců České republiky jsou dostupné z odkazu: www.soudci.cz.

organizovaný ve spolku nazvaném Soudcovská unie České republiky volá po co nejširší členské základně, která by vedla k vyšší efektivitě.¹⁰³

3.5 Exekutorský koncipient, kandidát a zástupce exekutora

Exekutor neprovádí veškerou exekuční činnost sám, ale má možnost pověřit různě širokým okruhem úkonů i své zaměstnance. Nejblíže k činnosti vykonávané exekutorem samým mají exekutorský koncipient a exekutorský kandidát, neboť cesta právníka, který se rozhodl stát exekutorem, má několik (dalo by se říci) fází nebo kroků. Potenciální exekutor prochází přes postavení exekutorského koncipienta, který se jakožto zaměstnanec exekutora připravuje na budoucí povolání, získává zkušenosti s exekuční činností a přes pozici kandidáta, jenž je osobou plně způsobilou k tomu být jmenována soudním exekutorem. Těmito postupy však nemusí projít nutně každý exekutor, což nastává vzhledem ke stanovení možnosti uznávání praxe i z jiných právních pozic, jak bylo zmíněno v kapitole týkající se předpokladů již výše. Tedy koncipient i kandidát, oba zaměstnání u exekutora, jsou jím pověřováni k výkonu úkonů exekuční činnosti nebo i další činnosti, kterou jim exekutor svěří, ke které je písemně oprávněn, ač s některými výjimkami. Potom je třeba zmínit, že i koncipienta i kandidáta se týká nutnost považovat je za osoby úřední, ovšem jen v tom okamžiku, kdy vykonávají činnost, ke které jsou pověřeni exekutorem.

Opět inspirující se advokáty lze v této oblasti jako možnost vylepšení zvažovat omezení počtu koncipientů vykonávajících svou praxi u téhož exekutora s ohledem na jejich kvalitní přípravu pro budoucí výkon vlastní praxe a stejně tak délku této praxe, které byla již věnována zamyšlení výše.

---

¹⁰³ NOVÁK, Miroslav. *Je nás hodně nebo málo?* [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.soudci.cz/zpravy-a-stanoviska/slovo-soudce/762-je-nas-hodne-nebo-malo-.html> .

3.5.1 Koncipient soudního exekutora

Exekutorský koncipient, zaměstnanec exekutora, je osoba, která u exekutorského úřadu získává praxi pro svůj vlastní budoucí výkon tohoto povolání. Za tím účelem činí spoustu úkonů, které je jinak oprávněn vykonat soudní exekutor, a tak musí i koncipient vyhovovat přísněji stanoveným zákonným předpokladům. Je třeba být minimálně magistrem v oboru právo a právní věda, bezúhonnost, neomezená svéprávnost a státní občanství je samozřejmostí.¹⁰⁴ Požaduje se též zápis v seznamu koncipientů, který vede Exekutorská komora České republiky a provede jej, jestliže jsou splněny tyto podmínky a je-li doložena smlouva o pracovním poměru u exekutorského úřadu. Návrh na zápis koncipienta do příslušného seznamu podává exekutor, jenž s koncipientem uzavírá pracovní poměr. Tento pracovní poměr musí být hlavním, neboť se vyžaduje plná soustředěnost na výkon povolání.

Právě svého koncipienta exekutor pověřuje výkonem některých exekučních úkonů a svěřuje mu též i další činnosti, kterých je v provozu exekutorského úřadu třeba. Koncipient ve stanovených úkonech exekutora zastupuje, přičemž nikdy nejedná na účet svůj vlastní. Činnost koncipienta je dále specifikována ve stavovských předpisech vydávaných Exekutorskou komorou, jde zejména o Stavovský předpis o výchově a vzdělávání¹⁰⁵ nebo Organizační řád, a má vést k řádné přípravě koncipienta na exekutorské zkoušky a též na náležitý budoucí samostatný výkon exekutorské profese.

Koncipient činí úkony, ke kterým jej pověří exekutor. Toto pověření se vydává písemně. Ovšem výjimku představují některé úkony, které exekuční řád stanoví, že může činit jen a pouze exekutor sám, případně též kandidát, ale nikdy jimi nemůže být pověřen koncipient. Tímto úkonem je zejména vydávání exekučního příkazu. Co se jednotlivých způsobů výkonu týče, koncipient nesmí provádět exekuci dražbou nemovité věci, dražbou obchodního závodu, dále není oprávněn rozhodovat v exekuci prodejem

---

¹⁰⁴ § 19 an. Exekučního řádu.

¹⁰⁵ Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 28. 11. 2012, o výchově a vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Stavovský předpis o výchově a vzdělávání“).

nemovitých věcí ani v exekuci prováděné prodejem obchodního závodu. Vedle toho koncipient nesmí zřídit exekutorské zástavní právo.¹⁰⁶

Povinností, jež má exekutor vůči svému koncipientovi, je zejména uložit mu takovou pracovní náplň, která povede ke stanovenému cíli, tedy získání odborných znalostí a praktických zkušeností potřebných pro exekutorskou zkoušku a exekutorskou činnost vůbec. Taktéž je povinen nad úkony, které koncipient koná, dohlížet. Jestliže exekutor zaměstnává koncipienta, musí být pojištěn i pro případy, kdy dojde k újmě ve spojitosti s jeho činností. Na pracovní poměr exekutora a koncipienta se uplatní Zákoník práce a předpisy související, které stanovují další povinnosti, jež exekutor – zaměstnavatel vůči svému zaměstnanci má. Samozřejmě je exekutor povinen vyplácet koncipientovi mzdu. Dle Pravidel profesionální etiky¹⁰⁷ má být mzda přiměřená, přičemž je zakázáno jakékoliv opatření, které by vedlo k tomu, že by byl exekutor ekonomicky závislý na koncipientovi a ani taková, která by vedla k tiché společnosti mezi exekutorem a koncipientem.¹⁰⁸ Exekutor odpovídá za vzdělávání a výchovu koncipienta, a to spolu s Komorou, která organizuje různá školení, semináře či adaptační kurzy.¹⁰⁹ Tato odpovědnost zejména spočívá v povinnosti uvolnit jej pro tyto akce a přidělovat mu adekvátní pracovní úkoly, ohledně kterých učiní výklad a případnou opravu. Výcvik koncipienta je organizován na kreditním systému, kdy koncipient za plnění studijních aktivit dostává určitý počet bodů, kreditů a za celou praxi jich musí nasbírat alespoň devadesát.¹¹⁰

Koncipientovi je uložena mimo jiné povinnost vést záznamy o odborných úkonech, které v exekutorském úřadě pod dohledem exekutora činí, nebo ve kterých exekutora zastoupil, minimálně o těch významnějších.¹¹¹ Tento záznam je přílohou

---

¹⁰⁶ § 21 Exekučního řádu.

¹⁰⁷ Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 28. 2. 2006, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Pravidla profesionální etiky“).

¹⁰⁸ čl. 10 odst. 5 Pravidel profesionální etiky.

¹⁰⁹ Práva a povinnosti exekutorského koncipienta. Portál Exekutorské komory České republiky [online]. [cit. 2018-02-13]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/exekutorsti-koncipienti/233-prava-a-povinnosti-exekutorskeho-koncipienta?w=>.

¹¹⁰ § 13 an. Stavovského předpisu o výchově a vzdělávání.

¹¹¹ Podrobnosti stanoví § 6 Stavovského předpisu o výchově a vzdělávání.

příhlášky ke zkouškám, stejně jako odborná práce¹¹², kterou je exekutorský koncipient povinen zpracovat během své praxe a která může být uveřejněna v časopise exekutorů, Komorních listech. Součástí je taktéž povinnost účastnit se bezplatných porad, alespoň třikrát za dobu praxe. Pravidla kárné odpovědnosti a ukládání opatření za kárná provinění se vztahují i na koncipienta.¹¹³

Ohledně koncipientů exekutora se dle autorky lze zaobírat leda myšlenkou, zda je vhodné neupravovat maximální počet koncipientů, které může jeden exekutor školit s proklamací, že kvantita nemůže přinést kvalitu. Není ovšem žádného podkladu, který by dokládal, že koncipienti exekutora, který zaměstnává pouhé dvě takové osoby, jsou lépe připraveni nežli koncipienti exekutora, u kterého je jich v zaměstnaneckém poměru šest, což byl ostatně také argument advokátů. Taktéž v této oblasti hraje roli i soukromé postavení exekutora, který vykonává činnost za účelem dosažení zisku. Když už je jeho postavení do určité míry připodobňováno k podnikateli, dovolme si konstatování, že obchodním společností taktéž není nařizováno, kolik zaměstnanců mohou zaměstnávat. Problematika tak souvisí s velikostí kanceláře konkrétního soudního exekutora, jejím goodwill a tím pádem i počtem řešených kauz, tedy záleží na konkrétních podmínkách. Je tak vhodné i nadále ponechat volnou ruku exekutorovi v oblasti počtu zaměstnanců, včetně koncipientů či kandidátů. Již nyní se oblast nuceného výkonu rozhodnutí dle Exekučního řádu potýká s problémy ohledně nedostatečného počtu soudních exekutorů, přičemž ale zároveň počty exekucí nařízených každý rok rostou, blíže se tomuto problému věnuje diplomantka na jiném místě této práce. Vystává tak otázka, zda by další restrikce, samozřejmě nejen v této oblasti, nevedly k postupnému zániku stavu.

---

¹¹² Povinnost je dána § 17 tamtéž. Podrobnosti jsou dále určeny v Pokynu Vzdělávací komise, dle něhož musí mít práce minimálně devět tisíc znaků a věnovat se problematice exekucí, pro podrobnosti vizte zmíněný pokyn, dostupný z: <http://ekcr.cz/admin/priloha//Pokyn%20Vzd%20C4%9B1%C3%A1vac%C3%AD%20komise%20Exekutorsk%C3%A9%20komory%20C4%8Cesk%C3%A9%20republiky.pdf>.

¹¹³ Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 23. 5. 2002, kárný řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Kárný řád“).

3.5.2 Kandidát

Od koncipienta a od exekutora je dále třeba odlišovat exekutorského kandidáta. Tím se koncipient exekutora stane zápisem do seznamu exekutorských kandidátů, který je taktéž veden Exekutorskou komorou, podmíněným vykonáním exekutorské praxe ve stanovené délce, která činí tři roky a doložením dokladu o tom, že úspěšně splnil exekutorskou zkoušku. Návrh na zápis podává kandidát sám.¹¹⁴ Jakmile je zapsán do příslušného seznamu, je souběžně vyškrtnut ze seznamu koncipientů. Pro případy, kdy není osoba vedena v seznamu koncipientů, k čemuž může dojít v případech uznávání jiných praxí než exekutorské, slouží speciální žádost o zápis do seznamu kandidátů pro nekoncipienty, která spojuje návrh exekutora, u něhož vznikl pracovní poměr žadatele o zápis do seznamu koncipientů a zároveň návrh této osoby o zapsání do seznamu kandidátů, přičemž o žádosti se koná společné řízení.¹¹⁵

Pro kandidáta již neplatí omezení činností, které by nesměl provést v postavení koncipienta.¹¹⁶ Kandidát je osobou plně připravenou k tomu, stát se exekutorem jmenováním do volného exekutorského úřadu. Ani kandidát není vyjmut z programů dalšího vzdělávání pořádaných Komorou. Neboť neustálé zdokonalování a rozšiřování odborných znalostí členů stavu je žádoucí ve všech ohledech, a ani právo není neměnné. Pro kandidáty i exekutory tak jsou určeny programy dalšího vzdělávání.

Kandidát je nadále zaměstnán u exekutora. Exekutor jej může navrhnout a Komora ustanovit jako zástupce exekutora, u kterého je zaměstnán, případně i jiného exekutora, který jej jako svého zástupce navrhne Komoře, jestliže k tomu jeho zaměstnavatel svolí.

---

¹¹⁴ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. str. 103.

¹¹⁵ Formulář ke stažení z Portálu Exekutorské komory České republiky dostupný z: http://ekcr.cz/admin/priloha//FORM_%C5%BD%C3%A1dost%20o%20z%C3%A1pis%20do%20seznamu%20kandid%C3%A1t%C5%AF%20pro%20nekoncipienty.doc.

¹¹⁶ HLAVSA, PETR a kol.: Exekuční řád a předpisy související, 1.vyd. Praha: Leges 2013, str. 44.

Taktéž to vyplývá § 23 až 26 Exekučního řádu a contrario.

3.5.3 Zástupce soudního exekutora

Na tomto místě není vhodné ani opomenout zástupce exekutora, který je určen k zachování kontinuity fungování exekutorského úřadu, neboť nastupuje ve chvílích, kdy je exekutor pověřený exekutorským úřadem neschopen úřad vykonávat ať už pro nemoc či z důvodu zániku výkonu exekutorského úřadu.

Svého zástupce navrhne exekutor do jednoho měsíce po svém jmenování a může jím zvolit některého z kandidátů u něj zaměstnaných, má-li sjednané pojištění odpovědnosti. V opačném případě vybere za zástupce jiného exekutora, protože jsou exekučním řádem stanovena pravidla s ohledem na sídlo exekučního úřadu.¹¹⁷ Neučiní-li exekutor Komoře návrh svého zástupce, bude mu ustanoven. Exekutor se zástupcem vedle toho uzavírají dohodu o podílu na odměně za činnost vykonávanou při zastupování, kterou doručují Komoře. Opět, nedojde-li zastupovaný exekutor se zástupcem dohody, Komora ji nahradí svým rozhodnutím a stanoví tento podíl dle zásad spravedlivého uspořádání.

Exekutor událost, jež zakládá nutnost zastupování a událost, od níž již zastupování není třeba, oznamuje zástupci a taktéž je požadováno oznámení Komoře. Činnost je pak nadále vykonávána tímto zástupcem namísto zastoupeného, který po tuto dobu exekuční činnost vykonávat nejenže pro překážku nemůže, ale ani ze zákona nesmí.¹¹⁸ Listiny jsou podepisovány jménem zástupce s nezbytným jmenováním exekutora, kterého zastupuje. Uvedené platí do okamžiku, kdy pomínou pro zastupování důvody, případně do jmenování nového exekutora na jeho místo. Následně dojde k vypořádání odměny.

Případ, kdy odměnu stanovila Komora a exekutor se domáhal změny jejího rozhodnutí, přezkoumával zvláštní senát zřízený dle zákona č.131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů, který

---

¹¹⁷ Srov. § 16 odst. 2 Exekučního řádu.

¹¹⁸ Dle § 16 odst. 4 Exekučního řádu.

rozhodl, že rozhodovat o odměně je příslušný soud v občanském soudním řízení vzhledem k soukromoprávní povaze této odměny.¹¹⁹

3.5.4 Zamyšlení ohledně řešení problematiky zástupců aneb exekutorské právnícké osoby

V praxi ovšem není úprava fungování zástupce exekutora úplně bezproblémová, dochází k velkému přetížení exekutora-zastupujícího, vyvstávají problémy se spisovým materiálem, a protože tento institut je konstruován jako řešení pouze krátkodobé, ovšem to v případech, kdy se uvolní exekutorský úřad a nedaří se jej obsadit, neodpovídá.¹²⁰ Ač by se zdálo nasnadě pokusit se odstranit tento problém legislativní cestou, žádný návrh nebyl podán, a ani sami exekutoři příliš nenaléhají a nenabízejí alternativy, neboť jde o situaci nadmíru těžce řešitelnou.

Zdánlivě vhodným východiskem této otázky by mohlo být konstruování exekutorských úřadů jako právníckých osob, vybraných exekutorských obchodních společností, nikoliv jednočlenných, samozřejmě, a vykonávajících pouze exekuční činnost. Tedy zakotvení obdobné jako je tomu u advokátních kanceláří¹²¹ nebo insolvenčních správců.¹²² Společníci takové společnosti zajistí její fungování při výpadku činnosti druhého společníka, ať již dočasné či při úplném ukončení činnosti. Taktéž se odstraní problém s předáváním spisů. Navíc společná pracoviště jsou s to snížit náklady na vybudování a udržování samostatných kanceláří.

---

¹¹⁹ Usnesení zvláštního senátu zřízeného dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů, sp. zn. Konf 16/2004-7 ze dne 30. 6. 2014.

¹²⁰ Jak uvádí i Polanský, člen Prezidia Exekutorské Komory České republiky, např. v článku ŠRÁMEK, Dušan. Exekutorská komora: Pelikán zkresluje a nafukuje náklady exekucí. *Česká justice* [online]. 14. 3. 2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/03/exekutorska-komora-pelikan-zkresluje-nafukuje-naklady-exekuci/> .

¹²¹ Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, jde o § 15 odst. 1 část věty před středníkem, možnou formou je veřejná obchodní společnost, komanditní společnost, společnost s ručením omezeným.

¹²² Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen jako „Zákon o insolvenčních správcích“, jde o § 2 odst. 2, možnou formou je veřejná obchodní společnost případně zahraniční subjekt za stanovených podmínek.

Vhodnou formou, vycházející a inspirující se v právní úpravě uvedených právnických povolání, by shledávala autorka dozajista jako specifickou exekutorskou společnost založenou na modelu společnosti veřejné obchodní, která je čistě osobní obchodní společností, tj. takovou společností, kde hlavní roli hrají společníci a jejich vlastnosti.¹²³ Jistou komplikací by ovšem představovala existence dvoučlenné společnosti, kdy by odchod jednoho z exekutorů společně podnikajících ve formě veřejné obchodní společnosti znamenal její zánik, jestliže by se nenašel vhodný nový exekutor do společnosti o něco dříve přistoupivší. Podíl v této společnosti, co se jeho přechodu týče, by bylo třeba omezit, jeho převod je výslovně zakázán, přistoupení nového společníka do společnosti ovšem nikoliv,¹²⁴ což je vhodné. Účastenství na takové právní osobě by samozřejmě muselo být podmíněno vyhověním předpokladům nyní stanoveným pro jmenování osoby exekutorem. A taktéž by se jevílo jako nezbytné limitování počtu společníků v takové společnosti, což by zamezilo případné nadměrné koncentraci exekutorů do jediné společnosti. Nutným přepracovat by pak byl systém výběrových řízení do konkrétních exekučních úřadů spolu s předpisem zakotvujícím omezený počet exekutorů. Tento mechanismus by mohl fungovat například tak, že by bylo možné jmenovat exekutora až po předložení smlouvy o smlouvě budoucí mezi uchazečem a exekutorskou společností.

Ohledně vhodnosti formy komanditní společnosti vyslovuje autorka jistou pochybnost, neboť jde o formu smíšenou, kdy jeden ze společníků má postavení řídící, „neomezeně“ ručící osoby bez vkladové povinnosti a druhý postavení osoby kontrolující, omezeně ručící a vkladovou povinnost naopak mající.¹²⁵ Byť by tato forma mohla být vhodnou pro společně činnost vykonávající advokáty, právě toto rozlišné postavení vede autorku k zamítnutí této formy obchodní společnosti jakožto možného modelu exekutorské společnosti.

---

¹²³ ČERNÁ, Stanislava, Ivana ŠTENGLOVÁ a Irena PELIKÁNOVÁ. Právo obchodních korporací. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-735-5. str. 95.

¹²⁴ Srov. § 110 a § 116 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon o obchodních korporacích“).

¹²⁵ ČERNÁ, Stanislava, Ivana ŠTENGLOVÁ a Irena PELIKÁNOVÁ. Právo obchodních korporací. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-735-5. str. 96.

Společnost s ručením omezeným, obchodní společnost kapitálového typu, je Zákonem o obchodních korporacích předvídána jako i pouze jednočlenná¹²⁶, což by exekutorskému stavu v této problematice příliš nepomohlo. Ledaže by došlo k omezení možnosti založit exekutorskou společnost s ručením omezením jako jednočlennou, pokud by to bylo možné. Dále by bylo třeba omezit možnost převodu podílu v takové společnosti pouze na osoby, které splňují předpoklady být jmenovány exekutorem. Vedena úvahou, že nebyla-li jako vhodná forma shledána ani pro insolvenční správce, nebude vyhovovat ani exekutorskému stavu, nepřiklání se autorka ani k této možnosti a preferuje veřejnou obchodní společnost. Formu akciové společnosti ani družstva není vzhledem k jejich parametrům možno uvažovat.¹²⁷

Rekodifikace Exekučního řádu a předpisů souvisejících by tedy, dle autorky, spočívala v úpravě nejen možnosti fungování exekutorských právnických osob ve formě exekutorských veřejných obchodních společností, které autorka vyhodnotila jako formu nejvíce vhodnou, působících nadále náhradou za exekuční úřady, a podmínek jejich fungování zpřesňujících, ale taktéž by bylo třeba revidovat právní předpis stanovující numerus clausus exekutorů, ač nyní kapacitně nenaplněn, bylo by třeba jej s ohledem na existenci exekutorských společností vhodně rozšířit, nicméně autorka se vyslovuje pro jeho zachování s ohledem na možnost efektivního dohledu. Autorka na závěr uvádí, že se nesnaží prohlásit tento systém za bezchybný, řešící všechny nesnáze současně vyvstalé, minimálně by bylo třeba model spojit s jiným opatřením.

---

¹²⁶ § 11 odst. 1 Zákona o obchodních korporacích.

¹²⁷ Blíže ČERNÁ, Stanislava, Ivana ŠTENGLOVÁ a Irena PELIKÁNOVÁ. Právo obchodních korporací. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-735-5. str. 96 an. a dále pak str. 365 an., co se týká akciové společnosti a str. 443 an. co se týká družstva.

3.6 Vymezení soudního exekutora vůči dalším osobám vystupujícím ve vykonávacím řízení a některým jiným osobám

Jedním z důvodů, proč se laické veřejnosti zdá právní úprava exekucí velmi složitá, je i speciální pojmosloví, které používá. Nadto zde vystupuje i množství osob, zákony specificky označovaných, které vykonávají buď činnost v rámci řízení exekučního nebo v rámci řízení vykonávacího soudu prováděného, přičemž vznikají nedorozumění. Proto se hodí uvést na pravou míru, která osoba je kým a v jaké pozici v řízení vystupuje.

3.6.1 Soudní vykonavatel

Soudní vykonavatel, jak je zřejmé z označení, vystupuje v procesu výkonu rozhodnutí prostřednictvím soudu. Tuto osobu nelze hodnotit jako synonymum exekutora, ani se nejedná o osobu, která by měla stejné postavení, jaké má exekutor při provádění exekuce, jen v procesu soudního výkonu rozhodnutí. Jeho postavení vymezuje Zákon o soudech a soudcích, samozřejmě též Vyhláška o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, zejména pak § 46 an., a dále je jejich činnost specifikována v Instrukcích Ministerstva spravedlnosti 1360/95-OOD, ze dne 21. 8. 1996, kterou se vydává Řád pro soudní vykonavatele.

Jde o zaměstnance soudu.¹²⁸ Jeho postavení lze tedy přirovnat, a ustanovení § 27 odst. 2 Exekučního řádu tak explicitně činí, k postavení vykonavatele exekutora. Po jistou dobu mu dokonce byly přiznávány vyšší standardy, co se týče práv a povinností, než jaké byly přisuzovány vykonavateli exekutora.¹²⁹

---

¹²⁸ § 265 odst. 3 OSŘ.

¹²⁹ Blíže v následující podkapitole ohledně vykonavatele exekutora.

Soudní vykonavatel realizuje úkony nařízené soudem vedoucí k vymožení pohledávky, a tedy činí např. samo vyklizení nemovitosti při výkonu rozhodnutí vyklizením nemovité věci, popřípadě odebírá konkrétní určenou movitou věc povinnému, či likviduje věci zjevně bezcenné, jež nemohou být zpeněženy.

3.6.2 Vykonavatel soudního exekutora

Právnická fakulta Univerzity Karlovy se ve vyjádření podávaného Nejvyššímu soudu ohledně postavení vykonavatele soudního exekutora připojila s podstatným postřehem, a tudíž, že *„exekutor již dávno fakticky v naprosto drtivé většině případů sám neprovádí výkon rozhodnutí, ale provádí jej právě prostřednictvím svých vykonavatelů“*.¹³⁰

Vykonavatel exekutora je zaměstnanec exekutora, tedy opět nejde o samostatné právníké povolání, a jako na takového se na něj nevztahují ani zvláštní požadavky vysokoškolského právníkého vzdělání, postačuje středoškolské s maturitní zkouškou a příslušná státní kvalifikační zkouška. Obdobně jako u koncipientů je zájem na odborném vzdělávání vykonavatelů, o které pečuje jak exekutor – zaměstnavatel vykonavatele, tak i Komora. Počáteční vzdělávání má vést k řádné přípravě na kvalifikační zkoušku vykonavatele, která je předpokladem pro možnost vykonávat toto zaměstnání. Další podmínky výkonu stanoví § 27 odst. 3 Exekučního řádu.

Tyto osoby přichází do styku s povinnými nejbliže, neboť činí úkony jako je prohlídka povinného, zda u sebe nemá předmět, o který v exekuci jde, provádějí dále např. také nepopulární soupis a zajištění movitých věcí povinného.¹³¹ Demonstrativní výčet úkonů, které provádí vykonavatelé obsahuje jednacím řád pro okresní a krajské soudy, na který je § 27 v odst. 2 Exekučního řádu odkazováno. Vždy postupují dle písemného pověření exekutorem,¹³² v souladu s jeho pokyny.

---

¹³⁰ Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 11. 2015, sp. zn. Tpjn 304/2014.

¹³¹ § 46 odst. 2 Vyhlášky o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy.

¹³² § 5 odst. 2 a § 27 odst. 2 Exekučního řádu.

Otázkou, zda je vykonavatel soudního exekutora úřední osobou ve smyslu § 127 Trestního zákoníku se zabýval Nejvyšší soud v jednom ze svých stanovisek, přičemž dospěl k závěru, že ano, tedy pokud vykonává úkony, ke kterým je oprávněn soudní vykonavatel při soudním výkonu rozhodnutí a je-li k tomu zmocněn písemným pověřením exekutora. Jeho postavení jako úřední osoby je však vyvozováno z odst. 1 písm. d), tedy je posuzován jakožto člen jiného orgánu veřejné moci. Tím učinil zadost dosavadní nejednotné judikatuře. Soudní praxí totiž docházelo prve k rozhodnutím, kterými byl jak soudní vykonavatel, tak vykonavatel exekutora shledán jako nespádající pod příslušné ustanovení Trestního zákoníku, tedy mu postavení úřední osoby (dříve veřejný činitel) přiznáno nebylo. Ovšem postupně se judikatura krystalizovala a následně docházelo ke dvojakosti pohledu na vykonavatele soudního a vykonavatele zaměstnaného u exekutorského úřadu, kdy soudnímu vykonavateli postavení úřední osoby s jejich vyššími právy a také povinnostmi soudy přisuzovaly, zatímco vykonavateli exekutora nikoliv. Nejvyšší soud České republiky i z tohoto důvodu přikročil k přijetí sjednocujícího stanoviska, kde stanovil, že při činnosti směřující k vynucení povinnosti dle vykonatelného titulu není rozumné klást formální rozdíly mezi jejich postavením. Navíc, vycházejí z vyjádření Právnické fakulty, které si Nejvyšší soud vyžádal před vydáním stanoviska, *„rozhodnutí jsou v převážné většině vykonávána prostřednictvím exekuce podle Exekučního řádu, a nikoli v rámci soudního výkonu rozhodnutí“*¹³³. Toto stanovisko je důležité zejména z hlediska ochrany osob při výkonu jejich pravomoci a současně i z hlediska zvýšené trestní odpovědnosti.

3.6.3 Vymahači pohledávek a inkasní společnosti

Jak bylo již v úvodu práce zmíněno, asi nejběžnější chybou, přinášející nemalé dopady na vnímání exekutorů, běžně zažitou laickou veřejností, je záměna tzv. vymahačů pohledávek či inkasních společností se soudními exekutory. Tak vzniká obraz exekutora, jako osoby, která jedná svévolně, nedrží se základních zásad stanovených právními předpisy upravujícími exekuční proces, například ignorování zvýšené ochrany povinného spočívající v nezabavitelném minimu či ve vymezení předmětů, které se předmětem

---

¹³³ Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 11. 2015, sp. zn. Tpjn 304/2014.

exekuce stát nemohou. To jsou nejčastější případy, byť by se mohly zdát nikoliv závažné, avšak mající nepříznivé dopady na vnímání exekutorského stavu. Je třeba uvést, že soudní exekutor byl výkonem exekuční činnosti pověřen státem, byla na něj delegována určitá část veřejné moci, tudíž má jen ty pravomoci, které jsou vymezeny zákonem, musí se pohybovat v přesně daném právním rámci. Vymahač žádným rozsahem pravomocí vybaven není, rozhodně ne z pohledu zvláštního právního postavení vymezeného zákonem, jeho práva a povinnosti nejsou nikde legálně vymezeny, natož pak omezeny s ohledem na ochranu zájmů účastníků, jako je tomu v případě soudního exekutora.¹³⁴ Svou činnost vykonávají na základě dohody s oprávněným, zpravidla za velmi vysokou provizi, nezřídka na hraně zákona, v krajních případech nelegálně, ve sféře trestního práva. Jde o ty případy, kdy novinové titulky hlásají, kterak za účelem vymožení dluhu bylo povinnému ublíženo na zdraví.¹³⁵ Takovéto emoce vyvolávající informace se snadno šíří a dojde-li právě tehdy k záměně, exekutorskému stavu to citelně ublíží na pověsti a způsobí újmu co do důstojnosti a vážnosti celého stavu, proklamovanému Exekučním řádem¹³⁶ i stavovskými předpisy.

Exekutor má ve vztahu k povinnému také širší oprávnění, např. právo vstoupit do jeho obydlí, bez kterého by provedení stanoveného způsobu exekuce nebylo možné. Taková inkasní společnost ani vymahač nemá, a tudíž je jim ku prospěchu se jako exekuční společnost či obdobně označit a záměnu záměrně vyvolat. To opět vede k poškozování exekutorského stavu. Tak například Nejvyšší soud České republiky se v září 2013 shledal s případem, kdy spotřebitelem bylo znění obchodní firmy „*Exekuční kancelář Praha, s. r. o.*“ zaměněno a mylně považováno za exekutora soudního, jehož postavení a činnost upravuje exekuční řád. Z tohoto důvodu je možné takové označení obchodní firmy shledat jako nekalosoutěžní jednání spočívající v klamavém označení služeb způsobilé vyvolat nebezpečí záměny podle tehdy platného a účinného obchodního zákoníku. Navíc, ještě v průběhu soudních řízení společnost měnila svůj název, posledně

---

¹³⁴ srov. Falešní exekutoři. Portál Exekutorské komory České republiky [online]. [cit. 2018-02-09]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/nejcastejsi-dotazy/272-falesni-exekutori?w=> .

¹³⁵ V této souvislosti poukazuje diplomantka na nikoliv nezajímavou “populárně naučnou” publikaci Kladivo na exekutora (JANATA, Lukáš a kol. Kladivo na exekutora. Praha: Nuridius, 2014. Kapitola 2.3. “Může být hůř aneb vymahači”. Str. 14 an.), poskytující čtenářům návod, kterak se těmito pochybným osobám bránit, nelze-li se práva domoci cestou trestních oznámení a jiných právních prostředků.

¹³⁶ § 2 odst. 2 Exekučního řádu.

na „*Vymáhání a odkup pohledávek s. r. o.*“, z čehož Nejvyšší soud dovodil, že sama společnost si je vědoma zavádějícího názvu.¹³⁷ Zvláště pak za cílem zamezit, aby nedocházelo k takovýmto záměnám exekutora s jinými osobami, ať již fyzickými či právními, jsou stanovena výše zmíněná pravidla pro označování exekutorských úřadů obsažená v § 4 odst. 1 in fine a odst. 2 Exekučního řádu. Tato pravidla nesoucí se za cílem chránit exekutorský stav, ale ve svém důsledku i účastníky samé, byla zavedena novelou s účinností od 1. 1. 2015 a vymezila takové případy za přestupky s možností uložit poměrně vysoké pokuty.¹³⁸

Ze strany zákonodárců byla anticipována likvidace vymahačů postupujících pochybnými cestami právě zavedením funkce soudních exekutorů, přesto se je vymýtit nepodařilo.¹³⁹ V této oblasti navíc není příliš prostředků, jenž by mohly s naznačeným problémem pomoci a vznešené cíle jako povinnost každého dbát na důsledné zachování právního řádu či boj s organizovanou kriminalitou jsou jen velmi těžko dosažitelné. Autorka se domnívá, že nejvhodnější by bylo začít s celospolečenskou osvětou. V ideji vedoucí k příznivějšímu společenskému statutu exekutorů je třeba veřejnosti osvětlit, že tato označení nejsou v žádném případě synonymy, ba naopak z hlediska vymezení pravomocí a zákonných mantinelů činnosti téměř antagonismy.

---

¹³⁷ Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 2960/2012 ze dne 30. 9. 2013.

¹³⁸ Blíže vizte hlavu XIII Exekučního řádu, Přestupky.

¹³⁹ Důvodová zpráva k exekučnímu řádu, obecná část.

4. ČINNOST SOUDNÍHO EXEKUTORA

4.1 Exekuční a další činnost soudního exekutora

Pojem exekuční činnost je legislativní zkratka, rozumí se jí nucený výkon exekučních titulů postupem podle Exekučního řádu. Novelou¹⁴⁰ z května 2015 se do § 1 odst. 2 dostal dovětek „*včetně zřizování exekutorského zástavního práva*“ na nemovitých věcech.¹⁴¹ Obecně tedy exekuční činnost je taková činnost, kterou vykonává státem pověřený exekutor, profesionál v oboru, který vede exekuční řízení a činí kroky směřující k úspěšnému vymožení povinnosti. Vedle toho vykonává exekutor též další činnost vymezenou v tomto zákoně. Z řečeného plyne, že téměř vše, co exekutor činí dle Exekučního řádu, celý jeho postup týkající se vymožení pohledávky, je exekuční činností. Agenda uvedená v §§ 74 až 86 Exekučního řádu spadá do kategorie další činnosti exekutora, jde o poskytování právní pomoci účastníkům týkající se zejména exekučního řízení, autorizovanou konverzi dokumentů a dále soupis exekutorských zápisů, které osvědčují skutkový děj či stav věci, úschova a některé další činnosti, které určí zákon.

Soudní exekutor je povinen postupovat při vymáhání povinností uložených exekučními tituly, k jejichž výkonu byl soudem pověřen, spravedlivě, nezávisle, nestranně. Při důvodné pochybnosti o jeho nestrannosti bude zkoumána jeho podjatost. Co se nezávislosti týče, jedná se o jeden z hlavních atributů postavení exekutora. Požadavek na tomto místě vyjadřuje nezávislost institucionální, Kučera dodává, že jde o nezávislost, která je užší, než která je vymezena pro soudce, neboť soudce nezavazuje rozhodnutí soudu v řízení o výkon rozhodnutí a v řízení exekučním, jako je tomu

---

¹⁴⁰ Část druhá čl. III zákona č. 139/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).

¹⁴¹ Jako zajímavé se může jevit vynechání tohoto institutu ve výčtu způsobů výkonu a jeho zařazení pod samostatnou hlavu, hlavu pátou Exekučního řádu. Ovšem „*exekuční řízení ke zřízení zástavního práva na nemovitých věcech*“ je zvláštním postupem k zajištění pohledávky oprávněného, které je zahajitelné na návrh oprávněného, úprava se nalézá v § 73a Exekučního řádu.

u exekutora.¹⁴² Ten je při výkonu svých povinností vázán ústavním pořádkem, zákony, jinými právními předpisy a dále též tedy rozhodnutími soudu, které byly vydány v rámci vykonávacího řízení.¹⁴³

Jakmile je exekutor pověřen k výkonu exekuce exekučním soudem, vyrozumí o tom oprávněného. Nutno je samozřejmě vyrozumět také povinného, a to písemně do vlastních rukou, přičemž k tomu musí dojít nejpozději s prvním exekučním příkazem. Následně již postupuje exekutor bez návrhu, rychle a účelně, přičemž vyřizuje věci v pořadí určeném časem doručení exekučních návrhů, jak přišly po sobě. Je povinen přitom chránit práva účastníků řízení i třetích osob, které mohou být výkonem dotčeny. Povinného také ještě jednou vyzývá k dobrovolnému plnění povinnosti.¹⁴⁴ Motivací mu má být snížení exekučních nákladů. Taktéž vzor výzvy je obsažen v příloze vyhlášky o exekuční činnosti.

Stanovení způsobu provedení exekuce záleží čistě na exekutorovi, je limitován pouze tím, že volit lze jen z taxativně vymezených způsobů výkonu. Za účelem zjištění nejvhodnějšího způsobu vedení exekuce je i oprávněn (po pověření soudem) zjišťovat a popřípadě i zajišťovat majetek povinného.¹⁴⁵ Po této úvaze vydá exekuční příkaz. Ten je jedním z nejpodstatnějších rozhodnutí exekutora v rámci exekučního řízení a je podrobně upraven v ustanovení § 47 an. Exekučního řádu. Následuje samotné provedení exekuce, přičemž, jak autorka předeslala výše, není předmětem práce zabývat se jednotlivými způsoby výkonů exekucí, tudíž se omezí na obecný průběh exekuce a činnost exekutora, kterou je pověřen.

Nejen vymáhání pohledávky je exekuční činností. Vedle samého nuceného výkonu povinnosti stanovené exekučním titulem je exekutorovi v průběhu exekučního řízení uloženo provádět i některé činnosti, které s tím v nejužším smyslu souvisí a slouží k zajištění řádného průběhu vymáhání. Exekutor tak musí dále provádět stanovené zápisy

---

¹⁴² KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. Str. 8.

¹⁴³ § 2 odst. 1 Exekučního řádu. Zde se mluví o Ústavě České republiky, to je však samozřejmě třeba vykládat extenzivně.

¹⁴⁴ Srov. § 46 odst. 6 Exekučního řádu.

¹⁴⁵ srov. § 35 odst. 3 Exekučního řádu.

vymezených údajů do rejstříku zahájených exekucí.¹⁴⁶ Exekutor sepisuje exekutorské zápisy. Taktéž vede spisy, do kterých zakládá listiny týkající se exekučního řízení, přitom v případech a za podmínek určených má povinnost umožnit nahlédnout do spisu a provést o tom záznam, vyhotovit výpis nebo opis ze spisu, případně stejnopis exekutorského zápisu a speciálně jsou upravena i pravidla skladování spisů, odlišně uzavřených a neuzavřených.¹⁴⁷

Při exekuční a další činnosti, kterou exekutor vykonává, přichází do styku s množstvím citlivých informací, ohledně kterých je stanoveno, že je exekutor a taktéž i osoby, které zaměstnává, povinen zachovávat mlčenlivost. Tato povinnost není časově ohraničena, trvá i po ukončení výkonu exekutorského úřadu, ledaže byl exekutor povinnosti zproštěn k tomu oprávněnou osobou.¹⁴⁸

Mimo to je exekuční činnost dále usměrňována stavovskými předpisy vydávanými Exekutorskou komorou České republiky. Důležitá jsou v tomto ohledu Pravidla profesionální etiky. Dle nich je exekutor např. „*všeobecně povinen přispívat poctivým, čestným a slušným chováním k důstojnosti a vážnosti exekutorského stavu*“ a jeho projevy jsou „*věcné, strážlivé a nikoliv vědomě nepravdivé*“¹⁴⁹ Taktéž je na tomto místě zopakována povinnost postupovat nezávisle, svědomitě a pečlivě a zakazuje se zneužití informací, které exekutor nabyl při výkonu exekuční činnosti.¹⁵⁰ Povinnost kolegiality znamená, že jestliže by se měl rozpor mezi dvěma či více exekutory řešit právní cestou právního sporu, je třeba prve projednat věc před smířcím orgánem Komory.¹⁵¹ A taktéž mnohé další podrobnosti ohledně exekuční činnosti jsou tímto předpisem a dalšími stavovskými předpisy blíže rozvedeny, přičemž exekutor, který je povinně stavovsky organizován, je nucen se předpisům Komory podřídít.

---

¹⁴⁶ § 43a odst. 1 in fine Exekučního řádu ve spojení se zákonným textem § 35a a 35b Exekučního řádu.

¹⁴⁷ Podrobně vizte hlavu IX Exekučního řádu.

¹⁴⁸ Srov. § 31 Exekučního řádu.

¹⁴⁹ Čl. 3 Pravidel profesionální etiky.

¹⁵⁰ Čl. 5 tamtéž.

¹⁵¹ Čl. 8 tamtéž.

4.2 Pověření soudního exekutora výkonem exekuce a jeho případné nahrazení v průběhu exekučního řízení

V rámci této kapitoly se již tedy dostáváme do roviny samotného výkonu exekuční činnosti. Exekutor byl pověřen exekutorským úřadem, jeho kancelář je zařízena, úřad byl vybaven potřebným zaměstnaneckým aparátem. V této fázi přichází oprávněný z exekučního titulu, a podává exekutorovi návrh na provedení exekuce, exekuční návrh. Jestliže návrh nemá všechny požadované formální či obsahové náležitosti¹⁵², exekutor jej vyzve k opravě nebo doplnění. Za tím účelem oprávněnému stanoví lhůtu a poskytne mu poučení, kterak podání doplnit případně opravit.¹⁵³

4.2.1 Pověření soudního exekutora

Nesplnil-li povinný dobrovolně povinnost mu uloženou vykonatelným rozhodnutím, může se oprávněný obrátit s návrhem na vymožení nesplněné povinnosti na vybraného exekutora. Vhodné je na tomto místě připomenout, že, na rozdíl od soudu, jehož příslušnost se řídí zákonnými pravidly určování věcné a místní příslušnosti, uvedenými zejména v § 45 Exekučního řádu, pro exekutora žádná pravidla nejsou dána. Je tedy čistě na oprávněném, kterého exekutora a z kterého okresu si zvolí, není ničím limitován. Tato „ne-teritorialita“ je předmětem časté kritiky, pročež jí bude věnována kapitola níže.

Zvolený exekutor musí být uveden v exekučním návrhu a taktéž jeho sídlo, což je podstatné, podává-li oprávněný návrh u soudu, což není vyloučeno a pro takový případ jsou zachovány všechny lhůty. Exekuční soud, kterému byl exekuční návrh doručen, jej postoupí označenému exekutorovi.¹⁵⁴

---

¹⁵² ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. *Civilní proces. Řízení exekuční, insolvenční a podle části páté OSŘ*. C.H.BECK, 2015. Str. 34.

¹⁵³ SCHELLEOVÁ, Ilona, Roman LAMKA. *Exekuce v zrcadle právních předpisů III. Soudní exekutoři a jejich exekuční činnost*. Ostrava: KEY Publishing, 2007. ISBN 978-80-87071-38-0 Str. 14.

¹⁵⁴ § 55b odst. 4 Exekučního řádu.

Může dojít k situaci, kdy oprávněný podá návrhů na exekuci více pro tentýž právní nárok. Pak je třeba postupovat tak, že k provedení exekuce bude oprávněn ten exekutor, kterému svědčí jako prvnímu zápis v elektronické evidenci exekucí, tj. rejstříku zahájených exekucí.¹⁵⁵

Jakmile dojde k naplnění některého ze zákonných důvodů uvedených v § 30 Exekučního řádu, exekutor musí odmítnout provedení úkonu. Tyto důvody jsou pouze dva, a to je-li požadován úkon nezákonný či odporující právním předpisům a není-li složena záloha na náklady exekuce, což neplatí v případě, kdy je požadováno vymožení výživného pro nezletilé dítě. Jak konstatuje Kasíková: „*Toto ustanovení zakládá v první řadě povinnost soudního exekutora poskytnout své služby týkající se výkonu exekuční činnosti komukoli, kdo o ně požádá, s výjimkou případů, kdy zákon výslovně stanoví právo exekutora (zásadně i povinnost) poskytnutí služeb (provedení úkonu exekutorské činnosti) odmítnout.*“¹⁵⁶ Mimo toto ustanovení obsahuje § 29 odst. 3 Exekučního řádu oprávnění exekutora činit pouze úkony neodkladné, je-li vyloučen, a tedy všechny ostatní odmítnout.¹⁵⁷

Jakmile dojde návrh oprávněného na vykonání exekučního titulu exekutorovi, musí tento exekutor požádat o pověření a nařízení exekuce exekuční soud. Žádost o pověření je třeba podat elektronicky prostřednictvím speciální aplikace na příslušném formuláři.¹⁵⁸ Elektronická žádost o pověření a nařízení exekuce je zkratkou označována jako EŽOPEX a exekutor je povinen ji podat do patnácti dnů od doručení návrhu oprávněného, případně od doručení návrhu opraveného, který již bude obsahovat všechny náležitosti. Bezvadnost návrhu není překážkou zahájení řízení, to je zahájeno okamžikem, kdy exekuční návrh dojde exekutorovi.

Webová stránka ePodatelna ministerstva spravedlnosti poskytuje exekutorům podrobný návrh, jak při vyplňování EŽOPEXu postupovat.¹⁵⁹ Spolu s žádostí adresuje

---

¹⁵⁵ § 35 odst. 4 Exekučního řádu.

¹⁵⁶ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. Str. 124 an.

¹⁵⁷ HLAVSA, PETR a kol.: Exekuční řád a předpisy související, 1.vyd. Praha: Leges 2013. str. 52.

¹⁵⁸ § 43a Odst. 2 Exekučního řádu.

¹⁵⁹ Návod je dostupný na webových stránkách www.ePodatelna.justice.cz, z odkazu: http://epodatelna.justice.cz/ePodatelna/downloadresource?type=dokumentace&name=Navod_na_vyplneni_EZOPEX.pdf.

exekutor soudu také listiny, jako exekuční návrh s exekučním titulem opatřeným doložkou vykonatelnosti.

Soud vydává pověření a nařídí provedení exekuce, přitom slovní spojení „nařízení exekuce“ je terminus čistě faktický, nejde formálně o samostatné rozhodnutí.¹⁶⁰ Obsahovou náležitostí pověření není vymezení způsobu, jakým má být exekuce provedena.¹⁶¹ Je totiž na exekutorovi samém, aby vybral nejvhodnější způsob k vymožení předmětné pohledávky, neboť i na výsledku závisí podstatně výše jeho odměny. To se může jevit jako výhoda vzhledem k tomu, že pro případ soudního výkonu rozhodnutí musí v případě titulu znějícího na peněžité plnění v návrhu na výkon rozhodnutí oprávněný vymežit způsob, jakým má být výkon proveden a soud jej tímto způsobem provede, jestliže není zřejmě nevhodný.¹⁶²

Exekuční soud následně buď pověří soudního exekutora k provedení exekuce v patnáctidenní lhůtě, která je určena k tomu, aby soud přezkoumal splnění předpokladů anebo v téže lhůtě dá exekutorovi pokyn k odmítnutí, zamítnutí případně zastavení řízení. Co je nutné zmínit, pověření není rozhodnutím a jako takové jej tedy není třeba doručovat ani oprávněnému ani povinnému, pouze exekutorovi.¹⁶³

Je-li proti jednomu povinnému více exekučních řízení, exekuční soud na návrh oprávněného a jsou-li splněny další podmínky, věci spojí ke společnému řízení, přičemž v takovém případě v usnesení určí, který z exekutorů povede spojené řízení.¹⁶⁴

Otázkou, zda lze považovat údajné nerespektování práva na volbu exekutora za porušení jednoho ze základních práv zakotvený Listinou a tudíž práva na spravedlivý proces, se zabýval Nejvyšší soud ve svém usnesení z prosince roku 2016.¹⁶⁵ Dovolatelka se domáhala změny exekutora a dříve, než bylo o této změně rozhodnuto, došlo k zastavení exekučního řízení. Soud se ve jmenovaném rozhodnutí usnesl, že nelze

---

¹⁶⁰ Ty jsou specifikovány v § 38 Exekučního řádu.

¹⁶¹ § 43a odst. 4 a contrario a § 58 odst. 3 Exekučního řádu.

¹⁶² Srov. § 261 odst. 1 v souvislosti s § 263 odst. 1 a 2 a § 264 OSŘ.

¹⁶³ §43a odst. 5 Exekučního řádu.

¹⁶⁴ Srov. § 37 odst. 3-5 Exekučního řádu.

¹⁶⁵ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 3919/2016 ze dne 7. 12. 2016.

srovnávat změnu exekutora se záměnou účastníka, o které by bylo třeba rozhodnout dříve než o zastavení řízení. Exekutor totiž není účastníkem řízení o zastavení exekuce.¹⁶⁶ Právo na zákonného soudce dle čl. 38 odst. 1 Listiny bylo zachováno tím, že o zastavení exekuce rozhodoval exekuční soud k tomu příslušný jak věcně, tak místně.

Jak bylo naznačeno, s tímto rozhodnutím blízko souvisí judikatura Nejvyššího soudu týkající se nutnosti rozhodnout nejprve o návrhu ohledně procesního nástupnictví, který byl podán dříve, nežli se jme rozhodovat o zastavení exekuce, který byl podán později. Neboť opačný postup může vést k nesprávnému rozhodnutí ve věci. Procesní sukcesor osoby oprávněné přijímá stav řízení, jaký tu je v okamžiku jeho vstupu do řízení, a tak, jakožto dominus litis bude moci disponovat i s návrhem na zastavení exekučního řízení a případně jej vzít zpět.¹⁶⁷

4.2.2 Vyloučení soudního exekutora

Stejně jako v případě dalších, i pro exekutora, jeho koncipienta, kandidáta i vykonavatele platí, že je třeba mechanismu, jenž by dovolil osobu, která by nevykonávala řádně svou činnost pro osobní vztah k řešené věci či k účastníkům řízení anebo jejich zástupcům, bez ohledu na jejich pozitivní či negativní polaritu, vyloučit, neboť zákon požaduje nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti.¹⁶⁸ Vyloučit exekutora pro podjatost je možné pouze rozhodnutím exekučního soudu, a to z vlastní iniciativy exekutora či k námitce účastníka řízení, ať už povinného, tak oprávněného a nikoliv pro důvody spočívající v postupu exekutora v rámci exekučního řízení. Jestliže by se soud nevypořádal s námitkou podjatosti, porušil by

---

¹⁶⁶ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 31 Cdo 1714/2013 ze dne 13. 4. 2016, zopakované např. ve výše uváděném usnesení sp. zn. 20 Cdo 3919/2016 ze dne 7. 12. 2016.

¹⁶⁷ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 5291/2008 ze dne 24. 11. 2010 či 26 Cdo 2824/2015 ze dne 13. 8. 2015.

¹⁶⁸ §2 odst. 2 Exekučního řádu.

zásadu práva na spravedlivý proces zakotvené Listinou v čl. 36 odst. 1 a dále obsažené v Úmluvě¹⁶⁹ o ochraně lidských práv a základních svobod.¹⁷⁰

Exekutor sám, jakmile zjistí existenci okolnosti odůvodňující jeho nestrannost, oznámí ji exekučnímu soudu. Pro uplatnění námitky podjatosti ze strany účastníků je stanovena lhůta osmi dnů, počítaná od vyrozumění, případně od chvíle, kdy se o této skutečnosti dozvěděl.¹⁷¹

Důvodem pro vyloučení není skutečnost, že exekutor v rámci své další činnosti, poskytoval právní pomoc oprávněnému.¹⁷²

Je-li exekutor z výkonu exekuce vyloučen, bude jejím provedením soudem pověřen ten exekutor, kterého namísto něj navrhne oprávněný.

4.2.3 Změna soudního exekutora v průběhu exekučního řízení

Pokud jde o změnu exekutora podle § 44b Exekučního řádu, v tomto směru lze rozeznávat dvě situace. Obě pramení z návrhu oprávněného z exekučního titulu na změnu exekutora, neboť jen on je oprávněn si exekutora zvolit a svou volbu vyjádří v exekučním návrhu, kterým se zahájí exekuční řízení. A tak i změna může být jen na jeho zvážení.¹⁷³ Změna z hlediska povinného není za žádných okolností možná, jedinec snad prostřednictvím vyloučení exekutora pro podjatost, což je ovšem okolnost jiná.

První situace je taková, kdy oprávněný navrhuje změnu, s čímž exekutor, který dosud exekuci prováděl, souhlasí a souhlasí s tím i exekutor nově oprávněným označený.

---

¹⁶⁹ Sdělení federálního Ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících.

¹⁷⁰ Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 2928/09 ze dne 9. 3. 2010.

¹⁷¹ Blíže srov. § 29 Exekučního řádu.

¹⁷² V tomto případě šlo o exekutorský zápis. Rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp. Zn. 20 Co 341/2004, na nějž odkazuje Stanovisko Nejvyššího soudu České republiky k výkladu zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti sp. Zn. Cpjn 200/2005 ze dne 15. 2. 2006.

¹⁷³ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 3807/2013 ze dne 19. 12. 2013.

V tomto případě nový exekutor exekuci převezme, sepíše protokol, rozhodnutí soudu netřeba.¹⁷⁴ Přičemž náklady, které takto vzniknou, není možné požadovat po povinném

Druhým případem dle uvedeného paragrafu je stav, kdy, je-li návrh oprávněného na změnu důvodný, rozhodne o postoupení věci soud, přičemž si vyžádá stanovisko exekutora dosud příslušného vést exekuci. Absenci tohoto vyjádření zhodnotil Ústavní soud jako nedostatek formální, kterýžto nemůže mít na průběh řízení podstatnější vliv.¹⁷⁵ Za důvodný návrh na změnu je tak považován např. důvod, kdy nově jmenovaný exekutor nahradivší odvolaného, je ve věci nečinný nebo lze zvažovat důvod hospodárnosti řízení.¹⁷⁶

Oproti tomu je třeba rozlišovat změnu na základě převzetí nedokončených spisů a pokračování v exekučních řízeních z důvodu dle § 15 odst. 5 Exekučního řádu, tedy zánik výkonu exekutorského úřadu a jmenování nového exekutora do tohoto úřadu. V tomto případě má nově jmenovaný poučovací povinnost vůči účastníkům řízení načež oprávněnému vzniká právo požadovat změnu exekutora ze zákonem daného důvodu, soud pohnutku oprávněného nebude zkoumat.¹⁷⁷ V právní věci zástupce exekutora, kterou řešil Krajský soud v Praze, šlo právě o takovou situaci. Zástupci odvolaného exekutora nepřipadalo správné, že soud zprostil pověření k provedení exekuce soudního exekutora odvolaného, potažmo tedy jeho zástupce, neboť v případě, kdy ještě nedošlo ke jmenování nového exekutora do exekučního úřadu, soud už pověřil exekutora jiného, navíc k tomu dle jeho názoru může v souladu se zákonem dojít jen v závažných případech. S tím se soud neztotožnil a uvedl, že právo oprávněného navrhnout změnu soudního exekutora v případě jmenování nového exekutora do uvolněného úřadu vyplývá z § 15 odst. 5 a neuplatní se postup dle § 44b odst. 2 Exekučního řádu, kdy je třeba zkoumat právě důvody zvláštního zřetele hodné (terminologií dnešního znění Exekučního řádu – zkoumat, je-li to důvodné). Přičemž postup, kdy by osoba oprávněná musela vyčkat na jmenování nového exekutora a teprve poté požádat o změnu exekutora z důvodů § 15 odst. 5 Exekučního řádu by vedl

---

¹⁷⁴ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 4390/2016 ze dne 15. 2. 2017.

¹⁷⁵ Usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. III ÚS 638/15 ze dne 16. 4. 2015.

¹⁷⁶ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. Str. 278.

¹⁷⁷ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 4390/2016 ze dne 15. 2. 2017 zopakované v Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 173/2017 ze dne 27. 6. 2017.

k přílišnému formalismu.¹⁷⁸ Návrhu na změnu exekutora pro případ přeobsazení exekutorského úřadu by měl soud vždy vyhovět a pověřit tohoto nově navrhovaného exekutora, principy § 44b se nepoužijí.¹⁷⁹

4.3 Odpovědnost soudního exekutora při výkonu činnosti

Právní odpovědnost znamená nutnost nést nepříznivé následky svého jednání. A jako jiní, podléhá i soudní exekutor této povinnosti. Stanovení odpovědnosti je jednou ze záruk řádného výkonu činnosti, prostředek dozoru a kontroly výkonu exekuční činnosti exekutorem a dalšími osobami, představuje i nástroj, kterým lze k žádanému jednání přivést. V případě exekutorů můžeme rozlišovat na odpovědnost za porušení či nesplnění právní povinnosti, tedy odpovědnost exekutora za protiprávní jednání formou odpovědnosti za přestupky a odpovědnost trestní, a odpovědnost kárnou, jakožto odpovědnost za porušení kázně spojené s příslušností ke stavu. Z jiného hlediska je možné lišit na odpovědnost za nesprávný úřední postup a odpovědnost exekutora za újmu způsobenou exekuční činností, o čemž byla řeč již v kapitole týkající se pojištění.

4.3.1 Odpovědnost za přestupky a za trestné činy

Co se týče odpovědnosti za porušení či nesplnění právní povinnosti, ta lze členit dále na odpovědnost za přestupky a případně odpovědnost za trestné činy. Právní úprava odpovědnosti za přestupky v Exekučním řádu spočívá ve vymezení některých přestupků, kterých se však může dopustit kterákoliv fyzická či právnická osoba anebo Exekutorská komora, nikoliv sám exekutor.¹⁸⁰ Avšak přesto se ani exekutorovi odpovědnost

---

¹⁷⁸ Usnesení Krajského soudu v Praze sp. zn. 20 Co 453/2012-220 ze dne 20. 3. 2012.

¹⁷⁹ Např. též Usnesení Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 40Co 227/2014-50 ze dne 30. 4. 2014.

¹⁸⁰ Vizte ust. Hlavy XIII Exekučního řádu.

za přestupky nevyhýbá, může být stanovena některými zvláštními zákony, například je myslitelná v oblasti ochrany osobních údajů.¹⁸¹

Některých trestných činů se může dopustit pouze speciální subjekt, to znamená, že skutková podstata takového trestného činu vyžaduje, aby měl pachatel zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení, a jak bylo v rámci práce již zmíněno, Trestní zákoník explicitně uvádí exekutora mezi úředními osobami¹⁸². Navíc, spáchání trestného činu při zneužití svého postavení, povolání, případně funkce je jednou z obecných okolností přitěžujících.¹⁸³ Na druhou stranu je i exekutor právě jako úřední osoba předmětem zvýšené ochrany, a tak dopustí-li se pachatel trestného činu na exekutorovi při výkonu nebo pro výkon jeho pravomoci, jedná se o okolnost podmiňujících použití vyšší trestní sazby.

Nejvyšší soud rozhodl o odpovědnosti státu za škodu, která vznikla nesprávným úředním postupem v případě exekutora, který naplnil znaky skutkové podstaty zločinu zpronevěry a zneužití pravomoci úřední osoby, když si přisvojil exekuci vymožené prostředky. Totiž nikoli každé jednání, které je trestným činem, je zároveň excesem, který by tak odpovědnost státu vyloučil.¹⁸⁴

4.3.2 Kárná odpovědnost

Kárná odpovědnost bývá někdy označována také jako disciplinární a je spojená s dodržováním disciplíny či kázně spojené s příslušností k určitému stavu. Tato odpovědnost je stanovena nejen za porušení zákonných povinností, nýbrž i těch, které stanovují stavovské předpisy anebo usnesení Komory. Kárná odpovědnost exekutora je upravena Zákonem o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

---

¹⁸¹ Dle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸² V § 127 odst. 1 písm. f) Trestního zákoníku.

¹⁸³ § 42 písm. f) Trestního zákoníku.

¹⁸⁴ Rozsudek sp. Zn. 30 Cdo 2082/2015 ze dne 10. 5. 2016.

samozřejmě Exekučním řádem, kde se jedná o hlavu jedenáctou a stavovskými předpisy, jako je Organizační řád, který vymezuje kárnou komisi, a hlavně pak Kárný řád.

Kárná odpovědnost představuje odpovědnost exekutora za kárná provinění. Těmi Exekuční řád rozumí kárné delikty a závažné kárné delikty, jedná se zejména o porušení povinností upravujících postavení exekutora, jednání, která ohrožují vážnost či důstojnost stavu. Za kárná provinění se ukládají kárná opatření vymezená a dále specifikovaná v § 116 v odstavcích 6 až 12 Exekučního řádu, přičemž nejzávažnějším postihem je odvolání z exekutorského úřadu.

Kárně odpovědným může být exekutor, kandidát, koncipient a jejich odpovědnost se vzájemně nevylučuje.¹⁸⁵

Důležité je zmínit, že kárné řízení proti exekutorovi se zahajuje kárnou žalobou, kterou jsou oprávněny podat jen stanovené subjekty.¹⁸⁶ Průběh řízení je pak vymezen výše zmíněným Zákonem o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Ten určuje za příslušného k řízení Nejvyšší správní soud, přičemž senát kárného soudu je složen z předsedy senátu, kterým je soudce Nejvyššího správního soudu, jeho zástupce, kterým je soudce Nejvyššího soudu a dále ze čtyř přísedících, přičemž dva jsou soudní exekutoři, jeden advokát a jeden je navržen Veřejným ochráncem práv.¹⁸⁷

4.4 Odměňování exekutora

Exekuční činnost je konána za úplatu, kterou se rozumí odměna exekutora. Ta představuje jednu ze skupin nákladů exekuce.¹⁸⁸ Ovšem odměna neznamená čistý zisk exekutora, ale exekutor z ní musí uhradit provozní náklady exekučního úřadu, a tedy i náklady zaměstnanců exekutora a vedle toho samozřejmě i svou odměnu za odvedenou

---

¹⁸⁵ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. Str. 601.

¹⁸⁶ Možné kárné žalobce vypočítává § 117 odst. 2 exekučního řádu.

¹⁸⁷ § 4b zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů.

¹⁸⁸ WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. Soudní exekuce. Praha: Wolters Kluwer, 2016. str. 133.

práci. Pokud exekutor vymůže povinnost stanovenou exekučním titulem a jsou-li uhrazeny i náklady exekuce a oprávněného, pak exekuce úspěšně skončí. Odměna může být stanovena buď smluvně na základě písemné smlouvy uzavřené exekutorem s oprávněným, či mimosmluvně, tzv. paušálně, tzn. je určena dle předem daných pravidel podle právního předpisu, neboť jde o oblast státem regulovanou. Exekutorovi za činnost při vymáhání pohledávky náleží vedle této odměny taktéž náhrada hotových výdajů a náhrady za promeškaný čas, za doručení písemností a DPH, je-li plátcem této daně.¹⁸⁹ V rámci této kapitoly budiž odsunuty do pozadí a pozornost upřena jen na odměnu exekutora.

Co se právní úpravy týče, Exekuční řád obsahuje pouhé čtyři paragrafy, většina regulace spočívá ve vyhlášce Ministerstva spravedlnosti, Exekučním tarifu.

Jestliže dojde k ujednání smluvní odměny, ta představuje zvláštní náklad oprávněného na vymožení své pohledávky, nejedná se o náklady exekuce a není možno je tak požadovat na povinném, a tak zůstává zároveň zachován i nárok na odměnu tarifní, náhradu hotových výdajů a další složky jakožto náklad exekuce, který jde za povinným.¹⁹⁰ Exekuční tarif liší paušální odměnu exekutora v závislosti na způsobu výkonu exekuce a jde-li o peněžité plnění, činí odměnu závislou na výši částky, která byla exekucí vymožena, přičemž do ní nezahrnuje příslušenství, které tvoří náklady exekuce ani náklady osoby oprávněné.¹⁹¹ Pokud povinný splní na výzvu, kterou má exekutor povinnost učinit podle § 46 odst. 6 Exekučního řádu spolu s vyrozuměním o zahájení exekuce, počítají se náklady exekuce, a tudíž i odměna exekutora ve snížené výši.¹⁹²

Za pozornost stojí případ, jež řešil Ústavní soud, šlo v něm o to, že povinná splnila svou povinnost vůči oprávněné osobě dobrovolně a ještě předtím, nežli jí exekutor vůbec stihl zaslat vyrozumění o zahájení exekuce. Tudíž vymáhaná pohledávka zanikla a exekutor nemohl vymoci ničeho. Pro takové případy je tímto rozhodnutím založen postup výpočtu odměny exekutora, který se stanoví z částky nulové a náhrada hotových

---

¹⁸⁹ § 90 odst. 1 Exekučního řádu.

¹⁹⁰ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. str. 528.

¹⁹¹ § 5 an. Exekučního tarifu.

¹⁹² Vizte § 11 odst. 1 Exekučního tarifu.

výdajů může být vyčíslena jen jako skutečné a prokazatelné náklady, jež vznikly exekutorovi před splněním povinnosti.¹⁹³

Úplata, a tedy náklady exekuce musí být exekutorovi garantovány. K tomu je určeno i ustanovení § 89 Exekučního řádu ohledně možnosti uložit náhradu nákladů exekuce v jistých výjimečných situacích oprávněnému. V tomto směru je důležitý judikaturní počin Ústavního soudu, kterému se na stůl dostalo rozhodnutí obecného soudu, kde došlo k zamítnutí náhrady nákladů exekuce exekutorovi s významem zásahu do práva na spravedlivý proces i do práva exekutora na vlastnictví. „*Ustanovení exekučního řádu, která upravují náhrady nákladů exekuce, proto musí být aplikována a interpretována s ohledem na specifické postavení exekutora v řízení o exekucích a na nezbytnost zachování a šetření jeho nezávislosti. Jestliže na jedné straně zákonodárce vyjádřil zcela zjevně svůj úmysl, aby exekutor vykonával svou činnost za úplatu, přičemž toto ustanovení chrání jeho nezávislost, nelze další ustanovení téhož právního předpisu aplikovat a interpretovat zcela opačně, s tímto úmyslem v rozporu, tedy ignorovat specifika exekutorova postavení a v řízení o exekuci mu nepřiznat nejen odměnu, ale ani náhradu dalších nákladů při provádění exekuce vzniklých.*“¹⁹⁴ Důležité je připomenout, že exekutorovi je zákonem odepřeno konat jinou výdělečnou činnost, a tak je příjem za výkon exekuční činnosti jediným příjmem exekutora.

Odměna exekutora (to nicméně ani např. advokáta) neodráží a nemůže odrážet časovou náročnost, odborné náklady či jinak vynaložené úsilí.¹⁹⁵ Jedná-li se o spor o náklady exekuce či odměnu exekutora, má exekutor postavení účastníka řízení.¹⁹⁶

Není bez zajímavosti kontroverzní případ, kdy se Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí zabýval situací, že exekutor uzavřel `mandátní smlouvu`¹⁹⁷, kterou svěřil úkoly při provádění exekuce právnické osobě. Ta samozřejmě nemůže být

---

¹⁹³ Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. II. ÚS 262/16 ze dne 13. 12. 2016.

¹⁹⁴ Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 290/05 ze dne 23. 2. 2006.

¹⁹⁵ Usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. III.ÚS 1969/14 ze dne 23. 10. 2014.

¹⁹⁶ Stanovisko Ústavního soudu České republiky Pl. ÚS – st. 23/06 ze dne 12.9.2006.

¹⁹⁷ Tj. dle toho času platného obchodního zákoníku, tj. zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, derogován Občanským zákoníkem s účinností od 1. 1. 2014.

v zaměstnaneckém vztahu k exekutorovi¹⁹⁸ a zákon už vůbec nedovoluje, aby exekuční činnost prováděla osoba odlišná od exekutora, s výjimkou exekutorského koncipienta, případně jiného jeho zaměstnance, dle povahy toho kterého úkonu. Taková smlouva je tedy pro rozpor se zákonem absolutně neplatná, ovšem k vykonání sjednaných úkonů došlo a bylo třeba se vypořádat s bezdůvodným obohacením. Soud zde judikoval, že úkony, ač je vykonala osoba, kterou k tomu zákon nepověřil, „penězi vyjádřitelnou hodnotu mají a nic nebrání její výši poměřovat s odměnou a náhradou exekutora při provádění exekuce“.¹⁹⁹

4.4.1 Odměna exekutora ve střetu s insolvenčním řízením

Nemožnost provést exekuci je jedním z účinků zahájení insolvenčního řízení.²⁰⁰ Paragraf 46 odst. 7 Exekučního řádu zakotvuje povinnost exekutora v takovém případě vydat vymožené plnění insolvenčnímu správci do likvidační podstaty. Velmi aktuálními v rozhodovací činnosti soudů jsou právě případy, dojde-li ke střetu exekučního řízení s řízením insolvenčním, tím spíše, že judikatura nebyla zprvu jednotná. Názor, že exekutor musí vydat vymožené plnění celé, aniž by strhl náklady exekuce, insolvenčnímu správci a teprve následně se jako věřitel přihlásit do insolvenčního řízení k jejímu uspokojení, zaujal prve Nejvyšší soud.²⁰¹ Toto rozhodnutí vzbudilo velkou vlnu kritiky, neboť ohrozilo základní aspekt zákonného zakotvení postavení a nezávislosti exekutorů, ohrozilo jeho odměnu. Po zrušení rozhodnutí Ústavním soudem se ustálil výklad, že ač samozřejmě vzniká povinnost exekutora insolvenčnímu správci vydat vymožené plnění do majetkové podstaty povinného, předtím má povinnost provést odpočty odměny exekutora a nákladů exekuce.²⁰² Tento postup autorka hodnotí i jako ekonomičtější a exekutorův nárok na odměnu je zajištěn, přičemž není nucen vyčkávat rozdělení výtěžku majetkové podstaty. Nadto vypořádání odměny exekutora, aniž by se

---

¹⁹⁸ Srov. § 6 Zákoníku práce.

¹⁹⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. 1. 2009, sp. Zn. 20 Cdo 1210/2007.

²⁰⁰ § 109 odst. 1 písm. c) Insolvenčního zákona.

²⁰¹ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 21 Cdo 3182/2014 ze dne 23. 10. 2014.

²⁰² Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 20 Cdo 1935/2017 ze dne 19. 7. 2017, posledně zopakováno v nálezu Ústavního soudu České republiky sp. Zn. IV. ÚS 3629/16 ze dne 19. 9. 2017.

musel přihlašovat jako věřitel do insolvenčního řízení rozhodně prospívá i z hlediska časového faktoru ve prospěch všech zúčastněných.

Velmi zajímavé je v této souvislosti zajisté i srovnání odměny exekutora s odměnou insolvenčního správce, neboť postavení těchto dvou právnických povolání bývá často stavěno vzájemně proti sobě. Jak vyplývá z výše uvedeného, insolvenční správce je hlavní postavou insolvenčního řízení, kde je jeho úkolem zejména zjištění majetkové podstaty dlužníka, její soupis včetně ocenění (při střetu řízení se stanoví exekutorovi povinnost součinnosti, kdy má poskytnout insolvenčnímu správci, jestliže jej o to požádá, údaje o hospodářské situaci dlužníka a posudek ocenění dlužníkova majetku²⁰³), přezkum přihlášek a sestavení seznamu přihlášených pohledávek, právní jednání ohledně majetku zahrnutého do majetkové podstaty, řešení incidenčních sporů a konečně případné zpeněžení majetkové podstaty a vypracovává návrh rozvrhového usnesení. Činnost je vykonávána pod dohledem věřitelského výboru²⁰⁴ a též insolvenčního soudu.²⁰⁵ Insolvenční správce vykonává svou činnost na základě povolení vydaného ministerstvem spravedlnosti s omezenou časovou platností 5 let, s možností jej prodloužit.²⁰⁶ Aktivních insolvenčních správců působí na našem území zhruba pět set,²⁰⁷ komora není ustanovena a sdružování správců tak je na bázi dobrovolnosti pod Asociací insolvenčních správců,²⁰⁸ na rozdíl od povinného členství exekutorů v exekuční komoře. Podstatné dále je, že insolvenčním správcem nemusí být pouze fyzická osoba, jako je tomu v případě exekutora.²⁰⁹ Tudíž lze v postavení exekutorů a insolvenčních správců shledat mnohé prvky shodné, aby bylo možno činit srovnání jejich odměn, ale též mnohé prvky rozdílné. K určení odměny insolvenčním správcům došlo taktéž vyhláškou ministerstva, která liší výpočet odměny insolvenčního správce na základě toho, o jakou činnost správce se konkrétně jedná, např. u řešení dlužníkova úpadku reorganizací je stanovena jako pevná částka ve výši od třiceti tří tisíc korun po čtyři sta patnáct tisíc korun

---

²⁰³ srov. § 43 odst. 3 a § 289a odst. 2 Insolvenčního zákona.

²⁰⁴ Zejména § 58 odst. 2 písm. a) Insolvenčního zákona.

²⁰⁵ Zejména § 10 písm. b) Insolvenčního zákona.

²⁰⁶ Blíže Insolvenční zákon a Zákon o insolvenčních správcích.

²⁰⁷ Dle údajů obsažených v Insolvenčním rejstříku, který je dostupný na <https://isir.justice.cz/InsSpravci/public/seznamFiltr.do>, údaj je platný ke dni 10. února 2018.

²⁰⁸ Webová prezentace Asociace insolvenčních správců, dostupná na www.asis.cz.

²⁰⁹ Srov. §2 odst. 2 Zákona o insolvenčních správcích s § 1 odst. 1 Exekučního řádu.

odvislá od dvanáctinásobku průměrného měsíčního obratu dlužníka plus mu náleží pevnou částkou stanovená odměna za každou přezkoumanou přihlášku pohledávek věřitelů.²¹⁰

Srovnání samé nechala provést Exekutorská komora v srpnu 2016, jako součást debat ohledně vhodnosti novely Exekučního tarifu.²¹¹ Z tabulky, která budiž přílohou této práce, totiž jasně vyplývá např. to, že insolvenčnímu správci je garantována odměna i pro případy, kdy nevymohl ničeho, pro tyto případy nadto hrazená státem. Na rozdíl od exekutorů. Dále je poutavý třeba fakt, že insolvenčnímu správci se nesnižuje odměna, jestliže povinný plnil dobrovolně.

Vyhláška o odměně insolvenčního správce v § 8 stanoví pro případy, kdy se insolvenčnímu správci nepodařilo uspokojit svou odměnu a vynaložené hotové výdaje z majetkové podstaty, a to i jen zčásti, tuto odměnu mu, ač v limitované maximální výši padesát tisíc korun, uhradí stát prostřednictvím insolvenčního soudu.

Autorka uzavírá, kterak je nutno zvážit, zda mají insolvenční správci a soudní exekutoři natolik odlišné postavení, a pokud ano, zda vážně natolik jiné, aby byly takovéto propastné rozdíly ospravedlnitelné, a to i s premisou, kdy výše odměny není brána pro srovnání v potaz. Tímto se ostatně zabýval již i Ústavní soud, který ve svém nálezu vyloženě uvádí, že je neopodstatněné za obdobnou činnost jednomu stavu (insolvenčním správcům) garantovat odměnu, a i náhradu jejich hotových výdajů, zatímco druhému (soudním exekutorům) nikoliv.²¹² Je jisté, že obě činnosti jsou náročné z hlediska odborných znalostí i dalších předpokladů výkonu, ovšem taková garance odměny insolvenčním správcům již opodstatněná není, není-li činěna i ve prospěch exekutorů.

---

²¹⁰ Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Vyhláška o odměně insolvenčního správce“). Není zcela bez zajímavosti, že Vyhláška o odměně insolvenčního správce čítá pouhých jedenáct paragrafů, což je třetinový rozsah v poměru k Exekučnímu tarifu.

²¹¹ Tabulky budiž přílohou této práce, ke stažení na Portálu Exekutorské komory České republiky z: http://www.ekcr.cz/admin/priloha/pripominky-k-novele-ET_EKCR.docx .

²¹² Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. IV.ÚS 378/16 ze dne 6. 9. 2016.

De lege ferenda s odkazem na citovaný výrok soudu, že, jestliže byl exekutorský úřad konstruován jako, zvláště díky odměně, nezávislá instituce, pak by diplomantka navrhovala více se inspirovat dílčími ustanoveními právní úpravy insolvenční, neboť i jejich postavení je konstruováno na obdobné bázi. Podnět k zamyšlení ohledně nové úpravy s inspirací v úpravě insolvenčních správců by měl být minimálně co se zavedení určitých garancí státu v případě odměn týče, což by zmíněný atribut zabezpečilo a mohlo by působit jako pozitivní motivace exekutorům vyvažující snížení tarifní odměny. Jeví se to vhodné i vzhledem k uváděným tvrzením, že v důsledku mnohačetných a dlouhodobě nevyhmatelných exekucí konají exekutoři donucování ke splnění povinnosti mnohdy dlouhodobě, ale zejména i zadarmo. Diplomantka má za to, tato skutečnost je mimo veškeré intence původního konceptu Exekučního řádu, potažmo konstruování exekutorského stavu obecně.

S ohledem na výše zmíněné autorka navrhuje zakotvení obdobného legálního textu, jež obsahuje Vyhláška o odměnách insolvenčních správců, tedy aby stát na sebe převzal povinnost uhradit odměnu včetně vynaložených hotových výdajů soudního exekutora na provedení exekuce, popřípadě též jejich částí, které se nepodařilo uhradit z výtěžku exekuce, přičemž i zde se nabízí možnost ji hradit skrze soud, v tomto případě exekuční. Ač dojde k o něco vyššímu zatížení státního rozpočtu, takové opatření se jeví jako přiměřené a zejména odůvodněné.

4.4.2 Novela Exekučního tarifu

Právě Exekuční tarif byl v posledních dvou letech předmětem diskuze číslo jedna a taktéž velkého sporu mezi ministerstvem spravedlnosti a Komorou, respektive všemi exekutory. Přesněji jde o jeho novelu s účinností od dubna 2017, dotýkající se § 6 odst. 3, § 11 odst. 2 a § 13 odst. 3 Exekučního tarifu. Ta totiž snížila odměnu exekutorů při výkonu exekuce na peněžité plnění, která jsou nižší než deset tisíc korun, a to poměrně o podstatnou částku, z původních tří tisíc korun byla odměna upravena na tisíce dva, tedy došlo k snížení o celou jednu třetinu, stejně tak při zániku oprávnění k vedení exekuce a byla nastavena minimální odměna při dobrovolném plnění povinného na paušální výši sedmnáct set padesát korun, což se dříve týkalo jen plnění, která nepřevyšovala částku deset tisíc korun. Tato diskuze, nutno poznamenat, do dnešního dne ještě nedošla konce,

byť vyhláška upravující Exekuční tarif je již v účinnosti téměř rok. Jistěže, vyhláška o odměně insolvenčního správce byla v části týkající se odměn taktéž již zhruba třikrát novelizována, nicméně, v žádném případě nedošlo k tak drastickému snížení, jako v případě exekutorů. Navíc, trend u všech dalších (nejen právnických) povolání je spíše opačný, což by mělo být, vzhledem k růstu i všech ostatních nákladů na provoz kanceláře, logické.

Ministerstvo si nechalo jako podklad zpracovat analýzu „Analýza problematiky exekučního prostředí s akcentem na dislokaci exekutorských úřadů a nákladovost exekuce“²¹³ (dále jen „Analýza“), ze které vycházelo při konstrukci změn. Uvažován byl modelový exekutorský úřad, zavedený, který zaměstnává pouhé čtyři zaměstnance a vymáhá pohledávku ve výši šedesát tisíc Kč a takových ve vzorovém roce zahájí a splní téměř dva a půl tisíce. Z těchto dat vyplynulo, že novela by měla mít pozitivní dopady na rychlost exekucí, a že zlevnění exekučního řízení exekutorům v rovině platové zásadně „neublíží“.

Statistiky týkající se vedených exekucí ovšem svědčí o opaku, jedná se i o jeden z bodů kritiky ze strany Komory, totiž, že nadpoloviční většina exekucí na peněžitá plnění nepřesahuje desetitisícikorunovou výši. Exekutorská komora si v návaznosti na to nechala vypracovat oponentní expertní stanovisko k Analýze ministerstva (dále jen „Oponentní stanovisko“²¹⁴), které přineslo následující závěry: do analýzy nebyly účelově zařazeny úřady, které jsou dlouhodobě ztrátové, což navýšilo údajný zisk, taktéž již zmíněná výchozí výše jistiny pohledávky je pouze průměrná a většina pohledávek, potažmo odměn za exekuci takových je podstatně nižší, tudíž opět došlo k umělému zvýšení tvrzené odměny. Problematickou se dále jeví též výchozí doba, kterou ministerstvo považovalo za průměrnou k vymožení pohledávky, tj. jeden rok, přičemž stanovisko Komory udává, že je to průměrně let deset, navíc nejsou v Analýze ani zahrnuté případy exekucí zahájených a přetrvávajících z roků minulých, přičemž průměrně exekucí na jeden úřad připadá třicet tisíc, a ani počet zaměstnanců modelového

---

²¹³ Celá analýza ke stažení na adrese: http://www.ceska-justice.cz/wp-content/uploads/2016/06/Anal%C3%BDza_fin%C3%A1l_1_6_16.docx .

²¹⁴ Oponentní stanovisko k Analýze je dostupné na Portálu Exekutorské komory České republiky, ke stažení z: <http://ekcr.cz/admin/priloha//Expertni-stanovisko-Grant-Thornton-k-analyze-MSp-ohledne-exekucniho-tarifu.pdf> .

exekutora není vůbec v souladu s realitou. Lze tak konstatovat, že analýza byla provedena přinejmenším ne zcela vhodně, protože poskytuje zkreslené údaje.

Později i samo ministerstvo chybné výchozí premisy a postupy uznalo, ovšem od záměru snížení odměn neustoupilo.²¹⁵ A tak nabyla účinnosti počínaje dnem 1. 4. 2017.

Nutno poznamenat, dle autorky, že určování odměny jednostranně vyhláškou bez jakýchkoliv předchozích diskuzí s dotčeným stavem (ač v českém právním prostředí standardní forma), popřípadě až s diskuzí následnou, bez ochoty přistoupit na podložené argumenty, navíc ale vycházejí z analýzy, která, řekněme, zpracovává nedosažitelný modelový případ, je dosti riskantní počín. A to zejména v čase, kdy nepanují mezi Komorou a ministerstvem nejlepší vztahy. Ty měly počátek ještě dříve, nežli se začalo uvažovat o novelizaci Exekučního tarifu a s tím spojené snížení odměn za exekuční činnost. Prezidentka Exekutorské komory označila chování ministra vůči stavu za chování „nepřítele, který chce mít za každou cenu navrch“.²¹⁶ Představitelé exekutorského stavu neměli možnost podílet se na diskuzích připravovaného opatření, a tak ani šanci předložit návrhy jiných adekvátně účinných opatření, jež by splňovala vytyčené cíle, třebaže i vhodněji a s efektivnějšími důsledky, záměr ministra byl exekutorům předložen jako daný a přes svolání mimořádného sněmu, vypracování kontra analýzy a další snahy se jej nepodařilo změnit. Předseda Nejvyššího správního soudu Josef Baxa trefně poznamenal, že snižování Tarifu mu vůči exekutorům „připadá trochu jako sankce“.²¹⁷

---

²¹⁵ ŠRÁMEK, Dušan. Ministerstvo spravedlnosti přehodnotilo náklady exekutorů, od snižování tarifu ale odmítá upustit. *Česká justice* [online]. 13. 5. 2016 [cit. 2018-02-23]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2016/09/ministerstvo-spravedlnosti-prehodnotilo-naklady-exekutoru-odsnizovani-tarifu-ale-odmita-upustit/>.

²¹⁶ Událo se na sympoziu k aktuálním právním problémům exekucí v rámci Pražského právníckého podzimu dne 24. 11. 2017, souhrn např. zde: Podle exekutorů se nedaří obsazovat některé úřady, nově jmenování musí platit staré dluhy. *Česká justice* [online]. 30. 11. 2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/11/podle-exekutoru-se-nedari-obsazovat-nektere-urady-nove-jmenovani-musi-platit-stare-dluhy/>.

²¹⁷ PASEKOVÁ, Eva. Josef Baxa navrhuje vyčistit legislativu: Právo odrazuje a nikdo se nevyzná v předpisech pro každodenní použití. *Česká justice.cz* [online]. 10. 9. 2016 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2016/09/josef-baxa-navrhuje-vycistit-legislativu-pravo-odrazuje-nikdo-se-nevyzna-v-predpisech-pro-kazdodenni-pouziti/>.

5. NĚKTERÉ DALŠÍ PROBLÉMY, AKTUÁLNÍ NÁVRHY A MOŽNOSTI NOVELIZACE EXEKUČNÍHO ŘÁDU S VÝZNAMEM PRO SOUDNÍ EXEKUTORY

Právní úprava jak civilního soudního řízení obecně, tak exekučního procesu prošla mnoha novelizacemi, které činí tyto právní obory nepřehlednými a pro případ exekučního řízení až přeregulovaným. Alena Winterová v reakci na poslední navrhovanou legislativní změnu Exekučního řádu, v pořadí již několikátou za nedlouhou dobu, uvedla, že Legislativní rada vlády by se měla již ohledně všech dalších návrhů novelizací těchto předpisů vyjádřit negativně a vytýká návrhům i to, že jsou psány v rovině nízké legislativní úrovně, kdy úprava je natolik podrobná, až dosahuje stylu, kterému se v praxi dává směšné, leč pravdivé přívěskové „kuchařka“, což není absolutně ku prospěchu předpisu.²¹⁸

Přesto, že se již nejeví vhodným novelizovat už nyní velkým množstvím změn negativně stížený předpis, vyvstává v tomto oboru množství problematických záležitostí, a tak převažuje potřeba změny činit. Zdaleka nejvhodnějším by se tudíž jevílo provést celosystémovou změnu příslušných právních předpisů, respektive rekonstrukci oboru, která by jej zpřehlednila a alespoň ustálila. A jak je vidno, prosadit tak citlivou změnu, jakou byla novela Exekučního řádu, jež měla spíše více odpůrců než příznivců, se povedlo, a to navíc poměrně rychle, ač jde ovšem pouze o rovinu podzákonných prováděcích předpisů. Některé problémy a možnosti změn a úprav již byly zmíněny a probrány v rámci textu výše, nyní budiž uvedena některá další diskutovaná východiska a navrhované úpravy Exekučního řádu s významem pro vymezení postavení a činnosti exekutorů.

---

²¹⁸ ŠRÁMEK, Dušan. Vládní legislativci Pelikánovi vrátili novelu občanského soudního řádu a exekučního řádu. *Kurzy.cz* [online]. 18. 5. 2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <https://www.kurzy.cz/zpravy/423212-kladni-legislativci-pelikanovi-vratili-novelu-obcanskeho-soudniho-a-exekucniho-radu/> .

Část návrhů zde zmíněných se řeší již od počátku účinnosti Exekučního řádu, jako např. svobodná volba exekutora oprávněným, jiné vyvstávají nově spolu s trendem vývoje v oblasti dluhů, např. zpoplatnění procesních úkonů v rámci řízení. Nejvhodnější řešení, které by nepřiměřeně neznevýhodňovalo žádného z účastníků exekučního řízení, které by zlepšilo společenský statut exekutorů, a jenž by zároveň přineslo optimální podmínky pro výkon a adekvátní ohodnocení exekuční činnosti, zdá se, stále však nebylo nalezeno.

5.1 Návrh skupiny senátorů na zrušení části Exekučního tarifu týkající se snížení odměny exekutorů

V nedávné době došlo ke změně vyhlášky upravující odměny exekutorů, Exekuční tarif, zejména jeho ustanovení o minimální odměně, které je ovšem výchozí pro nadpoloviční většinu výpočtů odměn exekutorů. Ta zvedla vlnu nelibosti proti takovému zásahu nejen ze strany Komory exekutorů. Proti novele Exekučního tarifu v části upravující výše minimálních odměn exekutorů brojí i skupina deseti senátorů, která se rozhodla podat ústavní stížnost k Ústavnímu soudu, navrhuje zrušení předmětného ustanovení novely. V odůvodnění uvádí, kterak je nutno mít na mysli, že odměna není exekutorovým čistým ziskem, nýbrž, že z tohoto výnosu musí zajistit fungování celého úřadu, odměny svých zaměstnanců i hmotné zajištění kanceláře, a že zákonodárce snížením odměn ohrožuje vymahatelnost práva.²¹⁹ Ústavní soud jej vede pod spisovou značkou Pl. ÚS 14/17, soudcem zpravodajem byl určen soudce David Uhlíř.

Pro budoucí úpravu by autorka shodně navrhovala přinejmenším příslušnou novelu týkající se úpravy § 6 odst. 3, § 11 odst. 2 a § 13 odst. 3 Exekučního tarifu, ve kterých spočívá snížení odměny, zrušit. Mělo by být dále minimálně provedeno nové šetření, neboť původní podkladová Analýza vycházela ze zkreslených hodnot, jak bylo

---

²¹⁹ Návrh skupiny senátorů Senátu Parlamentu České republiky na zrušení části vyhlášky o odměně a náhradě exekutora, dostupno z: www.senat.cz/zpravodajstvi/zprava.php?id=2299 , celý text návrhu pak ke stažení zde: https://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Navrhy/Pl._US_14_17_navrh.pdf .

poznámeno výše, a to nyní již za spolupráce Komory, která může dodat aktuální a reálná data a lépe přiblížit situaci. Nicméně, ani tak, dle úsudku autorky a tím jest ve shodě s návrhem senátorů, v době, kdy ceny nejen služeb stále rostou, snižování odměn není v žádném případě na místě. Otázkou je i to, zda vůbec ponechávat znění před novelou, tedy tři tisíce korun, jakožto minimální odměnu za vymožení peněžitého plnění nepřesahujícího deset tisíc korun, k jejímuž zvýšení nedošlo od počátku platnosti předpisu, což je téměř sedmnáct let, zda by obstála i nadále. Spíše by mělo docházet k postupnému, byť třeba nikterak závratnému růstu. Dosavadní vývoj však přinesl pravý opak, prve došlo novelou k zavedení poloviční odměny pro případ, je-li exekuce uhrazena dobrovolně, dále byla „zastropována“ maximální možná výše cestovních nákladů a nyní dochází ke snížení minimální odměny exekutora za provedenou exekuci.

Snaha zlevnit exekuční řízení je jistě žádaná, ovšem nemělo by k ní dojít na úkor ohrožení vymahatelnosti práva, která vyvstává, neboť tímto počinem ministerstva byl vyvolán nejen odchod exekutora z výkonu exekučního úřadu a panují obavy ohledně dalších fatálních dopadů, které teprve nastanou. Exekutoři se, jednou vymezení jako na státu nezávislí profesionálové, místo plné koncentrace na své poslání, musí vypořádat s obranou proti zásahu do jejich příjmové sféry. Jedním z atributů nezávislosti výkonu funkce soudce je nezávislost materiální či hmotná, překládaná jako dostatečné platové zabezpečení soudce. Její výše má být odpovídající, aby se nesla za cílem vést soudce k řádnému výkonu povolání, aniž by musel pociťovat existencionální obavy nebo se nechal svést úplatky. Jestliže má exekutor vystupovat přinejmenším podobně a je-li s postavením soudce často srovnáváno i postavení exekutora, měla by být i jemu určitými mechanismy zabezpečena jistota odměny. To ostatně bylo již navrhováno ve srovnání s odměnami insolvenčních správců výše. Vedle toho, soudcův plat je stanoven speciálním zákonem jako součin platového koeficientu a platové základny, která je určena jako trojnásobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře za předchozí kalendářní rok, vycházející z údajů Českého statistického úřadu. Onen koeficient se vyměřuje v závislosti na délce praxe a článku v rámci soudní soustavy, kde je vykonávána činnost.²²⁰

---

²²⁰ § 3 odst. 2 a 3 ve spojení s § 28 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů.

Pod vlivem uvedeného by bylo možno přemýšlet o návrhu navázání i odměny exekutora na nějakou objektivní skutečnost, která se bude měnit proporcionálně s aktuálním stavem ve společnosti.

5.2 Nedostatečný počet exekutorů

Znepokojivým faktem je, a více méně již od počátku byl, nízký počet soudních exekutorů. Numerus clausus, který počítal s téměř dvěma stovkami úřadů se nepodařilo naplnit.²²¹ Nyní je činných sto padesát osm exekutorů. Komora v souladu s očekáváním od počátku diskuzí o snížení Exekučního tarifu zaznamenala odliv soudních exekutorů, vést je k tomu měla zejména nejistá budoucí situace ekonomická, která však již před účinností novely Tarifu nebyla nejideálnější.²²² Dle informací ukončilo svou funkci minimálně třikrát více exekutorů, než je běžná roční fluktuace, záznamy hovoří, že skončilo čtrnáct exekutorů ještě před účinností Tarifu a neobsazených je dlouhodobě dvacet tři úřadů, zároveň se do výběrových řízení často hlásí pouhý jeden uchazeč, v některých případech ani ten, což je situace neobvyklá a alarmující.²²³

S výrokem ministra, který avizoval, že se Česká republika bez poloviny exekutorů obejde, aniž by utrpěla vymahatelnost práva,²²⁴ se nelze ztotožnit. Představitelé Komory se naopak již v této situaci obávají o vymahatelnost práva, další úbytek exekutorů povede zejména k prodloužení doby vymáhání vykonatelných pohledávek, které by zmařilo záměr zavedení instituce exekutorů vůbec, vedle toho by nebyl exekutor schopen odborně

---

²²¹ Rozhodnutí Ministra spravedlnosti ze dne 9. 3. 2005, č.j. 533/2003-OOD-Org, o určení počtu exekutorských úřadů v České republice v porovnání se seznamem exekutorů vedených Exekutorskou komorou České republiky, dostupný z jejich Portálu: <http://www.ekcr.cz/seznam-exekutoru> .

²²² V případě, že exekutoři budou nuceni svou činnost ukončit, hrozí náhrada škody ve výši 100 miliard. *Konkursní noviny. Číslo 7, ročník XIX. Měsíčník.* 15. 4. 2016. str. 1–2. Dostupné z: <http://library.law.muni.cz/dokumenty/35819> .

²²³ NĚMEC, Jan. Úspěšnost vymáhání dluhů v Česku klesá. Ubývá i zájemců o profesi exekutora. *Právní rádce.cz* [online]. 12. 4. 2017 [cit. 2018-02-23]. Dostupné z: <https://pravniрадce.ihned.cz/e1-65692660-uspesnost-vymahani-dluhu-v-cesku-klesa-ubyva-i-zajemcu-o-profesi-exekutora> .

²²⁴ např. HLAVÁČOVÁ, Veronika. Exekutorů v Česku ubývá. Pelikán volá po snížení na polovinu, komora chystá ústavní stížnost. *IRozhlas.cz* [online]. 4. 3. 2017 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/exekutoru-v-cesku-ubyva-pelikan-vola-po-snizeni-na-polovinu-komora-chysta-ustavni-stiznost_201703040618_jaj .

dohlížet na všechny případy, které by byly jeho úřadem vedeny, což je nemyslitelné při zákonem v § 13 Exekučního řádu stanovené odpovědnosti exekutora za řízení celého úřadu a výkonu exekuční činnosti.²²⁵

V této souvislosti je třeba zmínit, že od roku 2001 jistě neklesl ani počet vedených nalézacích řízení před civilními soudy, což je patrné, mimo jiné, zejména z délky trvání občanského soudního řízení. Proto odliv oprávněných se svými nároky od exekutorů, v podstatě zpět k soudním vykonavatelům, kteří trpí obdobným deficitem, a který bude znamenat přírůstek práce soudů, nepředstavuje řešení a jde proti duchu zákonné úpravy.

Že by byl v České republice počet exekutorů příliš vysoký nevyplyne, ani činíme-li komparaci se sousedním Slovenskem, dle výročních informací Slovenské Komory Exekútorov za rok 2016 zde působí tři sta dvacet tři exekutorských úřadů. Ve Slovenské republice je přitom vedeno necelých devět set sedmdesát tisíc exekucí.²²⁶ To průměrně znamená cca tři tisíce exekucí na úřad. V České republice to při počtu sto padesát osm úřadů a necelé čtyři miliony sedm set tisíc exekucí činí zaokrouhleně neuvěřitelných dvacet devět tisíc osm set exekucí připadajících průměrně jednomu exekučnímu úřadu ročně. Ač jde pouze o jednoduše stanovený průměr, který nepočítá s mnoha dalšími okolnostmi, jistě to vypovídá dost o tom, že snižování počtu exekučních úřadů není cestou.

Společností aktuálně hýbe pojem „dluhová propast“, tedy případy, kdy dlužník má velké množství dluhů, není, a zřejmě ani nebude schopen splnit žádný z nich, a počet exekucí neustále narůstá.²²⁷ Pro exekutory taková situace znamená často práci bez odměny, neboť na dlužníku, který nic nemá, nelze nic vymoci. Za takovéto situace má navíc exekutor jen velice malý vliv na možnost zhodnotit a případně odmítnout provést exekuci, jak bylo nastíněno v úvodu. K tomu se snížily odměny, které může exekutor za exekuci účtovat, zatímco povinnosti vedle toho rostou. A tak se jeví jako

---

²²⁵ Snižování počtu exekutorů ohrožuje vymahatelnost práva. *Portál Exekutorské komory České republiky* [online]. 4. 4. 2017 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2297-snizeni-poctu-exekutoru-ohrozuje-vymahatelnost-prava?w=> .

²²⁶ Správy o činnosti SKE a SE. *Portál Slovenské Komory Exekútorov* [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <http://www.ske.sk/spravy-o-cinnosti-ske-a-se/> a dále sekce Aktuality <http://www.ske.sk/exekucii-dnes-na-slovensku-celi-968-986-fyzickych-osob/> .

²²⁷ Statistiky a grafy přehledně nabízí <http://mapaexekuci.cz/> .

ne příliš vhodná doba na to činit restriktivní opatření exekutorů, která mohou donutit některé exekutory ke složení funkce a určitě nemotivuje mladé nové právníky ke vstupu do exekutorského stavu. A navíc, exekutoři jsou obecně ve společnosti neoblíbení, dokonce až tak, že dochází k útokům na vykonavatele exekutora.²²⁸

V tomto ohledu lze spatřovat jistou, ač nepatrnou naději v osvětové činnosti, odstranění mýtů, kterých je okolo exekutorů a jejich činnosti přemíra a často vznikají pouze z důvodu nedostatečné znalosti problematiky. Právní úpravu postavení exekutorů je nevyhnutelně třeba novelizovat. Cesty by se měly hledat prostřednictvím úpravy jiných institutů exekučního řádu nežli těch, které ztíží postavení exekutora. Exekuční řád má totiž, i po tolika novelách stále své rezervy, respektive by bylo vhodné zamyslet se nad rekodifikací celého odvětví, neboť se stává velmi složitou a komplikovanou. Jedině celková rekodifikace může přivést pozitivní obrat.

5.3 Novela vyhlášky o postupech při výkonu exekuční činnosti aneb šablony

Vzory vyznění a dalších písemností, které vyhotovuje exekutor při exekučním řízení budou s účinností od 1. 7. 2018 exekutorům poskytnuty vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o exekuční činnosti“), tyto vzory zavádí konkrétně vyhláška č. 461/2017 Sb., kterou se mění vyhláška o exekuční činnosti. Ministerstvo se tímto snažilo sjednotit praxi a údajně předejít nekalým praktikám,

---

²²⁸ Z nedávné doby lze jmenovat případ ze září 2017 v Plzni, kde byla proti exekutorovi, respektive jeho vykonavatelům použita střelná zbraň. V této souvislosti proběhla diskuze, kde většina diskutérů tento čin schvalovala, vše nebylo takových rozměrů, že se Exekutorská komora rozhodla podat trestní oznámení. Zdroj např.: EK ČR podala trestní oznámení. *Portál Exekutorské komory České republiky* [online]. 11.09.2017 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2360-ek-cr-podala-trestni-oznameni?w=> . Případně událost z listopadu 2017, kdy se vůči výkonu rozhodnutí vystěhováním povinný bránil barikádou v domě a hrozil střelbou a další. Zdroj: *Prohlášení prezidia EK ČR k výhrůžkám střelbou v Praze Kobylisích*. *Portál Exekutorské komory České republiky* [online]. 02.11.2017 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2387-prohlaseni-prezidia-ek-cr-k-vyhruzkam-strelbou-v-praze-kobylisich?w=> .

kdy jsou formuláře účelově nepřehledné.²²⁹ Dle Komory touto novelou vyhlášky o exekuční činnosti ministr překračuje své pravomoci a k úpravě mělo dojít prostřednictvím legislativního procesu, změnou Exekučního řádu. Nadto ani ke zjednodušení praxe nemohou vést, spíše v nich vidí komplikace pro všechny zúčastněné subjekty, a nikoliv zanedbatelně zvýšené náklady.²³⁰ Tedy tato zmiňovaná novelizace a zejména zavedení oněch formulářů vytváří další třetí plochu mezi exekutory a ministrem spravedlnosti.

Diplomantka souhlasí s tím, že sjednotit praxi písemností je úctyhodnou ideou a po obdobném záměru již Komora volala delší dobu, ovšem rozhodně mělo dojít minimálně k projednání problematiky a konsensu ohledně podoby šablon mezi ministerstvem a Komorou. Komora by přitom primárně měla být tím, kdo formuláře s příslušným obsahem vytvoří, neboť právě ona je do problematiky zasvěcena, tedy nejpovolanější a na jejích bedrech lpí starost o všestranně odborný a důvěryhodný výkon profese.

Celkově ministerstvo vyhotovilo celých třiadvacet vzorů, od vyzoomění oprávněného až po příkaz k úhradě nákladů exekuce. Otázkou dále je, zda jsou formuláře úplně zdařilé, často totiž obsahují až nadbytečné detaily a opis zákona, přičemž každý čítá minimálně tři strany. Povinnému se doručuje zároveň několik typů exekutorských písemností, a tak může být zaskočen množstvím tiskovin. Totiž vyzoomění o zahájení exekuce, výzva ke splnění vymáhané povinnosti, exekuční příkaz dle zvoleného způsobu, kterým bude exekuce provedena a konečně i příkaz k úhradě nákladů exekuce jsou, mimo dalších, základní písemnosti, které se povinnému zasílají. V návaznosti na to se autorka rozhodla pro představu učinit ze zmíněných formulářů přílohu této práce, počítaje s exekucí prováděnou příkázáním pohledávky z účtu povinného u peněžního ústavu, tedy způsobem, který je stanoven jako první, ke kterému má exekutor přikročit, jde-li

---

²²⁹ Blíže Ministr Pelikán představil novinku - jednotné písemnosti pro dlužníky. *Parlamentní listy.cz* [online]. 10. 10. 2017 [cit. 2018-02-23]. Dostupné z: <https://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Ministr-Pelikan-predstavil-novinku-jednotne-pisemnosti-pro-dluzniky-507476> .

²³⁰ V této souvislosti odkazuje autorka na článek vydaný Exekutorskou komorou České republiky: Ministr spravedlnosti chce porušit zákon kvůli sbírání hlasů před volbami. Exekuční šablony budou stát desítky milionů ročně a dlužníkům nepomohou. *Portál Exekutorské komory České republiky* [online]. 10. 10. 2017 [cit. 2018-02-21]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2376-ministr-spravedlnosti-chce-porusit-zakon-kvuli-sbirani-hlasu-pred-volbami-exekucni-sablony-budou-stat-desitky-milionu-rocne-a-dluznikum-nepomohou?w=> .

o exekuci na peněžité plnění.²³¹ A přílohou se pro možnost komparace stane taktéž vzorový exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem nemovitých věcí daný vyhláškou o exekuční činnosti, spolu s takovým exekučním příkazem reálně vydaným exekučním úřadem v Jeseníku v roce 2010.

Jako nekoncepčním je pak třeba hodnotit ustanovení ohledně možného odklonu od šablony vyhláškou dané pro případy, kdy to vyžadují podmínky konkrétního exekučního řízení. Sice je stanoveno, že takové výjimky je třeba zdůvodnit, přesto je to krokem proti stanovené ideji, kterou bylo zavedení těchto formulářů vedeno, a sice sjednotit, zjednodušit formuláře, zjednodušit a zrychlit celé řízení. V praxi se však po nabytí účinnosti příslušné vyhlášky dá očekávat situace docela opačná. Exekutoři nebudou moci vyhotovovat písemnosti skrze své informační systémy, které jsou k tomu často zautomatizovány, vzrostou náklady na vyhotovování formulářů, doručování a není důvodu se domnívat, že by pouze díky formuláři došlo ke splnění povinnosti dobrovolně, aniž by bylo nutno přikročit k nucenému donucování či by byl nucený výkon jakkoli snazší nebo levnější jen z důvodů jednotných formulářů. Problémem totiž je zejména nevyzvedávání si písemností povinnými, dle vyjádření Prezidentky Komory Fučíkové, jde o polovinu všech písemností, které musí následně vyvěšovat exekutoři na svých úředních deskách.²³² Jediné kladné hodnocení lze připsat názornému grafu označenému jako „Základní schéma průběhu exekuce“, obsaženému ve vzoru č. 1, tedy jako součást „Vyrozumění o zahájení exekuce“, který musí pochopit i sebejednodušší dlužníci.

5.4 Spoluodpovědnost oprávněného za vymáhání pohledávky aneb povinné skládání zálohy na exekuci

Zálohy na náklady exekuce nejsou institutem novým, Exekuční řád jej uvádí v souvislosti s ustanovením § 90 odst. 3 Exekučního řádu týkajícím se odměny exekutora,

---

²³¹ Srov. § 58 odst. 2 písm. a) Exekučního řádu.

²³² ŠRÁMEK, Dušan. Pavla Fučíková: Pelikán šíří o povinných šablonách pro exekutory bludy. *Česká Justice.cz* [online]. 25. 10. 2017 [cit. 2018-02-27]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/10/pavla-fucikova-pelikan-siri-povinnych-sablonach-exekutory-bludy/> .

kde stanoví, že je právem exekutora přiměřenou zálohu na oprávněném žádat. Oprávněný, který složí zálohu, je pak oprávněn k náhradě této částky jako nákladů oprávněného, která je součástí nákladů exekuce. Dále je záloha, respektive její neuhrazení, zmíněna v souvislosti s možností exekutora odmítnout provést požadovaný úkon exekučního řízení v § 30 písm. b) Exekučního řádu, jak již bylo poznamenáno, a s možností zastavení exekuce dle § 55 odst. 6 Exekučního řádu. Ani v jednom z případů se nesmí jednat o exekuci privilegovanou, tj. k vymožení výživného na nezletilé dítě a zálohy se neskládají ani v případě, kdy jsou dány důvody pro osvobození oprávněného od soudního poplatku.²³³ Ovšem v návrhu novelizace exekučního řízení byly zálohy upraveny jako povinné a stal se tak dalším návrhem, který Legislativní rada vlády vrátila k přepracování.

Tzv. spoluodpovědnost oprávněného prostřednictvím povinného hrazení záloh na náklady exekuce by spočívala v tom, že je na ekonomickém uvážení oprávněného, zda se mu vyplatí svou pohledávku skrze exekuční řízení vymáhat, neboť není-li dostačujícího majetku povinného, oprávněný, nejen, že se povinnosti vymezené v exekučním titulu nedomůže, ale navíc přibude povinnost nést tíži nákladů zahájení exekučního řízení, kdy mu nebude nikterak nahrazena ani záloha na náklady exekučního řízení. Tímto ustanovením by se sice snížil počet nevymožitelných pohledávek vedených exekutory a zvyšujících jejich náklady, které exekutorům nikdo nevyrovná. Ovšem vedlo by k výraznému zhoršení vymahatelnosti nižších pohledávek.²³⁴ To vytýká i Komise pro hodnocení dopadů regulace.²³⁵ Je nesporné, že situace, kdy neexistuje vymahatelnost, byť pouze nižších pohledávek, povede k nepříznivým dopadům na celospolečenskou situaci. Mohl by tak nastat scénář, kdy dojde k odklonu od právních cest způsobů vymáhání pohledávek.

---

²³³ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. Str. 350 an. a dále str. 529 an.

²³⁴ V souvislosti s veřejným zdravotním pojištěním měla být stanovena výjimka z povinnosti hradit zálohy, na kterou ovšem novela v původním znění nepamatovala, což by mělo dalekosáhlé dopady. Blíže: Novela exekučního řádu měla připravit zdravotní pojištění o stovky milionů korun. *Zdravotnický deník*[online]. 20.3.2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.zdravotnickydenik.cz/2017/03/novela-exekucniho-radu-mela-pripravit-zdravotni-pojisteni-o-stovky-milionu-korun/>

²³⁵ Pro zajímavost, stanovisko Komise pro hodnocení dopadů regulace RIA k návrhu na zavedení procesní koncentrace exekucí jednoho oprávněného k jednomu exekutorovi, navrhuující zároveň též zavedení povinných záloh na exekuce je dostupné zde: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNAKBCMGR2>

5.5 Zpoplatnění procesních úkonů činěných v průběhu exekučního řízení a koncentrace řízení

Účastníci řízení mohou v průběhu řízení činit procesní úkony, jež zejména jsou určeny k obraně povinného před neoprávněnou exekucí, případně před neodčinitelnými zásahy do sféry povinného a jeho rodiny.²³⁶ A tak může navrhopvat odklad exekuce, který povede k posečkání s dalšími exekučními úkony do rozhodnutí o takovém návrhu,²³⁷ či její zastavení,²³⁸ případně se proti některým rozhodnutím exekutora bránit opravnými prostředky.²³⁹ Nyní je umožněno činit tyto procesní úkony kdykoliv v průběhu celého exekučního řízení, bez ohledu na to, v jaké fázi se zrovna řízení nachází, či bez zřetele k tomu, zda již k učinění takového právního jednání došlo a bylo-li eventuálně i odmítnuto. Taktéž není stanovena žádná překážka úkon činit, kromě vymezení důvodů, které je možno tvrdit,²⁴⁰ bude-li dodržena subjektivně určená lhůta 15 dní pro případ zastavení exekuce.

Ač se nezdá stanovení koncentrace řízení a zpoplatnění úkonů, které by účastník činil po zahájení řízení úplně související s úpravou postavení exekutora, jednalo by se o pravidla, která by nanejvýš zjednodušovala jeho činnost. Jako nejvhodnější řešení současné neuspokojivé situace na poli exekučního řízení je spojení těchto institutů navrhováno např. exekutorem Lukášem Jíchou či ústavním soudcem Jaromírem Jírou, neboť dle aktuální právní úpravy může povinný činit různé návrhy, aniž by v tom byl jakkoliv omezován, čehož samozřejmě využívá, a proces exekuce tím neúměrně

---

²³⁶ KASÍKOVÁ, Martina a kol. Exekuční řád, komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. Str. 333 an.

²³⁷ § 54 Exekučního řádu.

²³⁸ § 55 Exekučního řádu.

²³⁹ § 55c Exekučního řádu.

²⁴⁰ Důvody podává OSŘ, pro případ odkladu je to § 266 odst. 1, pro případ zastavení exekuce § 268 odst. 1.

prodlužuje, a tak i zdražuje.²⁴¹ V případě koncentrace řízení by účastníkům byl přesně stanoven časový okamžik v řízení, ke kterému by pouze mohli učinit určité procesní úkony, nikoliv později. V řízení civilním nalézacím tato zásada platí, a to v prvostupňovém i odvolacím.

Zavedení koncentrace exekučního řízení vázané na doručení exekučního příkazu například tak, že by obrana povinného byla umožněna jen ve lhůtě patnácti dnů počínaje dnem následujícím po doručení této písemnosti by ovšem, podle autorčina mínění, mohlo přinést jisté problémy, neboť, jak bylo výše zmíněno, povinní si ve velké většině nepřebírají poštu a sebrat jim zcela možnost obrany se nejeví přiměřené. Vhodnější by proto bylo stanovit tento okamžik vzhledem k jiné okolnosti, ovšem zde by se již bylo třeba zaobírat blíže jednotlivými způsoby výkonu exekuce. Taktéž by navrhovala toto opatření nevztahovat na případy návrhu na odklad exekuce, jež je zakotven, jak bylo zmíněno výše, pro předcházení neodčinitelných zásahů do osobních poměrů povinného či jeho rodiny.

Obdobně jako soudní poplatek slouží k financování činnosti soudů, zajištění rychlosti řízení, neboť odrazuje „věčné kverulanty“, s obdobným záměrem by autorka konstruovala též poplatek za procesní úkon učiněný v exekučním řízení. Ten by mohl být stanoven jako zprvu velmi nízký, v řádech stokorun, později by praxe ukázala, jaká je jeho ideální výše.

Zpoplatněním procesních úkonů účastníků, které učiní po zahájení exekučního řízení, které je navíc možno činit jen do určité chvíle, bude dosaženo minimálně schopná přinést zrychlení řízení, což vyplývá už z pouhého zavedení koncentrace řízení. Vedle zřejmých přínosů, kterými jsou snížení počtu takových úkonů, zrychlení procesu exekuce, navíc by byl zajištěn další zdroj příjmu exekutora. Diplomantka k tomu uvádí, že, pokud má zůstat zakotven exekutor jakožto podnikatele, který je v konkurenčním prostředí závislý na zadavatelích exekucí, na výsledku exekucí je zainteresován svou

---

²⁴¹ Názor je uveden např. zde: Podle exekutorů se nedaří obsazovat některé úřady, nově jmenovaní musí platit staré dluhy. *Česká justice*[online]. 30. 11. 2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/11/podle-exekutoru-se-nedari-obsazovat-nektere-urady-nove-jmenovani-musi-platit-stare-dluhy/> nebo v rozhovoru zde: ŠRÁMEK, Dušan. Exekutor Lukáš Jícha: Dlužníci dobrovolně zaplatí 3 procenta exekucí. Ostatní je třeba vykonat nuceně. *Česká justice.cz* [online]. 27.1.2018 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2018/01/exekutor-lukas-jicha-dluznici-dobrovolne-zaplati-3-procenta-exekuci-ostatni-treba-vykonat-nucene/> .

odměnou a zároveň velmi silně regulován ze strany státu i co se odměny týče, jeví se takováto úprava jako příhodná.

Pokud jde o údajné omezení dlužnickových práv, o určitý zásah se jistě jedná, minimálně, co se zpoplatnění týče. V tomto ohledu by se jistě dalo řešit promíjení nákladů ve výjimečných odůvodněných situacích, obdobným postupem jako pro případy záloh na provedení exekuce, respektive stejným mechanismem jako je tomu v případě soudního poplatku.

Koncentrace řízení pak je v souladu s Listinou základních práv, neboť zajišťuje právo na rychlé rozhodnutí, jak uvedl též Jirsa.²⁴² Nadto, dle názoru autorky je s povinným zacházeno až příliš „v rukavičkách“ a jeho obrana a ochrana je už nyní garantována v takové míře, že je mu nadržováno na úkor oprávněného. Je nutné si uvědomit základní pravidlo, které praví, že dluhy se mají plnit.

5.6 Procesní slučování exekucí zahájených vůči jednomu povinnému

Pravidlem, které by dle tvrzení navrhovatele mělo dopomoci ke zlevnění exekucí a zároveň k adekvátnímu navýšení odměn exekutorů, představil ministr spravedlnosti Pelikán, a totiž systém, kdy na jednoho dlužníka bude připadat jeden exekutor, to znamená, že bude docházet k procesnímu sloučení více exekucí týkajících se jednoho povinného do rukou jednoho exekutora.²⁴³ Obdobný koncept ovšem již vyvstal dříve. Koncentrace byla navrhována skupinou poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu

---

²⁴² ROSŮLKOVÁ, Jana. Pelikán představí práce na novém civilním kodexu. Odborníci diskutovali o možných změnách. *Česká justice.cz* [online]. 13. 11. 2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/11/pelikan-predstavi-prace-novem-civilnim-kodexu-odbornici-diskutovali-moznych-zmenach/>.

²⁴³ Např. článek Ministr spravedlnosti Robert Pelikán navrhuje zavést princip jeden dlužník – jeden exekutor. *Konkursní noviny. Číslo 17, ročník XIX. Měsíčník*. 17. 10. 2016. Dostupné z: <http://library.law.muni.cz/dokumenty/37100>.

České republiky v roce 2014, kdy byla označena jako sněmovní tisk 225/0 v rámci 7. volebního období, ovšem došlo taktéž k jeho zamítnutí v prvním čtení.²⁴⁴

Systém by spočíval v tom, že by všechny zahájené exekuce proti témuž povinnému vedl tentýž exekutor, kterého by z těch, u nichž bylo žádáno zahájení řízení, určil soud. Řešení vyvstává ze snahy upravit účinně vícečetné pohledávky, které jsou jedním z nejtěživějších problémů současné úpravy i společnosti obecně. Exekutorem příslušným k vedení všech exekucí stejného povinného by měl být prve zapsaný v rejstříku zahájených exekucí.

Zápor této úpravy je nutno spatřovat v tom, že by bylo zhceno právo oprávněného na svobodný výběr exekutora. Tento důvod se autorce nejeví jako nepřekročitelná překážka, neboť v případě zavedení často diskutovaného principu teritoriality by k takovému důsledku došlo tak jako tak. Nebezpečí v systému koncentrace je, dle mínění autorky, dáno v případech nedobytných vícečetných pohledávek, kdy by jeden exekutor musel vést exekuční řízení proti jednomu povinnému na návrh třeba pěti oprávněných (vycházejí přitom z údajů, že téměř polovina dlužníků je zatížena čtyřmi anebo více exekucemi a průměrně připadá na jednu fyzickou osobu povinného pět a tři desetiny exekuce²⁴⁵). Tedy nápad exekucí by se sice mohl jevit jako větší, ovšem s nebezpečím značného množství těch nedobytných. Tento systém se diplomantce, shodně s Jíchou, za stávajícího nastavení zbývajících pravidel exekučního řízení jeví jako nemyslitelný a vedoucí k nespravedlivé nerovnosti mezi exekutorskými úřady. Prostějovský exekutor k tomu uvádí „*Nevím, proč by měl jeden exekutor dostávat všechny spisy na nemajetného povinného, zatímco jiný kolega bude dostávat všechny spisy na povinného bonitního.*“²⁴⁶

---

²⁴⁴ Návrh je dostupný z: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=100242> .

²⁴⁵ Čtyři a více exekucí má již 413 tisíc občanů České republiky.: V roce 2016 klesl počet nově nařízených exekucí, narostl však celkový počet běžících případů. *Právní prostor* [online]. 29. března 2017 [cit. 2018-02-24]. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/aktuality/aktuality/ctyri-a-vice-exekuci-ma-jiz-413-tisic-obcanu-ceske-republiky-v-roce-2016-klesl-pocet-nove-narizenych-exekuci-narostl-vsak-celkovy-pocet-bezicich-pripad> .

²⁴⁶ ŠRÁMEK, Dušan. Exekutor Lukáš Jícha: Dlužníci dobrovolně zaplatí 3 procenta exekucí. Ostatní je třeba vykonat nuceně. *Česká justice.cz* [online]. 27.1.2018 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2018/01/exekutor-lukas-jicha-dluznici-dobrovolne-zaplati-3-procenta-exekuci-ostatni-treba-vykonat-nucene/> .

Další důvod ke shledání úpravy jako nepřiléhavé spatřuje autorka v tom, že exekutorský úřad, u kterého byla zahájena prvá exekuce, byl zvolen s ohledem na osobní potřeby a dle uvážení pouze jednoho z oprávněných, a tak nemusí zdaleka vyhovovat oprávněným dalším, kteří mají exekuční titul vůči témuž povinnému. Problémy tak nastanou ohledně institutu práva volby exekutora z pohledu dalších oprávněných, neboť budou o právo volby ochuzeni pouze z důvodu, že nemohli uplatnit pohledávku dříve. Stejně tak nastane nejistota v případě změny exekutora v průběhu řízení, které byla pozornost věnována výše. Zde by bylo otázkou, zda by možnost navrhnout změnu byla dána pouze do rukou prvního navrhovatele či i ostatních, a pokud ano, zda by nedošlo k tomu, že by změnu exekutora zkusil navrhnout každý další oprávněný, čímž by docházelo k zatížení soudů, které o změně exekutora rozhodují. Takže by ve svém důsledku tato změna pravidel pro určování exekutora příslušného k vedení exekuce přinesla místo zjednodušení jen další problém. Jak k tomu uvádí Michal Žižlavský, návrh bez současného doplnění o místní příslušnost představuje pouze zhoršení situace, navíc skýtá možnost šikanózního výkonu práva.²⁴⁷

Ještě jeden důvod postavit se proti takové úpravě by spočíval v nákladech vzniklých před tím, nežli by soud rozhodl o koncentraci.

5.7 Místní příslušnost soudních exekutorů čili teritorialita

Zavést či nezavést místní příslušnost exekutorů? Tot' otázka stará jako exekutoři sami. Tak by se dala s trochou humoru, leč nikoliv nepravdivě uvést tato kapitola. Hned na úvod autorka předesílá, že jde o problematiku natolik širokou a natolik názorově rozličnou, že by sama o sobě stačila na rigorózní práci, proto není aspirace plně popsat všechna úskalí a možná řešení.

---

²⁴⁷ ŠRÁMEK, Dušan. Vládní legislativci Pelikánovi vrátili novelu občanského soudního řádu a exekučního řádu. *Kurzy.cz* [online]. 18. 5. 2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <https://www.kurzy.cz/zpravy/423212-vladni-legislativci-pelikanovi-vratili-novelu-obcanskeho-soudniho-a-exekucniho-radu/> .

5.7.1 Pokusy zakotvit místní příslušnost exekutorů v České republice

Parlament České republiky, ať už horní či dolní sněmovna, se pokusil zavést místní příslušnost v posledních letech již několikrát. Návrh skupiny poslanců na změnu Exekučního řádu s tímto předmětem byl předložen 21. 2. 2014 a projednáván jako sněmovní tisk 127/0 v rámci 7. volebního období Poslanecké sněmovny. Zásadní navrhovaná změna spočívala v § 28, který určoval pravidla pro ustavení konkrétního exekutora, který provede exekuční řízení. Konkrétní exekutor by byl příslušný na základě územního principu. Klíč k určení exekutora spočíval ve stanovení, že je příslušný exekutor, jehož sídlo se nachází v obvodu krajského soudu, v jehož obvodu sídlí obecný soud povinného, který je určován bydlištěm povinného fyzické osoby či sídlem povinného právnické osoby²⁴⁸, přičemž z takto vybraného okruhu exekutorů má být případ přidělen konkrétnímu exekutorovi podle pravidel stanovených Komorou, rovnoměrně. Jednání ohledně tohoto návrhu skončilo v prvním čtení, po kterém byl vrácen k přepracování.²⁴⁹

Jako sněmovní tisk 238 v rámci 7. volebního období byla na návrh skupiny poslanců ze dne 24. 6. 2014 projednávána změna Exekučního řádu týkající se pozastavení řídičského oprávnění, která byla schválena a Exekuční řád novelizován s platností od 19. 9. 2017. Ovšem v průběhu jednání o návrhu byl 8. 6. 2016 připojen pozměňovací návrh Karla Fiedlera, jenž se touto cestou znovu pokusil o zavedení teritoriality exekutorů v podobě výše popsané, ale nepovedlo se.²⁵⁰

Návrh na novelu Exekučního řádu a ve spojitosti s tím OSŘ byl jakožto senátní návrh č. 136, v Senátu schválen v květnu 2015, v červnu 2015 poslancům rozeslán, a zaslán vládě, která s návrhem vydala souhlas. Organizační výbor projednání návrhu zákona sněmovní tisk 499 v rámci 7. volebního období doporučil v červenci téhož roku,

---

²⁴⁸ Pravidla určení obecného soudu účastníka řízení jsou stanovena v OSŘ v § 85 an., dále je používáno jen „bydliště povinného“.

²⁴⁹ Návrh skupiny poslanců, kterým se mění Exekuční řád lze zobrazit z odkazu: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=92900> .

Postup návrhu legislativní cestou v Digitálním repozitáři Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky zde: <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=7&t=127> .

²⁵⁰ Pozměňovací návrh Karla Fiedlera ke sněmovnímu tisku 238 možno shlédnout zde: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=134167&pdf=1> .

ovšem přesto došlo k ukončení projednávání s koncem volebního období.²⁵¹ Tato úprava by spočívala v tom, že by návrhy na zahájení exekučního řízení nebyly podávány oprávněným zvolenému exekutorovi, ale exekučnímu soudu a ten by dle stanovených pravidel a stanoveným postupem pověřil příslušného exekutora, v tomto není návrh odlišný od předchozích. Platformou pro určení by se stalo sídlo exekučního soudu, ke kterému byl podán návrh na zahájení exekučního řízení, přičemž příslušnost exekučního soudu je určována bydlištěm povinného. Tudíž by byl prostřednictvím automatizovaného systému určen některý ze seznamu exekutorů, ve kterém jsou exekutoři řazeni dle jména, jejichž úřady sídlí v obvodu krajského soudu, ve kterém je exekuční soud. Konkrétní osoba exekutora se pak stanoví dle toho, kdy došlo podání v patričním pořadí, v návrhu je označován jako tzv. kolovací systém.²⁵² Důležitým aspektem je rovnoměrnost přidělování případů jednotlivým exekutorům. Návrh akcentuje uvedení Exekučního řádu v soulad s čl. 38 odst. 1 Listiny, který pojednává o právu na zákonného soudce.

5.7.2 Zavedení principu teritoriality exekutorů na Slovensku

Jistým vzorem pro nás v tomto ohledu je opět sousední Slovensko, které zavedlo místní příslušnost exekutorů s účinností od dubna minulého roku. Slovenští zákonodárci navíc spojili princip teritoriality se zavedením koncentrace exekucí jednoho povinného u jednoho exekutora, s čímž zároveň prosadili elektronické formuláře, na kterých je výlučně možné zahájit exekuční řízení u celoslovenského Exekučního soudu v Banskej Bystrici.²⁵³

---

²⁵¹ Blíže Digitální repozitář Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=7&T=499> .

²⁵² Senátorský návrh zákona je možno zobrazit z: www.senat.cz/xqw/webdav/pssenat/original/76002/63906.

²⁵³ POLANSKÝ, Petr. Slováci usekli hlavu exekuční sani – komentář člena prezidia EK ČR Mgr. Petra Polanského. Lidové noviny. 23. 1. 2017. Dostupno též: Slováci usekli hlavu exekuční sani – komentář člena prezidia EK ČR Mgr. Petra Polanského pro Lidové noviny. *Portál Exekutorské komory České republiky* [online]. 23. 1. 2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2256-slovaci-usekli-hlavu-exekucni-sani-komentar-clena-prezidia-ek-cr-mgr-petra-polanskeho-pro-lidove-noviny?w=> .

V říjnu, tedy přesně půl roku po zavedení tohoto opatření, vydala Slovenská Komora aktualitu, že došlo ke snížení žádostí o pověření k vedení exekuce, a to podstatně, dle informací byl pokles více než dvacetiprocentní, možným důvodem shledává nepřípravenost státní správy a dalších věřitelů na elektronický systém exekucí,²⁵⁴ vinu dává i působení přechodných ustanovení a pokusy některých exekutorů zachovat původní systém.²⁵⁵ Ovšem v současné době bojuje exekutorský stav na Slovensku, podobně jako u nás, s řešením otázky vícečetných exekucí a dluhovou propastí a v té souvislosti s návrhy dluhové amnestie, přičemž je opět v řešení další úprava právních předpisů exekucí, což není pro stávající čerstvou změnu nejpříznivější.²⁵⁶

Je samozřejmé, že nový systém vyžaduje nějaký čas, nežli se vše usadí. Tedy bylo by v této situaci, když se systém ještě nestačil osvědčit či zcela propadnout, a za působnosti přechodných ustanovení, která dovolují v určitých případech postupovat dle starého systému, a v době dalších novelizací právních předpisů, které úzce souvisejí s oblastí exekucí a tedy se dotýkají i exekutorů, nerozvážné vynášet soudy či se dokonce vracet zpět k původnímu modelu. Zatím jest ve fázi testování a případné nedostatky, které postupně vyvstanou, bude třeba ještě dopracovat a zdokonalit.

5.7.3 Zamyšlení ohledně vhodnosti zavedení principu teritoriality exekutorů v České republice

Princip teritoriality exekutorů bývá vyzdvihován téměř jako samospásné nastavení způsobu přidělování exekucí exekutorům, které vyřeší všechny dosavadní

---

²⁵⁴ Mnohé inštitúcie, vrátane štátnych, sa nezapájajú do nového systému pridelovania exekúcií. *Slovenská Komora Exekútorov* [online]. 6. 10. 2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ske.sk/mnohe-institutcie-vratane-statnych-sa-nezapajaju-do-noveho-systemu-pridelovania-exekuci/> .

²⁵⁵ Reakcia na článok „Exekučný súd zatiaľ prešľapuje na mieste“ na webe Pravda.sk. *Slovenská Komora Exekútorov* [online]. 22. 11. 2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ske.sk/reakcia-na-clanok-exekucny-sud-zatial-preslapuje-na-mieste-na-webe-pravda-sk/> .

²⁵⁶ Slovenská exekučná legislatíva si zaslúži väčšiu stabilitu, po posledných zmenách sa chystajú ďalšie. *Slovenská Komora Exekútorov* [online]. 10. 6. 2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ske.sk/slovenska-exekucna-legislativa-si-zasluzi-vacsiu-stabilitu-po-poslednych-zmenach-sa-chystaju-dalsie/>

nesnáze. Jako vhodný model nové úpravy Exekučního řádu je zastáván obecně Komorou, ale ani v rámci stavu nepanuje o vhodnosti této úpravy shoda. I tento systém by totiž přinesl některé nedokonalosti. Tak mezi odpůrce zavedení místní příslušnosti exekutorů patří např. již jmenovaný představitel jednoho z největších exekutorských úřadů, Přerovský exekutor Lukáš Jícha a další exekutoři ve vedení velkých úřadů, což je poměrně pochopitelné. Jícha odkazuje přitom na, dle jeho slov, nezdar s tímto opatřením ve Slovenské republice.²⁵⁷ Další skupinu odpůrců představuje Česká asociace věřitelů bránící zájmy oprávněných a jejich právo vybrat si libovolného exekutora na základě vlastních preferencí. Pro zavedení institutu není ani ministr spravedlnosti Pelikán, který v této oblasti nechal vypracovat analýzu.²⁵⁸

Poznámku zaslouží v otázce místní příslušnosti i rozdělení exekutorů samých na dvě názorově rozlišné platformy: Platforma za teritorialitu,²⁵⁹ jejíž cíl není třeba blíže osvětlovat a druhým názorovým protipólem Platforma exekutoři proti teritorialitě, fungující jako neformální seskupení zejména exekutorů stojících v čelech velkých úřadů.²⁶⁰

Podle tvrzení zastánců by hlavním **benefitem** měl být generelně projev na poli efektivity při vymáhání pohledávek a zlevnění exekucí.²⁶¹ Dále pak pro zavedení svědčí skutečnost, že se exekutor vymaní z vlivu „velkododavatelů exekucí“, kteří na exekutora vyvíjeli tlak pracovat v jeho prospěch, protože v opačném případě by tento exekutor již

---

²⁵⁷ Např. v rozhovoru: ŠRÁMEK, Dušan. Exekutor Lukáš Jícha: Dlužníci dobrovolně zaplatí 3 procenta exekucí. Ostatní je třeba vykonat nuceně. *Česká justice.cz* [online]. 27. 1. 2018 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2018/01/exekutor-lukas-jicha-dluznici-dobrovolne-zaplati-3-procenta-exekuci-ostatni-treba-vykonat-nucene/>.

²⁵⁸ Analýza: Vliv teritoriality soudních exekutorů na vymahatelnost pohledávek, na délku vymáhání a na další parametry exekučního řízení, návrhy alternativních legislativních řešení z 26. 5. 2015, dostupná z: http://novyportal.justice.cz/documents/12681/0/Analyza_VSE.pdf/7c4479cb-cd3a-47a4-a320-1ac8b7de51f9?version=1.0.

²⁵⁹ Jejich webová prezentace je dostupná z: <https://teritorialita.webnode.cz/>, ovšem k aktivitám zde docházelo, jak vidno, naposledy v roce 2015.

²⁶⁰ Např. Část exekutorů založila další platformu proti teritorialitě. *Česká justice.cz* [online]. 17. 9. 2015 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2015/09/cast-exekutoru-zalozila-dalsi-platformu-proti-teritorialite/>.

²⁶¹ *Exekutor Petr Polanský: Lukrativní povolání? To už pro exekutory dávno neplatí.* *Česká justice.cz* [online]. 23. 4. 2016 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2016/04/exekutor-petr-polansky-lukrativni-povolani-to-uz-pro-exekutory-davno-neplati/>.

znovu pověřen nebyl.²⁶² Tímto opatřením dojde k rozložení práce rovnoměrně mezi exekutory a v celkovém důsledku by mělo mít pozitivní vliv na pohled veřejnosti na exekutory jako více nezávislé instituce.²⁶³ Což tvrdí i senátní návrh výše zmiňovaný, když uvádí, že vzhledem k pravomocem, které jsou exekutorům svěřeny, musí být více zabezpečena jejich nezávislost, aby nedošlo k porušení čl. 38 odst. 1 Listiny. Odpadne tím zatížení exekutorských úřadů dogmatem jakési netransparentnosti či nekorektnosti při zahajování řízení, ač spočívá výběr exekutora a první kroky v řízení jakkoliv na vůli oprávněného a exekutor jej neovlivní. Zavedení systému pravidel pro určení příslušnosti exekutora řídicí se bydlištěm povinného má vést k vyšší míře rovnosti mezi účastníky řízení, díky snazší dosažitelnosti exekutora ze strany povinného a tím i úsporu nákladů.²⁶⁴

Na modelu místní příslušnosti určené podle bydliště či sídla povinného kolovým systémem s rovnoměrným rozložením nápadů exekučních věcí je na druhé straně **kritizováno** zhoršení postavení oprávněného, který při současném modelu mohl volit například dle místa svého bydliště nebo dle věhlasu toho kterého exekutora či vlastních předchozích zkušeností. Prezident Asociace věřitelů Pavel Staněk ve vyjádření ohledně teritoriality uvádí, že stávající systém je hodnocen jako fungující, nespatřuje důvod činit změnu, která dle názoru jejich členské základny, bude znamenat snížení vymahatelnosti pohledávek a ani pro dlužníky nepředstavuje větší výhody, zdůrazňuje neustálé protěžování dlužníků (povinných), které se děje právě na úkor věřitelů (oprávněných).²⁶⁵ Je pravdou, že zavedení by mělo pro oprávněné, zejména pro ty, vůči kterým mají nesplněné závazky mnozí povinní, dopady minimálně vyšší administrativní náročnosti

---

²⁶² POLANSKÝ, Petr. Slováci usekli hlavu exekuční sani – komentář člena prezidia EK ČR Mgr. Petra Polanského. Lidové noviny. 23. 1. 2017. Dostupno též: Slováci usekli hlavu exekuční sani – komentář člena prezidia EK ČR Mgr. Petra Polanského pro Lidové noviny. *Portál Exekutorské komory České republiky* [online]. 23. 1. 2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2256-slovaci-usekli-hlavu-exekucni-sani-komentar-clena-prezidia-ek-cr-mgr-petra-polanskeho-pro-lidove-noviny?w=> .

²⁶³ EK ČR lituje další promarněné příležitosti zavést teritorialitu. *Portál Exekutorské komory České republiky* [online]. 20. 6. 2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2328-ek-cr-lituje-dalsi-promarnene-prilezitosti-zavest-teritorialitu?w=> .

²⁶⁴ Důvody jsou zmiňovány např. na stránkách Platformy za teritorialitu, dostupno z: <https://teritorialita.webnode.cz/duvody-pro-teritorialitu/> .

²⁶⁵ Reakce ČAV na výsledek projednání úpravy exekučního řádu, která rozšíří možnost zabavení řídicího průkazu při vymáhání alimentů: Tisková zpráva. *Webové stránky České asociace věřitelů* [online]. 14. července 2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: [http://www.asociaceveritelu.cz/getattachment/O-asociaci/Pro-media/2017_07_14_Reakce-na-schvaleni-novely-exekucniho-radu-\(ridicaky-a-teritorialita\).docx.aspx](http://www.asociaceveritelu.cz/getattachment/O-asociaci/Pro-media/2017_07_14_Reakce-na-schvaleni-novely-exekucniho-radu-(ridicaky-a-teritorialita).docx.aspx) .

v komunikaci se všemi exekutory, kteří budou pověřeni vymáháním jejich pohledávek, neboť za stávajícího systému pověří vedením všech jen jednoho exekutora. Další argumenty spočívají ve vyvrácení tvrzení uváděných ve prospěch zavedení místního principu, např., že téměř polovina povinných nepobývá na adrese svého trvalého bydliště²⁶⁶ a komunikaci s exekutorem se spíše vyhýbá.²⁶⁷ Další připomínka je ohledně ušetření nákladů za cestovné, neboť jejich maximální přípustná výše, jak bylo v práci již zmiňováno, byla jednou z novel již nastavena.

I z těchto důvodů navrhuje Komora řešení v principu nepravé teritoriality, či částečné, která by spočívala v tom, že systémem místní příslušnosti s rovnoměrným přidělováním by byly exekutorům přidělovány exekuční zakázky jen státní a subjektů veřejnoprávních.²⁶⁸

Autorce se systém teritoriality jeví jako vhodné řešení některých výše popisovaných problémů, ovšem nikoliv jako řešení dokonalé a schopné všechny problémy jednorázově pro futuro odstranit. V rámci novelizace by samozřejmě bylo potřeba řešit nejen problémy s teritorialitou spojené, ale zaměřit se též na další otázky, které je v současnosti již snaha vyřešit, nehledě na to, že je třeba vzít v úvahu i nové otázky, které vyvstanou. Například, jak v systému místní příslušnosti s rovnoměrným přidělováním exekucí zajistit a vyrovnat disproporce mezi exekutorskými úřady, neboť exekuční úřady, které dosud najímali velcí oprávnění, jako banky nebo pojišťovny, a byly tak zabezpečeny k výrazně vyšším pracovním nárokům i personálně. Na problematiku exekučních úřadů vyvstanuvší ohledně zaměstnanců upozorňoval také viceprezident Exekutorské komory Vladimír Plášil a akcentoval vysoké náklady s tím spojené, které je

---

²⁶⁶ VONDRÁČEK, Radek. Kudy ven? Projev na sympoziu Princip teritoriality v exekučním řízení. Pražský právní podzim 2015. in Soudce 10/2015, str. 20.

²⁶⁷ STANĚK, Pavel. Projev na sympoziu Princip teritoriality v exekučním řízení. Pražský právní podzim 2015. in Soudce 10/2015, str. 11.

²⁶⁸ Exekutorská komora ČR navrhuje zavedení nepravé teritoriality. Nabízí tak alternativu k navrhované senátní novele exekučního řádu. *Portál Exekutorské komory České republiky* [online]. 10. 7. 2015 [cit. 2018-03-04]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2029-exekutorska-komora-cr-navrhuje-zavedeni-neprave-teritoriality-nabizi-tak-alternativu-k-navrhovane-senatni-novele-exekucniho-radu-10-7-2015?w=> .

otázkou, kdo ponese.²⁶⁹ Taktéž by v této souvislosti bylo vhodné zavést princip, který je obdobně platný pro advokátní stav,²⁷⁰ a sice možnost odmítnout poskytnout exekuční službu v důsledku pracovního přetížení, kdy exekutorský úřad nebude mít dostatečnou kapacitu k provedení exekuce, zejména personální. To ovšem opět souvisí s postavením exekutorů jako podnikatelů, kteří činí exekuce v zájmu dosažení zisku. Je faktem, že se zavedením teritoriality již v podstatě postrádá smysl ponechávat exekutorům dvojití postavení, tedy podnikatele a zároveň státního orgánu veřejné moci, neboť vymizí jeden z hlavních prostředků, který systém soutěže exekutorů o oprávněné jakožto o klienty představoval.

Nesouhlas diplomantka vyjadřuje ohledně údajného zjednodušení exekucí na základě orientace exekutora v místě sídla a jeho znalostí místních poměrů, v dnešní anonymní době totiž často neznáme ani svého souseda, natož aby se exekutor mohl orientovat v dlužnících v rámci celokrajského měřítká.

Dále si dovoluje poznamenat, že parametr údajného zlevnění exekucí je dnes, dle autorky, až nadužíván. Každý návrh si stanovuje honosné cíle, kterak se díky zrovna tomuto opatření exekuce zlevní, ovšem málokterý by v praxi zlevnění opravdu znamenal.

Ve spojení principu teritoriality soudních exekutorů s koncentrací exekucí vůči témuž dlužníku u jednoho exekutora již autorka shledává větší smysl nežli v samotném principu koncentrace, jak naznačila výše, a bez takového principu je místní příslušnost necelistvá. Pro tyto případy je již argument zlevnění díky odstranění duplicitních úkonů exekutorů, jakými je např. zajišťování údajů ohledně finanční situace povinného od zaměstnavatele, od bankovní společnosti, popřípadě z katastru nemovitostí, oprávněné, zároveň by nemělo díky systému náhodného přidělování docházet k nespravedlivému přiřazování pouze nemajetných povinných k jednomu exekutorovi. Samozřejmě, pokud padne „černý Petr“ na konkrétního exekutora, kterému bude přidělen

---

²⁶⁹ Úprav exekučního řízení už bylo příliš, shodli se účastníci sympozia Princip teritoriality v exekučním řízení. *Právní prostor* [online]. 25. 9. 2015 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/aktuality/aktuality/uprav-exekucniho-rizeni-uz-bylo-prilis-shodli-se-ucastnici-sympozia-princip-teritoriality-v-exekucnim-rizeni> .

²⁷⁰ čl. 8 odst. 2 Usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 31. října 1996, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů (etický kodex), ve znění pozdějších předpisů.

dlužník-rekordman s dvě sta devíti exekucemi,²⁷¹ není v jeho silách to zvládnout. Tím se však opět dostáváme k jádru problému, kterým jsou multiexekuce, které je třeba řešit v první řadě.

5.8 Návrh skupiny senátorů na odstranění „konkurence“ exekutorů

Absolutně čerstvou novinkou, jež se udála těsně před uzavřením rukopisu této práce, ze dne 21. 2. 2018, kdy Ústavní soud přijal návrh skupiny senátorů, je podnět ke zrušení části Exekučního řádu. Jedná se konkrétně o část legislativního textu obsaženého v § 28 a § 38, kterážto se týkají výběru exekutora oprávněným. K tomuto návrhu se připojilo 25 senátorů Senátu Parlamentu České republiky. Ústavní stížnost je vedena pod spisovou značkou Pl. ÚS 15/18 a soudcem zpravodajem byl určen Jan Musil.

V úvodní části návrhu se senátoři zabývají srovnáním postavení exekutora s postavením soudce, notáře a insolvenčního správce, přičemž největší blízkost postavení a činnosti je shledána v úpravě postavení soudce. Dále pak se senátoři zabývají vývojem pravomocí exekutora od platnosti právního předpisu, skrze novely do současnosti, kde konstatují, že exekutoři mají nyní široké rozhodovací pravomoci, které nebyly při přijímání předpisu předjímány a s odkazem na i v této práci citované stanovisko Ústavního soudu uzavírají: „*Obecně známé stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 12. 9. 2006, sp. zn. Pl. ÚS-st. 23/06, ve kterém Ústavní soud mimo jiné odmítl připodobnění postavení soudního exekutora k postavení soudce, ... je nepochybně legislativní vývojem po 1.11.2009 zcela překonáno.*“²⁷² U státních orgánů je tradiční, aby byla jejich příslušnost určována nejen věcně, ale i místně.

---

²⁷¹ Rekord mezi neplatiči, 209 exekucí na jednoho muže. *Naše Peníze.cz* [online]. 13. 3. 2013 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <https://www.nasepenize.cz/rekord-mezi-neplatici-209-exekuci-na-jednoho-muze-11396>.

²⁷² Ústavní stížnost, návrh skupiny senátorů na zrušení části ust. § 28 a § 38 odst. 1 exekučního řádu je dostupná z: https://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvcvi/Navrhy/Pl._US_15_18_navrh.pdf.

Stěžovatelé uvádí, že současný systém může být negativně poznamenán klientelismem spojeným s korupcí a ekonomickou závislostí exekutora na velkých „dodavatelích exekucí“ a spolu s tím svobodná volba exekutora znamená narušení jeho skutečné nezávislosti a nepodjatosti, doslova uvádí: „*Soudní exekutor, vybíraný jednou ze stran, může být spravedlivý, ale již ne nezávislý a nestranný.*“²⁷³ Tento argument ostatně uváděl již výše zmiňovaný senátní návrh novely zákona, který však nedošel zdárného legislativního konce. Vymýcení těchto nedostatků právní úpravy by měla přinést právě navrhovaná změna. Paragraf 28 by nadále měl znít tak, že exekuci vede ten exekutor, který je zapsán v rejstříku zahájených exekucí, tedy navrhuji ponechat pouze tu část věty, která se nedotýká výběru exekutora oprávněným, ničeho není namítáno ani proti ustanovení, že úkony exekutora jsou považovány za úkony exekučního soudu, ba naopak, vzhledem k šíři pravomocí je toto ustanovení v pořádku. V druhém napadaném paragrafu, týkajícím se exekučního návrhu, tj. § 38 Exekučního řádu, navrhuji obdobně zrušit tu část, kde je stanoveno, že oprávněný označí exekutora, který má exekuci vést. Odkazují přitom na postup náhodného výběru a přiřazování insolvenčních věcí, který je nyní v legislativním procesu a předjímá možnost vzít za výchozí koncepci již vypracovanou a částečně schválenou, kterou je výše zmiňovaný senátní tisk č. 499.

Autorka hodnotí tento krok senátorů jako krokem vhodným, vedoucím k urychlení nastartování nových jednání o možnostech právní úpravy exekucí a jejich vykonavatelů obecně, nejen co se týče místní příslušnosti exekutorů. Vyjadřuje naději, že tímto krokem bude spuštěn legislativní proces, o který je již usilováno delší dobu, a který povede k tolik potřebné celkové rekonstrukci právního oboru, neboť současný předpis, tedy Exekuční řád, ale i předpisy související, trpí neustálými dílčími změnami a úpravami institutů specifických pro exekuční řízení, některými dokonce opakovaně zaváděnými a následně negovanými.²⁷⁴ Přičemž, pokud dojde k takové úpravě, je i v dobré víře, že by mohla přinést kýženu větší stabilitu, rovnováhu a bude ku prospěchu celospolečenské situaci. Nyní však spočívá tíha rozhodnutí na Ústavním

---

²⁷³ Část VI. Ústavní stížnosti, návrh skupiny senátorů na zrušení části ust. § 28 a § 38 odst. 1 exekučního řádu je dostupná z: http://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Navrhy/Pl._US_15_18_navrh.pdf.

²⁷⁴ V tomto směru lze odkazovat na možnost exekučně postihnout majetek manžela povinného.

soudu, která naložit s navrhovanými změnami exekučního řízení, nicméně je jasné, že stávající úprava je nejen nevyhovující, ale také dlouhodobě dále neudržitelná.

6. ZÁVĚR

Autorka si za cíl práce vymezila analýzu a zhodnocení právní úpravy určitých vybraných aspektů postavení a činnosti soudních exekutorů. Přičemž si stanovila coby středobod zájmu právě ty dílčí otázky, které se jí subjektivně jevily jako zajímavé nebo nejvíce aktuální či přinášející rozpolcení společnosti (často nejen oné odborné části) v jejím nahlížení. Tyto cíle se pokusila naplnit pomocí stanovených metod. Avšak téma soudních exekutorů, jejich postavení, vymezení vůči jiným institucím či osobám nebo odměňování je tématem téměř nevyčerpatelným, názorově roztržštěným, zato však nadmíru zajímavým, že by zasloužilo mnohem více prostoru. Totéž platí, dle názoru autorky, i pro odborné monografie zabývající se touto problematikou, kterých příliš není. To jest ovšem pochopitelné, neboť jde o oblast natolik dynamicky se vyvíjející, že zachytit současný stav s přesahem do budoucna zřejmě není ani možné. Detailnějšího probádání by zajisté bylo hodno téma místní příslušnosti exekutorů, které, nejen, že je nejpálčivějším problémem posledních let jde-li o téma nuceného vymáhání pohledávek, nicméně jednotné stanovisko nepanuje ani v rámci představitelů exekutorských úřadů samých. Od některých původně zamýšlených problémů musela autorka ustoupit, neboť již prostor nebyl dán, například nebyla možnost zabývat se do hloubky odpovědností exekutora, což je zajisté další oblast, která je velmi pestrá a nezřídka se stává předmětem soudního rozhodování, ovšem zůstala ve prospěch jiných témat jen nastíněna. Neméně zajímavou by též dozajista byla tematika exekuční činnosti exekutora v rámci jednotlivých způsobů výkonu exekuce, náklady exekuce a s tím nanejvýš související příkaz exekutora k náhradě nákladů exekuce, historický vývoj úpravy, součinnost třetích osob a orgánů exekutorům poskytovaná nebo přichází na mysl např. téma kárných provinění a mnohá další. Celkové zpracování práce bylo komplikováno též z důvodu nepřehlednosti právní úpravy, přičemž současný stav je důsledkem nesčetného množství novelizací za poměrně krátké období, ale také frekventovaných legislativních pokusů o další změny, jež by vedly k co nejracionálnějšímu a nejefektivnějšímu modelu vymáhání rozhodnutím priznaných a dobrovolně neplněných pohledávek.

V úvodní části práce byla elementárně přiblížena problematika vykonávacího řízení, uvedena kostra průběhu exekučního řízení, ve kterém je exekutor hlavní postavou,

a poskytnuta definice subjektů zde vystupujících, neboť vymezení poslání exekutora je definováno právě postoji společnosti k ochraně práv a zájmů povinného vzhledem k ochraně oprávněného a jeho práva na dosažení uspokojení své vymahatelné pohledávky.

Následoval již stěžejní výklad o postavě soudního exekutora, kterým je fyzická osoba, jež je jmenována do exekutorského úřadu k jeho výkonu ministrem spravedlnosti. Při výkonu exekuční činnosti vystupuje exekutor ve dvojitěm postavení, prve jako podnikatel, který koná tuto činnost samostatně, ač v oblasti přísně ze strany státu regulované, v do jisté míry konkurenčním prostředí a za účelem dosažení zisku. Zároveň, neboť vykonává působnost, která mu byla svěřena delegací státní moci s oprávněním rozhodovat autoritativně o právech a povinnostech mu nepodřízených osob, vystupuje v postavení orgánu veřejné moci. Dále se pozornost ubírala směrem zákonných předpokladů jmenování osoby do exekutorského úřadu, kdy nebyla opomenuta ani podmínka, jakou je povinné členství ve stavovské komoře, neboť osoba, která by nebyla členem Exekutorské komory České republiky, a tudíž by ani nebyla vedena v jejím seznamu exekutorů, nemůže legálně vykonávat exekuční činnost jako exekutor. Autorce přišla zajímavá též cesta, která, dá se říci, vede k povolání exekutora, ač nikoliv nutně, zpravidla skrze postavení exekutorského koncipienta a následně kandidáta, kteří jsou oba zaměstnanci exekutora oprávnění vykonávat úkony exekuční činnosti jim exekutorem písemně svěřené. Jistým problémem, s jehož řešením se zatím žádný vládní návrh zákona nevypořádal, je problematika zastupování exekutora v případech, kdy je exekutor dočasně, ale dlouhodobě neschopen vykonávat svůj úřad. Řešením by v tomto směru mohlo být zakotvení možnosti vykonávat exekuční činnost i formou právnické osoby, jako je to umožněno insolvenčním správci či advokátům. Exekuční činnost exekutorů je zatížena jejich nadměrně negativním vnímáním ze strany společnosti. Autorkou byla vyslovena premisa, že jde často o záměnu exekutora s vymahači, a tak zakomponovala i kapitolu, která se věnuje vymezení exekutora vůči jiným osobám.

Činnost soudního exekutora je dalším velkým tematickým celkem práce, zahrnuje kapitolu, která vymezuje obsah exekuční činnosti a dále stať pojednávající o pověření soudního exekutora, tedy ten proces, kterým dojde k přidělení konkrétního exekutora k nucenému výkonu konkrétního exekučního titulu. Zde může ovšem nastat komplikace v podobě podjatosti exekutora a tím jeho vyloučení z provádění této exekuce. Jsou-li tu určité okolnosti, je oprávněnému uděleno právo žádat změnu exekutora, který byl

pověřen a jehož postup v řízení oprávněnému nevyhovuje. Jen krátce byla vymezena odpovědnost vykonavatele exekuce, aby nedošlo k pochybnostem, že osoba nepostupující podle pravidel uložených Exekučním řádem, prováděcími předpisy a do značné míry i stavovskými předpisy Komory tak může činit bez odpovídajících nepříznivých následků. Hluběji již byla věnována pozornost tematice odměňování exekutorů, ohledně kterých jistě každý zaznamenal zvýšený ruch. 1. dubna 2017 totiž počala účinkovat novela Exekučního tarifu, jež snížil tuto odměnu o celou jednu třetinu. Je samozřejmé, že opatření se setkalo s velkou nelibostí stavu exekutorského, který nemohl být bez dopadů. Exekutoři se jali, mimo fatální reakce spojené s ukončováním činnosti některých exekutorských úřadů, vymezovat své odměny vůči dalším právnickým povoláním, zejména vůči insolvenčním správčům, přičemž bylo Exekutorskou komorou zpracováno srovnání, které je též přílohou této práce. Autorka vyhodnotila toto opatření negativně a nabídla možnost navázat odměny na objektivně stanovené východisko odměňování exekutorů, které by odráželo aktuální trendy ekonomické situace. Taktéž by mělo dojít ke garantování alespoň minimálních odměn ze strany státu.

Poslední kapitola nese název „Některé další problémy, aktuální návrhy a možnosti novelizace Exekučního řádu s významem pro soudní exekutory“. Kterak název napovídá, autorka se rozhodla poskytnout na tomto místě prostor pro nastolení a zároveň i kritické zhodnocení současně diskutovaných možností řešení aktuálních problémů skrze novelizace Exekučního řádu (případně ve spojitosti též OSŘ), které jsou hojně předkládány osobami disponujícími zákonodárnou iniciativou a na druhé straně v konfrontaci s ústavními stížnostmi na zrušení vybraných ustanovení právního předpisu aktuálně postoupenými k rozhodnutí Ústavnímu soudu. Zde bylo čerpáno především z četných časopiseckých příspěvků, rozhovorů se zasvěcenými osobami a prohlášení Exekutorské komory, tedy zdroji nejaktuálnějšími, poskytujícími témata v učebnicích neprojednávaná. Nejde o taxativní výčet všech možných řešení problémů s exekucemi vůbec. Řešena byla například ústavní stížnost skupiny senátorů. Těm se jeví jako protiústavní snížení odměn exekutorů. Dále je alarmující problematika nízkého počtu exekutorů a těžké obsaditelnosti prázdných exekutorských úřadů, kterou by mohla řešit osvěta společnosti v této oblasti, namísto aby získávali informace skrze srdceryvné příběhy exekuoovaných, taktéž by mohlo pomoci ustálení zákonné úpravy.

Za pár měsíců vstoupí v účinnost novela vyhlášky o postupech při výkonu exekuční činnosti, jež exekutorům stanovuje povinnost využívat vzory písemností

zde dané, jenomže ty nebyly vyhotoveny v konsensu s příslušníky exekutorského stavu a jsou tak stíženy některými nedokonalostmi. Vedle toho je zmíněna i otázka, zda zavést poplatky za procesní úkony v průběhu řízení a řízení v tomto ohledu koncentrovat. Je totiž pravdou, že nynější úprava poskytuje široké možnosti obstrukcí exekuce ze strany povinného, který může bez následků využívat i neoprávněně všechny nástroje, a tím hatit uspokojení pohledávky oprávněného a zároveň ztěžovat postup exekutorů v exekuční činnosti a navyšovat i jejich náklady. Povinné zálohy na náklady exekuce by sice exekutorům prospěly ohledně získání alespoň části peněžních prostředků na úhradu svých nákladů, ovšem ani toto řešení není samo o sobě ideální a stejný názor zaujímá autorka i v případě návrhu na procesní slučování exekucí jednoho povinného k jednomu exekutorovi.

O něco širší prostor bylo třeba věnovat řešení otázky místní příslušnosti soudních exekutorů, respektive zda má být Exekučním řádem (OSŘ) stanovena či nikoliv. Jde o otázku nanejvýš citlivou, až existencionální, která rozděluje exekutory na dva názorové tábory a je i problémem velice aktuálním. Totiž dne 21. února 2018 došlo k návrhu skupiny senátorů na zrušení části exekučního řádu, jež by měl vést k odstranění konkurenčního prostředí exekutorů, a tedy plánuje zakotvení jednoho z modelů teritoriality. Autorka shledává jako velice obtížné zaujmout k tomuto institutu jednoznačné konečné stanovisko, neboť obě varianty skýtají svá úskalí a byly by třeba dále rozpracovat a doplnit, aby nesly kýžené eliminační dopady na problémy celé oblasti exekucí.

Tedy, autorka nabízí dvě varianty možného řešení budoucí právní úpravy postavení a činnosti soudních exekutorů, obě odvislé od skutečnosti, zda Ústavní soud přistoupí na zrušení části znění § 28 a § 38 Exekučního řádu či nikoliv. Prvá eventuální možnost, přicházející v úvahu, pokud by došlo ke zrušení uvedených ustanovení a následnému přistoupení k zavedení okresního či krajského modelu místní příslušnosti exekutorů, by se jevilo jako vhodné uskutečnit jej ve spojení s principem soustředění všech exekucí zahájených vůči jednomu povinnému do rukou jednoho exekutora. Bylo by však třeba promyslet další vymezení exekutorů jako podnikatelů, kteří vykonávají na ně přenesenou část státní moci samostatně na vlastní riziko. Čili zhodnotit, zdali by nebylo vhodnější jejich zakotvení jako státních orgánů veřejné moci a v závislosti na tom řešit otázku odměňování. Neboť, jestliže „prací“ přidělí „stát“, měl by se též tento postarat, aby došlo k finančnímu zajištění fungování celého exekutorského úřadu, jakož

i k zabezpečení řádné odměny exekutora samého za vykonanou činnost. Již by totiž nebyla možná jakákoliv soutěž exekutorů na poli exekučního trhu, a tak by se jevilo jako značně nepřiměřené, činit exekutora závislého na výši vymoženého plnění, respektive nutit jej riskovat ztrátu. Mimoto by též bylo vhodné zakotvit další důvod pro možnost odmítnout provedení exekuce, vytíženost exekutora. Se zavedením exekutorů jakožto státních orgánů budiž zrušeny soudní vykonavatelé, aneb dvojkolejnost vykonávacího řízení, která by v tomto modelu již pozbyla smyslu.

Zasadí-li se Ústavní soud o zachování zmiňovaných ustanovení o svobodné volbě exekutora oprávněným z exekučního titulu, je řešením naprostý protipól výše uvedeného. Má-li být zastáván model postavení exekutora jako podnikatele soutěžícího o zakázky na poli povinného vymáhání neplněných povinností, pak se k řešení nastolených problémů, dle názoru autorky, nabízí zavedení možnosti konat exekutorskou činnost formou právnické osoby, která bude moci být založena pouze příslušníky stavu exekutorského a pouze k účelu exekuční činnosti. Zároveň s tím by zákonodárce měl provést úpravu koncentrace exekučního řízení k určitému okamžiku. Toto opatření by v souladu s míněním autorky mělo vést k rychlejšímu průběhu exekuce. Spolu s tím si dovoluje prosazovat zpoplatnění procesních úkonů, které by po zahájení řízení byly účastníky učiněny, minimálně alespoň některých zákonodárci vymezených úkonů, jež omezí povinného v nekonečném obstruování exekučního řízení, ale zároveň nepřiměřeně nezasáhne do jeho práv.

Jak je z práce jistě patrné, autorka zaujímá k instituci soudních exekutorů pozitivní stanovisko, hodnotí je jako nezbytný komponent systému moci a domnívá se, že jde o instituci potřebnou a zcela nedocenenou. Jestliže se stát rozhodl svěřit část soudní moci, jež slouží k zajištění vymahatelnosti práva obecně, pak má též pečovat, aby měli takové instituce vhodné podmínky k plnění svého poslání a nezasahovat do jejich činnosti přes míru nutnou. Posláním exekutorského stavu není svémocně se obohacovat v neprospěch povinných a uvádět je tak v poměry bídy, ale nese se za plněním úkolu, který jim byl vymezen tím, že byly státem pověřeni k nucenému vykonávání těch práv, jež byly jako oprávněné shledány exekučním titulem, tedy zejména rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu veřejné moci.

Závěrem je třeba říci, že změna je kriticky nutná, autorka by si ovšem dovolila navrhnout, ať už se zákonodárce přikloní k té či oné variantě, aby byla provedena

prostřednictvím vydání zcela nového zákona, který by sjednotil dosavadní nadmírou novelizací znepřehledněné právní předpisy v tomto odvětví. Vyslovuje též ale názor, že je nutno zabývat se již příčinou momentálně nejobtížněji exekučně řešitelné situace, a to situace multiexekovaných osob, problémem by bylo třeba se zabývat již v počátku vzniku, tedy zjistit příčiny a pokusit se lépe předcházet těmto situacím, neboť řešení tohoto problému ani sebelepší úprava Exekučního řádu nepřinese, jde pouze o vyrovnávání se s důsledky.

Celou práci si autorka neodpustí nezakončit připomenutím římského principu *Vigilantibus iura*, tedy, že právo patří bdělým a každý si musí svá práva střežit. A zde platný je i princip, že dluhy mají být plněny. Kdyby tomu tak bylo, nemusí se nikdo cítit dotčen, přistoupí-li vůči němu exekutor k nucenému výkonu povinnosti.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

---

1. Literatura

ČERNÁ, Stanislava a Stanislav PLÍVA. Podnikatel a jeho právní vztahy. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta, 2013. Scripta iuridica. ISBN 978-80-87146-76-7.

ČERNÁ, Stanislava, Ivana ŠTENGLOVÁ a Irena PELIKÁNOVÁ. Právo obchodních korporací. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-735-5.

HLAVSA, Petr, Radovan DÁVID a Michal KOJAN. Exekuční řád a zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí: poznámkové vydání s judikaturou podle stavu k 1. září 2013. Praha: Leges, 2013. Glosátor. ISBN 978-80-87576-54-0.

JANATA, Lukáš. Kladivo na exekutora. Praha: Nuridius, 2014. ISBN 978-80-87822-14-2.

KASÍKOVÁ, Martina a Karel ŠIMKA. Exekuční řád: komentář. 3. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2013. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-476-6.

MACUR, Josef. Kurs občanského práva procesního: exekuční právo. Praha: C.H. Beck, 1998. Beckovy právnické učebnice. ISBN 80-7179-190-3.

POLIŠENSKÁ, Petra a Radka FEBEROVÁ. *Exekuční a insolvenční právo: výběr z důležitých soudních rozhodnutí v exekučním a insolvenčním právu za období leden 2014 až prosinec 2015*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Musíš znát. ISBN 978-80-7552-395-2.

SCHELLEOVÁ, Ilona, Roman LAMKA. Exekuce v zrcadle právních předpisů III. Soudní exekutoři a jejich exekuční činnost. Ostrava: KEY Publishing, 2007. ISBN 978-80-87071-38-0.

ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. Civilní proces. V Praze: C.H. Beck, 2015. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-600-5.

WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. Civilní právo procesní. 8. vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-076-5.

WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. Soudní exekuce. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7552-427-0.

Listina základních práv a svobod: komentář. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2012. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7357-750-6.

Kompendium judikatury. Odpovědnost soudního exekutora za škodu, 1.díl. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-081-4.

Kompendium judikatury. Odměna exekutora a náhrada nákladů, 3. díl. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-132-3.

Kompendium judikatury. Způsoby realizace exekuce, 4. díl. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-250-4

Kompendium judikatury. Exekuční proces, 5. díl. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-256-6

2. Právní předpisy

(vše ve znění pozdějších předpisů)

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.

Ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práva svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění ČSFR, republikovaná jako Usnesení Předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky.

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).

Zákon č. 99/1963 Sb., Občanský soudní řád.

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu.

Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii.

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (Exekuční řád).

zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích).

Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů.

Zákon č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích.

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád.

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních.

Zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky).

Zákon č. 139/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád., zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů., a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).

Vyhláška č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro krajské a okresní soudy.

Vyhláška č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční činnosti.

Vyhláška č. 329/2008 Sb., o centrální evidenci exekucí.

Vyhláška č. 461/2017 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuční a další činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

Sdělení federálního Ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících.

Rozhodnutí Ministra spravedlnosti ze dne 9. 3. 2005, č.j. 533/2003-OOD-Org, o určení počtu exekutorských úřadů v České republice.

Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 23. 5. 2002, kancelářský řád.

Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 6. 12. 2001, organizační řád.

Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 17.7.2001, zkušební řád.

Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 23. 5. 2002, kárný řád.

Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 9. 9. 2010, kterým se stanoví zásady pro posuzování žádosti o zápis do seznamu exekutorských koncipientů a žádostí o vykonání exekutorské zkoušky.

Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 19. 7. 2010, o fondu Exekutorské komory České republiky pro vzdělávání exekutorských koncipientů a vykonavatelů soudních exekutorů.

Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 7. 12. 2012, kterým se stanoví postup při vyhlásování a organizaci výběrového řízení.

Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 28. 11. 2012, o výchově a vzdělávání.

Stavovský předpis Exekutorské komory České republiky ze dne 28. 2. 2006, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže soudních exekutorů.

Usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 31. října 1996, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů (etický kodex).

3. Judikatura

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 20 Cdo 1329/2004 ze dne 29. 6. 2005.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 5291/2008 ze dne 24. 11. 2010

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 3807/2013 ze dne 19. 12. 2013.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 21 Cdo 3182/2014 ze dne 23. 10. 2014.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 26 Cdo 2824/2015 ze dne 13. 8. 2015.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 31 Cdo 1714/2013 ze dne 13. 4. 2016

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 216/2016 ze dne 22. 6. 2016

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 3919/2016 ze dne 7. 12. 2016.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 4390/2016 ze dne 15. 2. 2017.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 173/2017 ze dne 27. 6. 2017.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 20 Cdo 1935/2017 ze dne 19. 7. 2017

Usnesení zvláštního senátu zřízeného dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů, sp. zn. Konf 16/2004-7 ze dne 30. 6. 2014.

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného sp. Zn. 13 Kseo 1/2011 – 109 ze dne 22. 3. 2012.

Stanovisko Nejvyššího soudu České republiky k výkladu zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti sp. Zn. Cpjn 200/2005 ze dne 15. 2. 2006.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. 1. 2009, sp. Zn. 20 Cdo 1210/2007.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Aps 6/2011 – 85 ze dne 16. 11. 2011.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 25 Cdo 2346/2010 ze dne 28. 2. 2013.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 2960/2012 ze dne 30. 9. 2013.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 25 Cdo 992/2012 ze dne 27. 5. 2014.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn 30 Cdo 825/2014 ze dne 28. 4. 2015.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. Zn. 30 Cdo 2082/2015 ze dne 10. 5. 2016.

Usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. II. ÚS 150/04 ze dne 31. 8. 2004.

Usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. III.ÚS 1969/14 ze dne 23. 10. 2014.

Usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. III ÚS 638/15 ze dne 16. 4. 2015.

Stanovisko Ústavního soudu České republiky Pl. ÚS – st. 23/06 ze dne 12.9.2006.

Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 11. 2015, sp. zn. Tpjn 304/2014.

Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 290/05 ze dne 23. 2. 2006.

Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl. ÚS 40/06 ze dne 14. 10. 2008.

Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 2928/09 ze dne 9. 3. 2010.

Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. IV.ÚS 378/16 ze dne 6. 9. 2016.

Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. II. ÚS 262/16 ze dne 13. 12. 2016.

Nález Ústavního soudu České republiky sp. Zn. IV. ÚS 3629/16 ze dne 19. 9. 2017.

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp. Zn. 20 Co 341/2004

Usnesení Krajského soudu v Praze sp. zn. 20 Co 453/2012-220 ze dne 20. 3. 2012.

Usnesení Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 40Co 227/2014-50 ze dne 30. 4. 2014.

4. Články

ŠRÁMEK, Dušan. Příjmy exekutorů 350 tisíc korun měsíčně? Pelikán nám předhazuje dvojnásobná čísla, míní šéfka Komory. Česká justice [online]. 13. 5. 2016 [cit. 2018-02-23]. Dostupné z: www.ceska-justice.cz/2016/05/prijmy-exekutoru-pelikan-nam-predhazuje-dojnasobna-cisla-mini-sefka-komory/.

ŠRÁMEK, Dušan. Exekutoři: Program hnutí ANO exekuce nezlepší, novely zákona neprospěly nikomu. *Česká justice.cz* [online]. 25. 9. 2017 [cit. 2018-02-21]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/09/exekutori-program-hnuti-ano-exekuce-nezlepsi-novely-zakona-neprospely-nikomu/> .

ŠRÁMEK, Dušan. Senátoři v ústavní stížnosti: Pelikán chce exekutory vyhladovět. *Kurzy.cz: Ekonomický deník* [online]. 23. 6. 2017 [cit. 2018-02-20]. Dostupné z: <https://www.kurzy.cz/zpravy/425519-senatori-v-ustavni-stiznosti-pelikan-chce-exekutory-vyhladovet/>.

ŠRÁMEK, Dušan. Exekutorská komora: Pelikán zkresluje a nafukuje náklady exekucí. *Česká justice* [online]. 14. 3. 2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/03/exekutorska-komora-pelikan-zkresluje-nafukuje-naklady-exekuci/>.

ŠRÁMEK, Dušan. Ministerstvo spravedlnosti přehodnotilo náklady exekutorů, od snížení tarifu ale odmítá upustit. *Česká justice* [online]. 13. 5. 2016 [cit. 2018-02-23]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2016/09/ministerstvo-spravedlnosti-prehodnotilo-naklady-exekutoru-odsnizovani-tarifu-ale-odmita-upustit/> .

ŠRÁMEK, Dušan. Pavla Fučíková: Pelikán šíří o povinných šablonách pro exekutory bludy. *Česká Justice.cz* [online]. 25. 10. 2017 [cit. 2018-02-27]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/10/pavla-fucikova-pelikan-siri-povinnych-sablonach-exekutory-bludy/> .

ŠRÁMEK, Dušan. Exekutor Lukáš Jícha: Dlužníci dobrovolně zaplatí 3 procenta exekucí. Ostatní je třeba vykonat nuceně. *Česká justice.cz* [online]. 27.1.2018 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2018/01/exekutor-lukas-jicha-dluznici-dobrovolne-zaplati-3-procenta-exekuci-ostatni-treba-vykonat-nucene/> .

ŠRÁMEK, Dušan. Vládní legislativci Pelikánovi vrátili novelu občanského soudního řádu a exekučního řádu. *Kurzy.cz* [online]. 18. 5. 2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <https://www.kurzy.cz/zpravy/423212-vladni-legislativci-pelikanovi-vratili-novelu-obcanskeho-soudniho-a-exekucniho-radu/> .

Rekord mezi nepláči, 209 exekucí na jednoho muže. *Naše Peníze.cz* [online]. 13. 3. 2013 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <https://www.nasepenize.cz/rekord-mezi-neplatici-209-exekuci-na-jednoho-muze-11396> .

Úprav exekučního řízení už bylo příliš, shodli se účastníci symposia Princip teritoriality v exekučním řízení. *Právní prostor* [online]. 25. 9. 2015 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z:

<https://www.pravniprostor.cz/aktuality/aktuality/uprav-exekucniho-rizeni-uz-bylo-prilis-shodli-se-ucastnici-sympozia-princip-teritoriality-v-exekucnim-rizeni>.

Informace o možnostech pojištění soudních exekutorů. In: Komorní listy, časopis soudních exekutorů. Číslo 4/2011. Str. 47 [cit. 2018-02-12]. Dostupné z Portálu Exekutorské komory České republiky na: http://ekcr.cz/admin/priloha/2011-04_Komorni_listy.pdf.

NĚMEC, Jan. Úspěšnost vymáhání dluhů v Česku klesá. Ubývá i zájemců o profesi exekutora. Právní rádce.cz [online]. 12. 4. 2017 [cit. 2018-02-23]. Dostupné z: <https://pravniradce.ihned.cz/c1-65692660-uspesnost-vymahani-dluhu-v-cesku-klesa-ubyva-i-zajemcu-o-profesi-exekutora>.

HLAVÁČOVÁ, Veronika. Exekutorů v Česku ubývá. Pelikán volá po snížení na polovinu, komora chystá ústavní stížnost. IRozhlas.cz [online]. 4. 3. 2017 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/exekutoru-v-cesku-ubyva-pelikan-vola-po-snizeni-na-polovinu-komora-chysta-ustavni-stiznost_201703040618_jaj.

Ministr Pelikán představil novinku - jednotné písemnosti pro dlužníky. Parlamentní listy.cz [online]. 10. 10. 2017 [cit. 2018-02-23]. Dostupné z: <https://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Ministr-Pelikan-predstavil-novinku-jednotne-pisemnosti-pro-dluzniky-507476>.

Novela exekučního řádu měla připravit zdravotní pojištění o stovky milionů korun. Zdravotnický deník[online]. 20.3.2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.zdravotnickydenik.cz/2017/03/novela-exekucniho-radu-mela-pripravit-zdravotni-pojisteni-o-stovky-milionu-koron/>

Část exekutorů založila další platformu proti teritorialitě. Česká justice.cz [online]. 17. 9. 2015 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2015/09/cast-exekutoru-zalozila-dalsi-platformu-proti-teritorialite/>.

Exekutor Petr Polanský: Lukrativní povolání? To už pro exekutory dávno neplatí. Česká justice.cz [online]. 23. 4. 2016 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2016/04/exekutor-petr-polansky-lukrativni-povolani-to-uz-pro-exekutory-davno-neplati/>.

VONDRÁČEK, Radek. Kudy ven? Projev na sympoziu Princip teritoriality v exekučním řízení. Pražský právní podzim 2015. in SOUDCE 10/2015, str. 20.

STANĚK, Pavel. Projev na sympoziu Princip teritoriality v exekučním řízení. Pražský právní podzim 2015. in SOUDCE 10/2015, str. 11.

POLANSKÝ, Petr. Slováci usekli hlavu exekuční sani – komentář člena prezidia EK ČR Mgr. Petra Polanského. Lidové noviny. 23. 1. 2017. Dostupné z: <http://ekcr.cz/1/aktuality-pro-media/2256-slovaci-usekli-hlavu-exekucni-sani-komentar-clena-prezidia-ek-cr-mgr-petra-polanskeho-pro-lidove-noviny?w=> .

Čtyři a více exekucí má již 413 tisíc občanů České republiky.: V roce 2016 klesl počet nově nařízených exekucí, narostl však celkový počet běžících případů. Právní prostor [online]. 29. března 2017 [cit. 2018-02-24]. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/aktuality/aktuality/ctyri-a-vice-exekuci-ma-jiz-413-tisic-obcanu-ceske-republiky-v-roce-2016-klesl-pocet-nove-narizenych-exekuci-narostl-vsak-celkovy-pocet-bezicich-pripad>

ROSŮLKOVÁ, Jana. Pelikán představí práce na novém civilním kodexu. Odborníci diskutovali o možných změnách. Česká justice.cz [online]. 13. 11. 2017 [cit. 2018-03-01]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/11/pelikan-predstavi-prace-novem-civilnim-kodexu-odbornici-diskutovali-moznych-zmenach/> .

Ministr spravedlnosti Robert Pelikán navrhuje zavést princip jeden dlužník – jeden exekutor. Konkursní noviny. Číslo 17, ročník XIX. Měsíčník. 17. 10. 2016. Dostupné z: <http://library.law.muni.cz/dokumenty/37100> .

Podle exekutorů se nedaří obsazovat některé úřady, nově jmenovaní musí platit staré dluhy. Česká justice[online]. 30. 11. 2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/11/podle-exekutoru-se-nedari-obsazovat-nektere-urady-nove-jmenovani-musi-platit-stare-dluhy/>

V případě, že exekutoři budou nuceni svou činnost ukončit, hrozí náhrada škody ve výši 100 miliard. Konkursní noviny. Číslo 7, ročník XIX. Měsíčník. 15. 4. 2016. str. 1–2. Dostupné z: <http://library.law.muni.cz/dokumenty/35819> .

Podle exekutorů se nedaří obsazovat některé úřady, nově jmenovaní musí platit staré dluhy. Česká justice[online]. 30. 11. 2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2017/11/podle-exekutoru-se-nedari-obsazovat-nektere-urady-nove-jmenovani-musi-platit-stare-dluhy/> .

PASEKOVÁ, Eva. Josef Baxa navrhuje vyčistit legislativu: Právo odrazuje a nikdo se nevyzná v předpisech pro každodenní použití. Česká justice.cz [online]. 10. 9. 2016 [cit. 2018-02-28]. Dostupné z: <http://www.ceska-justice.cz/2016/09/josef-baxa-navrhuje-vycistit-legislativu-pravo-odrazuje-nikdo-se-nevyzna-v-predpisech-pro-kazdodenni-pouziti/>

VESELÝ, Jan. Zákon o soudních exekutorech (exekuční řád) přináší reálnou vymahatelnost práva. EPravo.cz - Sbírka zákonů, judikatura, právo [online]. 29.5.2001 [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: https://www.epravo.cz/top/clanky/?pg=15&typ=clanky&s1=3&s2=0&s3=0&s4=0&s5=0&s6=3&m=1&recid_cl=8165 .

Exekutor Tomáš Vrána rezignoval, skončí příští rok na jaře. In: Česká justice [online]. 2. 9. 2015 [cit. 2018-02-13]. Dostupné z: www.ceska-justice.cz/2015/09/exekutor-tomas-vrana-rezignoval-skonci-pristi-rok-na-jare/

Úřad nechvalně proslulého “krále exekutorů“ má převzít Lukáš Jícha. In: Právní rádce [online]. 29. 2. 2016 [cit. 2018-02-13]. Dostupné z: <http://pravniradce.ihned.cz/c1-65184990-urad-nechvalne-prosluleho-krale-exekutoru-prevezme-lukas-jicha>.

DLOUHÁ, Petra. Pelikán na válečné stezce. Ministr jde exekutorům po penězích. Peníze.cz [online]. 23. 5. 2016 [cit. 2018-02-20]. Dostupné z: <https://www.penize.cz/exekuce/311627-pelikan-na-valecne-stezce-ministr-jde-exekutorum-po-penezich> .

HLAVÁČOVÁ, Veronika. Exekutorů v Česku ubývá. Pelikán volá po snížení na polovinu, komora chystá ústavní stížnost. IRozhlas.cz [online]. 4. 3. 2017 [cit. 2018-02-20]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/exekutoru-v-cesku-ubyva-pelikan-vola-po-snizeni-na-polovinu-komora-chysta-ustavni-stiznost_201703040618_jaj .

Ministr Pelikán: Žádná dluhová amnestie, ale systém poctivého splácení. Parlamentní listy.cz [online]. 21. 1. 2018 [cit. 2018-02-23]. Dostupné z: <https://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Ministr-Pelikan-Zadna-dluhova-amnestie-ale-system-poctiveho-splaceni-521024> .

5. Jiné zdroje

Portál Exekutorské komory České republiky [online]. Dostupné z: <http://ekcr.cz> .

Seznam exekutorů vedený Exekutorskou komorou České republiky, dostupný z: <http://www.ekcr.cz/seznam-exekutoru> .

Důvodová zpráva k exekučnímu řádu.

Webová stránka České asociace věřitelů, dostupné z: <http://www.asociaceveritelu.cz/>

Portál Slovenské Komory Exekútorov [online]. Dostupné z: <http://www.ske.sk/>

Insolvenční rejstřík, dostupný z: <https://isir.justice.cz/InsSpravci/public/seznamFiltr.do>

Webová prezentace Asociace insolvenčních správců, dostupná na www.asis.cz .

Webové stránky profesního sdružení soudců České republiky, dostupné z: www.soudci.cz.

Webová stránka názorového seskupení Platformy za teritorialitu, dostupné z: <https://teritorialita.webnode.cz/>.

Portál e-justice, dostupné z: <http://e-justice.europa.eu/> .

Portál ePodatelna, dostupné z: www.ePodatelna.justice.cz .

Portál Mapa exekucí [online]. Dostupné z: <http://mapaexekuci.cz/> .

Analýza problematiky exekučního prostředí s akcentem na dislokaci exekutorských úřadů a nákladovost exekuce http://www.ceska-justice.cz/wp-content/uploads/2016/06/Anal%C3%BDza_fin%C3%A1l_1_6_16.docx .

Oponentní stanovisko k Analýze, dostupné z: <http://ekcr.cz/admin/priloha//Expertni-stanovisko-Grant-Thornton-k-analyze-MSp-ohledne-exekucniho-tarifu.pdf> .

Návrh skupiny senátorů Senátu Parlamentu České republiky na zrušení části vyhlášky o odměně a náhradě exekutora, dostupné z: www.senat.cz/zpravodajstvi/zprava.php?id=2299 , celý text návrhu pak ke stažení zde: https://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Navrhy/Pl._US_14_17_n_avrh.pdf .

Stanovisko Komise pro hodnocení dopadů regulace RIA k návrhu novely Exekučního řádu: <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/KORNAKBCMGR2> .

Návrh skupiny poslanců, kterým se mění OSŘ a Exekuční řád <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=100242> .

Návrh skupiny poslanců, kterým se mění Exekuční řád <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=92900> .

Digitálním repozitář Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=7&t=127> .

Pozměňovací návrh Karla Fiedlera ke sněmovnímu tisku 238: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=134167&pdf=1> .

Digitální repozitář Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=7&T=499> .

Senátorský návrh zákona www.senat.cz/xqw/webdav/psenat/original/76002/63906.

Analýza: Vliv teritoriality soudních exekutorů na vymahatelnost pohledávek, na délku vymáhání a na další parametry exekučního řízení, návrhy alternativních legislativních řešení z 26. 5. 2015, dostupné z:

http://novyportal.justice.cz/documents/12681/0/Analyza_VSE.pdf/7c4479cb-cd3a-47a4-a320-1ac8b7de51f9?version=1.0 .

Ústavní stížnost, návrh skupiny senátorů na zrušení části ust. § 28 a § 38 odst. 1
exekučního řádu, dostupná z:
http://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Navrhy/Pl._US_15_18_na_vrh.pdf .

Iniciativa „Zrušme exekutory“ dostupné z: <http://zrusmeexekutory.webnode.cz/>

„Petice za zrušení soukromých exekutorů“ dostupné z:
https://www.petice24.com/petice_za_zruseni_soukromych_exekutoru

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 Vzor 1 Vyrozumění o zahájení exekuce.....	110
Příloha č. 2 Vzor 2 Výzva ke splnění povinnosti	117
Příloha č. 3 Vzor 3 Exekuční příkaz k provedení exekuce srážkami ze mzdy	121
Příloha č. 4 Vzor 23 Příkaz k úhradě nákladů exekuce	125
Příloha č. 5 Vzor 11 Exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem nemovitých věcí	130
Příloha č. 6 Exekuční příkaz reálně vydaný k provedení exekuce prodejem nemovitostí	134
Příloha č. 7 Tabulka srovnání odměňování soudních exekutorů a insolvenčních správců vyhotovená Exekuční komorou České republiky	136

Vzor 1

Soudní exekutor (*titul, jméno, příjmení*)

Exekutorský úřad v .....

adresa: .....

tel: .....

e-mail: .....

datová schránka: .....

internetové stránky: .....

č. j. ....

VYROZUMĚNÍ O ZAHÁJENÍ EXEKUCE

Povinný (dlužník): zastoupený: ☐	
Oprávněný (vymáhající věřitel): zastoupený: ☐	
Pověření soudního exekutora vydal: ..... dne ..... pod č. j.	
Exekuční titul: (<i>druh exekučního titulu, orgán, který ho vydal nebo osoba, která ho vybotovila</i>) ze dne ..... č. j. .... ☐	
Zjištění předchozí věřitelé	

Vyrozumívám Vás, že dnem (*datum*) bylo proti [Vám - povinnému] zahájeno exekuční řízení podle exekučního řádu¹ k vymožení [nároku oprávněného - Vašeho nároku], který byl přiznán shora uvedeným exekučním titulem:

(*uvedení vymáhaného nároku podle exekučního titulu*),

a k vymožení nákladů oprávněného účelně vynaložených v exekučním řízení a nákladů exekuce.

Poučení:

[1. Do 30 dnů ode dne doručení této písemnosti můžete podat u soudního exekutora návrh na **zastavení exekuce** nebo její části. Po uplynutí lhůty 30 dnů ode dne doručení této písemnosti [můžete - může povinný] návrh na zastavení exekuce podat do 15 dnů ode dne, kdy [jste se - se] dozvěděli o důvodu zastavení exekuce; [oprávněný není - Vy nejste] touto lhůtou vázán. Důvody pro podání návrhu na zastavení exekuce a obecný vzor podání návrhu na zastavení exekuce najdete na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti. (§ 55 ex.ř.)]

2. Domníváte-li se, že u soudního exekutora nebo zaměstnance soudního exekutora je se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům exekučního řízení nebo k jejich zástupcům **důvod pochybovat o jejich nepodjatosti**, můžete nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy Vám bylo doručeno toto vyrozumění, u soudního exekutora uplatnit námitku podjatosti. Dozvíte-li se o důvodu pochybnosti o nepodjatosti těchto osob později, můžete námitku uplatnit do 8 dnů

¹ Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

poté, co jste se o něm dozvěděl. Obecný vzor námítky podjatosti a další informace najdete na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti. (§ 29 ex.ř.)

[3. V průběhu exekučního řízení jste oprávněn podat návrh na **odklad exekuce**. Důvody pro podání návrhu na odklad exekuce a obecný vzor podání návrhu na odklad exekuce najdete na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti. (§ 54 ex.ř.)

-

3. Návrh na zastavení exekuce [můžete - může povinný] podat do 15 dnů ode dne, kdy [jste se - se] dozvěděl o důvodu zastavení exekuce; [oprávněný není - Vy nejste] touto lhůtou vázán. Důvody pro podání návrhu na zastavení exekuce a obecný vzor podání návrhu na zastavení exekuce najdete na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti. (§ 55 ex.ř.) Exekuce ke zřízení **exekutorského zástavního práva** je provedena právní mocí exekučního příkazu. Provedením exekuce exekutorské zástavní právo nezaniká. Po provedení exekuce může být podán návrh na zastavení exekuce pouze k soudu. (§ 73a odst. 10 a 11 ex.ř.)

[4. Po doručení tohoto vyzoomění [nesmíte - nesmí povinný] nakládat se svým majetkem včetně majetku patřícího do společného jmění manželů, tedy [nesmíte - povinný nesmí] např. svůj majetek prodat. [Můžete však - Povinný však může] ohledně svého majetku vykonávat běžnou obchodní a provozní činnost, uspokojovat základní životní potřeby své i základní životní potřeby osob, ke kterým [máte - má] vyživovací povinnost, a majetek udržovat a vykonávat jeho správu. Právní jednání, kterým [porušíte - povinný poruší] tuto povinnost, je **neplatné**. [Oprávněný může - Můžete] namítat neplatnost tohoto právního jednání. (§ 44a odst. 1 ex.ř.)

[5. Bylo-li vůči [Vám - povinnému] zahájeno **další exekuční řízení, tato řízení lze spojit**, a to

- a) bez další aktivity účastníků řízení dnem podání dalšího exekučního návrhu v případě, že další řízení bylo zahájeno u stejného soudního exekutora stejným oprávněným dříve, než zaniklo jeho pověření k vedení předchozí exekuce,
- b) rozhodnutím soudu v řízení zahájeném na [Váš návrh - návrh povinného], pokud další exekuční řízení bylo zahájeno u jiného soudního exekutora nebo exekuční návrh podal jiný oprávněný. Další podmínky pro spojení exekučních řízení rozhodnutím soudu a obecný vzor podání návrhu na spojení exekučních řízení najdete na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti. (§ 37 odst. 3 a 4 ex.ř.)

6. **Náklady exekuce** se skládají z

- a) odměny soudního exekutora,
- b) náhrady paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů soudního exekutora,
- c) náhrady za ztrátu času,
- d) náhrady za doručení písemností,
- e) odměny a náhrady nákladů správce obchodního závodu,
- f) příslušné daně z přidané hodnoty.

V exekuci nemusí vzniknout všechny tyto náklady. (§ 87 odst. 1 ex.ř.)

[Rozsah nákladů exekuce závisí na tom, jaké způsoby provádění exekuce soudní exekutor zvolí. Pravděpodobné náklady exekuce se uvádějí v exekučním příkazu, s konečnou platností jsou však určeny příkazem k úhradě nákladů exekuce nebo usnesením soudu nebo soudního exekutora.

Náhradu účelně vynaložených cestovních výdajů a náhradu za ztrátu času do výše stanovené vyhláškou² [hradíte zpravidla Vy - hradí zpravidla povinný]. Účelně vynaložené cestovní výdaje a ztrátu času přesahující tuto částku [hradí soudnímu exekutorovi oprávněný - hradíte soudnímu exekutorovi Vy]. (§ 87 odst. 1 ex.ř.)

[Oprávněný nemá - Vy jako oprávněný nemáte] právo na náhradu nákladů. Náklady exekuce [hradí soudnímu exekutorovi oprávněný - hradíte soudnímu exekutorovi Vy]. Soudní exekutor nevydá exekuční příkaz ke zřízení exekutorského zástavního práva, [neuhradí-li oprávněný - neuhradíte-li] náklady exekuce podle příkazu k úhradě nákladů exekuce, který se doručuje pouze [oprávněnému - Vám]. (§ 73a odst. 8 ex.ř.)

Další informace o nákladech exekuce najdete na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

[7. Je-li vydán exekuční příkaz k provedení exekuce přikázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu, [máte - má povinný] možnost **z blokového účtu zadat platbu**, jejímž účelem je splnění vymáhané povinnosti, **na** [účet oprávněného - Váš účet] **nebo účet soudního exekutora** uvedený v exekučním příkazu. (§ 304 odst. 3 o.s.ř.)

8. Nestanoví-li exekuční řád jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu a soudní exekutor je oprávněn vykonat všechny úkony, které právní předpisy svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavatelé nebo jinému zaměstnanci soudu. (§ 52 odst. 1 a 2 ex.ř.)

9. Tomu, kdo hrubě ztěžuje postup řízení zejména tím, že neuposlechne příkazu soudního exekutora, nebo kdo ruší pořádek, nebo kdo učinil hrubě urážlivé podání anebo nesplnil povinnosti uvedené v § 294, 295 (povinnosti v exekuci srážkami ze mzdy) a 320ab (povinnosti v exekuci postižením jiných majetkových práv) o.s.ř., může soudní exekutor uložit usnesením pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč. (§ 53 o.s.ř.)

Podrobné poučení o právní úpravě je dostupné na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Úřední hodiny

Úřední hodiny soudního exekutora ....., exekutorského úřadu .....

[Pokladní hodiny:

Hodiny pro telefonický kontakt:]

Aktuální informace o úředních hodinách, příp. pokladních hodinách nebo hodinách pro telefonický kontakt doporučujeme ověřit na internetových stránkách soudního exekutora.

V .....dne .....

(podpis) .....

Vyřizuje:

² Vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů.

Je-li Vám tato písemnost doručena bez otisku razítka nebo podpisu, je platná i bez těchto náležitostí, neboť byla vyhotovena za součinnosti provozovatele poštovních služeb v souladu s ustanovením § 48 odst. 4 o.s.ř.

V případě, že Vám byl doručen listinný stejnopis této písemnosti vyhotovený za součinnosti provozovatele poštovních služeb, k Vaší písemné žádosti bude zaslána tato písemnost elektronickou poštou na elektronickou adresu uvedenou v žádosti, přičemž tato písemnost bude vyhotovena v elektronické podobě a opatřena uznávaným elektronickým podpisem soudního exekutora nebo jeho zaměstnance, který písemnost vytvořil, anebo elektronickou značkou. Písemnost lze rovněž předat v sídle exekutorského úřadu na technickém nosiči dat.]

Vybraná ustanovení exekučního řádu

§ 29 exekučního řádu

(5) Účastník je povinen námitku podjatosti exekutora uplatnit nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno vyzoomění o zahájení exekuce; nevěděl-li v této době o důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 8 dnů poté, co se o něm dozvěděl. Později může námitku podjatosti účastník uplatnit také tehdy, jestliže nebyl exekutorem poučen o svém právu vyjádřit se k osobě exekutora. Námitky povinného k osobě exekutora nemají odkladný účinek.

§ 37 odst. 3 exekučního řádu

(3) Další řízení zahájené oprávněným proti témuž povinnému u stejného exekutora dříve, než zanikne oprávnění exekutora k vedení předchozí exekuce, se spojuje s předchozí exekucí ke společnému řízení, a to ode dne podání návrhu. V zájmu hospodárnosti řízení může exekutor věc podle věty první vyloučit k samostatnému řízení.

§ 37 odst. 4 exekučního řádu

(4) Jsou-li exekuční řízení proti témuž povinnému vedena u více exekutorů nebo zahájí-li další oprávněný u téhož exekutora exekuční řízení proti témuž povinnému, exekuční soud tato řízení spojí na návrh povinného ke společnému řízení,

- a) je-li oprávněným osoba, jež byla věřitelem povinného v době vzniku vymáhaného dluhu, nebo její právní nástupce, a řízení již nebyla spojena podle odstavce 3,
- b) je-li předmětem jednotlivých spojovaných řízení vymození peněžitého plnění nepřevyšujícího částku podle § 202 odst. 2 občanského soudního řádu a
- c) jsou-li proti povinnému vedena alespoň 2 exekuční řízení podle písmene a).

§ 44a odst. 1 exekučního řádu

(1) Nerozhodl-li exekutor podle § 44 odst. 4 jinak, nesmí povinný po doručení vyzoomění nakládat se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manžela, vyjma běžné obchodní a provozní činnosti, uspokojování základních životních potřeb svých a osob, ke kterým má vyživovací povinnost, a udržování a správy majetku. Právní jednání, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatné. Právní jednání se však považuje za platné, pokud námitku neplatnosti nevznesl exekutor, oprávněný, nebo přihlášený věřitel, aby zajistil uspokojení vymáhané pohledávky. Právní účinky vznesení námitky neplatnosti nastávají od účinnosti právního jednání, dojde-li exekuční příkaz nebo jiný projev vůle exekutora, oprávněného, nebo přihlášeného věřitele všem účastníkům právního jednání, nebo příkazem exekutora, oprávněného nebo přihlášeného věřitele vznesl námitku neplatnosti.

§ 54 exekučního řádu

(1) Návrh na odklad exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci. Návrh na odklad exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu, exekutor odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze o návrhu věcně rozhodnout. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

(2) Do vydání rozhodnutí o návrhu na odklad exekuce exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce, nejde-li o návrh, který je svévolným nebo zjevně bezúspěšným uplatňováním nebo bráněním práva. Věta první se nepoužije, uplatní-li účastník v návrhu na odklad stejné okolnosti, o nichž již bylo rozhodnuto.

(3) Odloží-li exekutor nebo exekuční soud exekuci na návrh povinného podle § 266 odst. 1 občanského soudního řádu,

potom exekutor nebo exekuční soud uvede dobu, na kterou exekuci odkládá; po tuto dobu exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce. Po uplynutí doby odkladu exekutor i bez návrhu pokračuje v provedení exekuce.

(4) Je-li odložena vykonatelnost exekučního titulu, exekutor nebo exekuční soud odloží provedení exekuce do doby pravomocného skončení řízení, ve kterém soud rozhoduje o odložení vykonatelnosti exekučního titulu.

(5) Je-li u exekutora složena jistota ve výši vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, exekutor nebo exekuční soud na návrh povinného odloží provedení exekuce do právní moci rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce podaném povinným a rozhodne o tom, že povinný není vázán zákazem uvedeným v § 44a odst. 1 a v § 47 odst. 6 ode dne vydání rozhodnutí o odkladu. Nedojde-li k zastavení exekuce, použije se jistota na úhradu vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce; jinak se vrátí složitě jistoty.

(6) I bez návrhu může exekuční soud nebo exekutor odložit provedení exekuce, le-li očekávat, že exekuce bude zastavena.

(7) Nevyhoví-li exekutor návrhu na odklad exekuce do 7 dnů, postoupí jej společně s exekučním spisem k rozhodnutí exekučnímu soudu, který o něm rozhodne bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů.

§ 55 exekučního řádu

(1) Návrh na zastavení exekuce může povinný podat do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci. Podá-li manžel povinného návrh na zastavení exekuce podle § 262b občanského soudního řádu, rozhodne o tomto návrhu exekutor na základě písemných dokladů i bez souhlasu oprávněného do 15 dnů ode dne doručení návrhu. Nevyhoví-li exekutor návrhu, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu, který o návrhu rozhodne. Ustanovení odstavce 3 se nepoužije.

(2) Návrh na zastavení exekuce musí obsahovat vylíčení skutečností rozhodných pro posouzení, zda byl podán ve lhůtě uvedené v odstavci 1; to neplatí, jde-li o návrh podaný nejpozději ve lhůtě podle § 46 odst. 6. Návrh na zastavení exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu nebo který byl podán opožděně, exekutor odmítne. Je-li proti takovému rozhodnutí podáno odvolání, exekutor ho zruší a věc postoupí k vyřízení exekučnímu soudu.

§ 73a odst. 10 exekučního řádu

(10) Exekuce ke zřízení exekutorského zástavního práva je provedena právní mocí exekučního příkazu. Provedením exekuce exekutorské zástavní právo nezaniká.

§ 73a odst. 11 exekučního řádu

(11) Po provedení exekuce může být podán návrh na zastavení pouze k soudu.

§ 87 odst. 1 exekučního řádu

(1) Náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při exekuci, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce závodu, a je-li exekutor nebo správce závodu plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu (dále jen "náklady exekuce"). Náhrada účelně vynaložených cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času je nákladem exekuce do výše stanovené prováděcím právním předpisem. Účelně vynaložené cestovní výdaje a ztrátu času přesahující tuto částku hradí exekutorovi oprávněný; o tom musí být poučen ve vyzoomění o zahájení exekuce.

ZÁKLADNÍ INFORMACE O PRŮBĚHU EXEKUČNÍHO ŘÍZENÍ A ZASÍLANÝCH PÍSEMNOSTECH

1. Obdržel(a) jste vyzvání o zahájení exekuce

Jelikož jste nesplnil(a) povinnost uloženou v rozsudku (rozhodčím nálezem, notářském zápisu, exekutorském zápisu aj.), podal na Vás oprávněný návrh na zahájení exekučního řízení. Ve vyzvání o zahájení exekuce je uvedena povinnost, která má být exekucí vymáhána (zaplacení peněžitě částky, jiná povinnost). Po doručení vyzvání o zahájení exekuce nesmíte nakládat se svým majetkem (včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželů), tedy nesmíte např. majetek prodat. Ve vyzvání o zahájení exekuce naleznete také poučení o základních prostředcích obrany proti neoprávněné exekuci, popřípadě o možnosti podat návrh na odklad exekuce.

2. Zároveň jste obdržel(a) výzvu ke splnění vymáhané povinnosti

Nyní je poslední možnost, jak splnit povinnost dobrovolně. Máte na to 30 dnů ode dne doručení výzvy. Pokud tak učiníte, nebudete povinen (povinna) hradit náklady exekuce v plné výši a nedojde k dalším krokům v procesu exekuce (k faktickému postižení majetku, mzdy atd.). Odměna soudního exekutora je v případě splnění na základě výzvy snížena o 50% v exekuci k vymožení peněžitě částky nebo o 70% v exekuci k vymožení jiné povinnosti, náhrada hotových výdajů soudního exekutora je snížena o 50%. Je tedy potřeba splnit povinnost (uhradit dluh a zároveň uhradit zálohu na snížené náklady exekuce a na náklady oprávněného) dle pokynů ve výzvě ke splnění vymáhané povinnosti. Ve výzvě je dlužná částka vyčíslena ke dni vydání výzvy, je tedy třeba uhradit i částku, o kterou se vymáhaný nárok zvýšil ode dne vydání výzvy. Po splnění povinnosti soudní exekutor vydá příkaz k úhradě nákladů exekuce, jeho právní moci bude exekuce skončena. Jestliže nesplníte svou povinnost dle pokynů ve výzvě, budete muset zaplatit náklady exekuce v plné výši.

3. Obdržel(a) jste exekuční příkaz

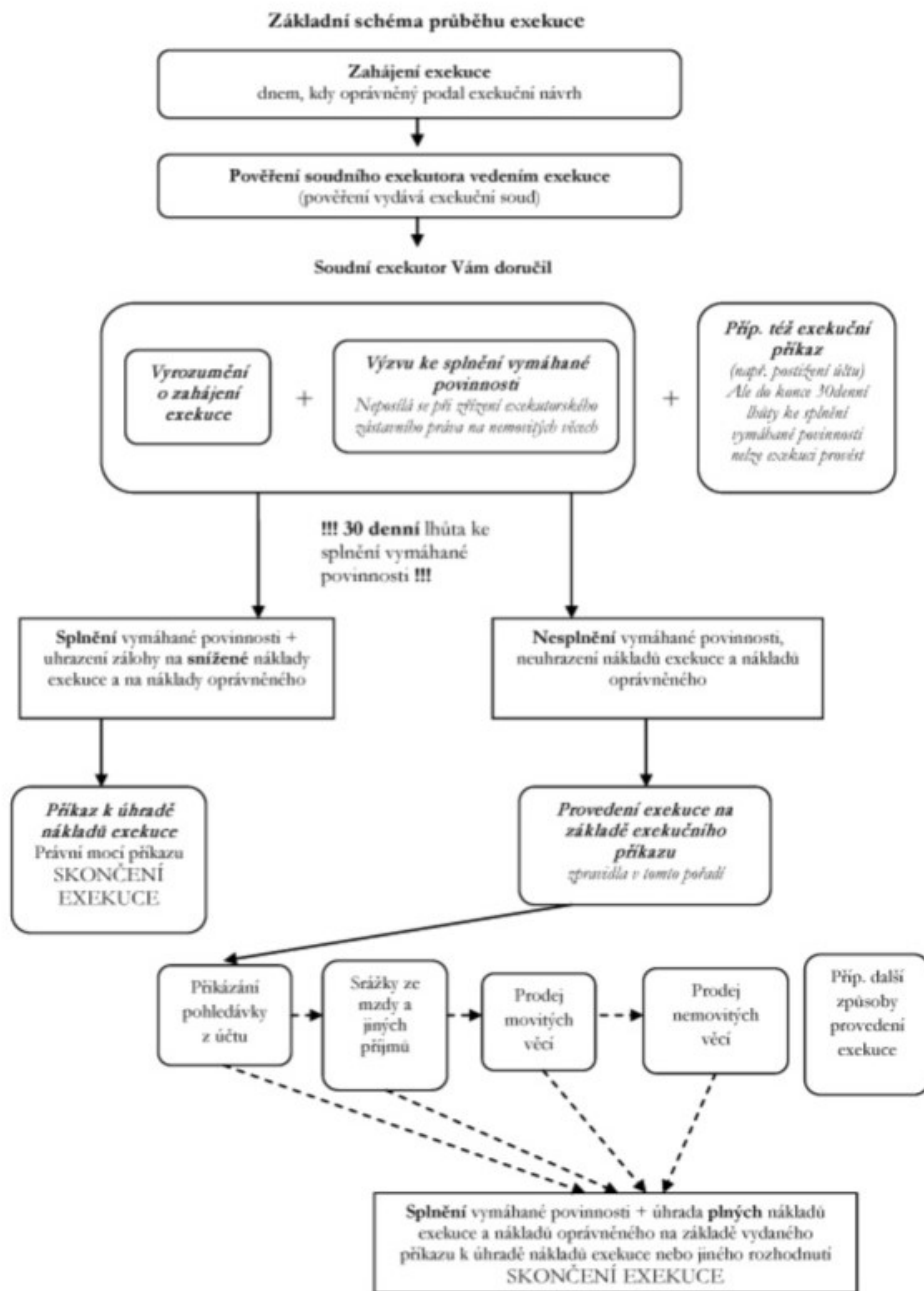
Pokud do 30 dnů od doručení výzvy ke splnění vymáhané povinnosti neuhradíte dluh a zálohu na snížené náklady exekuce a na náklady oprávněného, soudní exekutor provede exekuci na základě exekučního příkazu některým ze způsobů uvedených v exekučním řádu. Nejčastější způsoby provedení exekuce jsou:

- (1) **Přikázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu:** Po obstarání účtu soudním exekutorem nemůžete nakládat s prostředky na tomto účtu do výše vymáhané pohledávky (výběr hotovosti, příkaz k úhradě apod.). Máte však právo vybrat si z postiženého účtu jednorázově dvojnásobek životního minima jednotlivce, pokud je tato částka na Vašem účtu k dispozici.
- (2) **Srážky ze mzdy a jiných příjmů:** Soudní exekutor rovněž může nařídít Vašemu plátcu mzdy, aby z Vašeho příjmu prováděl srážky ze mzdy v zákonem stanovené výši. Podrobnosti o výpočtu srážek ze mzdy jsou uvedeny na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.
- (3) **Prodej movitých věcí:** Soudní exekutor může nařídít také prodej movitých věcí. Při exekuci prodejem movitých věcí smí soudní exekutor postihnout pouze věci ve Vašem vlastnictví, případně za zákonem stanovených podmínek ve společném jmění manželů. Dojde-li k soupisu či zajištění věci jiné osoby, může tato osoba hned na místě soupisu či do 30 dnů u soudního exekutora podat návrh na vyškrtnutí věci ze soupisu, přičemž musí doložit své vlastnictví. Nevyhoví-li soudní exekutor návrhu, lze se bránit tzv. vylučovací žalobou u soudu. Při exekuci prodejem movitých věcí nesmí soudní exekutor postihnout věci, které nezbytně potřebujete k uspokojování hmotných potřeb svých a své rodiny, a dále věci, jejichž prodej by byl v rozporu s morálními pravidly (zdravotnické pomůcky, sňubní prsten apod.). Dojde-li při exekuci k označení či zajištění věci, které jsou z exekuce vyloučeny, máte právo podat soudnímu exekutorovi do 15 dnů návrh na částečné zastavení exekuce.
- (4) **Prodej nemovitých věcí:** Vydání exekučního příkazu k provedení exekuce prodejem nemovitých věcí neznamená vždy, že nemovitá věc bude skutečně prodána - jeho vydání je i úkonem zajišťovacího charakteru. V případě exekuce prodejem nemovitých věcí ve Vašem vlastnictví soudní exekutor ustanoví znalce, který provede ocenění zajištěných nemovitých věcí. Na základě znaleckého posudku vydá soudní exekutor usnesení, v němž stanoví cenu těchto nemovitých věcí. Po nabytí právní moci tohoto usnesení vydá soudní exekutor dražební vyhlášku a následně provede dražbu nemovitých věcí. Pokud se jedná o prodej nemovitých věcí, které používáte k bydlení Vy a Vaše rodina, může soudní exekutor k tomuto kroku přistoupit, nebrání-li to účelu exekuce, až v případě, že k vymožení povinnosti a úhradě nákladů exekuce a oprávněného nestačí jiný způsob provedení exekuce.

Existují i jiné způsoby provedení exekuce (např. pozastavení řídičského oprávnění, přikázání jiné peněžitě pohledávky, např. pohledávky z penzijního připojištění, vyklizení nemovitosti apod.). Podrobnosti naleznete na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

4. Obdržel(a) jste příkaz k úhradě nákladů exekuce

Soudní exekutor vždy vyčísli celkové náklady exekuce a náklady oprávněného na konci exekučního řízení. Ale již v průběhu exekuce může soudní exekutor vyčísli dosavadní náklady exekuce, které se skládají především z odměny soudního exekutora a náhrady hotových výdajů soudního exekutora, a náklady oprávněného např. na právní zastoupení. Náklady exekuce a náklady oprávněného jste povinen (povinna) uhradit (nebude-li exekuce zastavena a náhrada nákladů uložena oprávněnému); proto je v takovém případě exekuce prováděna až do doby uhrazení takto vyčíslených nákladů exekuce.

Poznámka: Exekuce může být skončena také **zastavením**, k němuž může dojít **pouze na základě v zákoně uvedených důvodů** (více na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti). Bude-li exekuce zastavena, může být náhrada nákladů uložena i oprávněnému.

Vzor 2

Soudní exekutor (*titul, jméno, příjmení*)

Exekutorský úřad v .....

adresa: .....

tel.: .....

e-mail: .....

datová schránka: .....

internetové stránky: .....

č. j. ....

VÝZVA KE SPLNĚNÍ VYMÁHANÉ POVINNOSTI

Upozornění: Nebude-li vymáhaná povinnost ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy splněna, provede soudní exekutor exekuci; odměna soudního exekutora a paušální částka náhrady hotových výdajů soudního exekutora budou v tomto případě soudnímu exekutorovi náležet v plné výši (minimálně uvést plnou výši odměny a náhrady hotových výdajů).

Povinný: zastoupený: ☐	
Vymáhaná peněžité povinnost: ☐ [(vymáhaná pohledávka navýšená o zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného) - (náklady předchozího řízení, záloha na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného)]*	
Vymáhaná nepeněžité povinnost:	
Povinný může vymáhanou peněžitou povinnost uhradit ----- Při platbě bankovním převodem nebo poštovní poukázkou musí být vždy uveden variabilní symbol .	1. bankovním převodem či vkladem na účet č. ...., variabilní symbol ....., 2. v hotovosti v úředních hodinách na pokladně soudního exekutora ....., 3. poštovní poukázkou typu A na účet č. ...., variabilní symbol .....**
Oprávněný: zastoupený: ☐	
Pověření soudního exekutora vydal: ..... dne ..... pod č. j.	
Exekuční titul: (<i>druh exekučního titulu, orgán, který ho vydal nebo osoba, která ho vyhotovila</i>) ze dne ..... č. j. .... ☐	

☐
!* Částka odpovídá řádku 12 tabulky č. 1.

-
* Částka odpovídá řádku 9 tabulky č. 1.]

** Úhradu můžete provést z Vašeho účtu u banky i v případě, že peněžní prostředky na Vašem účtu jsou již zajištěny exekučním příkazem - zákaz nakládat s peněžními prostředky se nevztahuje na platbu na účet soudního exekutora za účelem splnění vymáhané povinnosti.

Vyzývám Vás ke splnění vymáhané peněžité povinnosti, která ke dni vydání této výzvy činí ..... Kč.* Vymáhaná peněžítá povinnost se zvyšuje za každý den následující po dni vydání této výzvy podle tabulky č. 2.

Vyzývám Vás ke splnění vymáhané nepeněžité i peněžité povinnosti. Vymáhaná peněžítá povinnost ke dni vydání této výzvy činí ..... Kč.* Vymáhaná peněžítá povinnost se zvyšuje za každý den následující po dni vydání této výzvy podle tabulky č. 2.]

Poučení:

Při splnění vymáhané povinnosti ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení této výzvy náleží soudnímu exekutorovi **odměna snížená o [50 % - 70 %]** a **paušální částka náhrady hotových výdajů snížená o 50 %** (částky uvedeny v tabulce č. 1).

Na vymáhanou peněžitou povinnost jste povinen zaplatit:

tabulka č. 1

	vymáhaná peněžítá povinnost ke dni vydání výzvy bez zálohy na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného v Kč	
1	jistina ☐	
2	úrok z prodlení, případně úrok, smluvní pokuta, penále atd. do dne vydání výzvy včetně (uvedení data vydání výzvy) ☐	
3	náklady předchozího řízení (soudní poplatek, právní zastoupení atd.)	
4	vymáhaná peněžítá povinnost ke dni vydání výzvy bez zálohy na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného celkem (řádky 1 až 3) ☐	
	záloha na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného v exekučním řízení ke dni vydání výzvy v Kč	
5	náklady oprávněného (právní zastoupení atd.)	
6	daň z přidané hodnoty (z nákladů oprávněného)	
7	odměna soudního exekutora	
8	paušální částka náhrady hotových výdajů soudního exekutora	
9	další náklady exekuce	
10	daň z přidané hodnoty (z nákladů exekuce)	
11	záloha celkem (řádky 5 až 10)	
12	celkem ke dni vydání výzvy (řádky 4 + 11) v Kč	

tabulka č. 1

	vymáhaná peněžítá povinnost ke dni vydání výzvy bez zálohy na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného v Kč	
1	náklady předchozího řízení (soudní poplatek, právní zastoupení atd.) ☐	
	záloha na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného v exekučním řízení ke dni vydání výzvy v Kč	
2	náklady oprávněného (právní zastoupení atd.)	
3	daň z přidané hodnoty (z nákladů oprávněného)	
4	odměna soudního exekutora	

5	paušální částka náhrady hotových výdajů soudního exekutora	
6	další náklady exekuce	
7	daň z přidané hodnoty (z nákladů exekuce)	
8	záloha celkem (řádky 2 až 7)	
9	celkem ke dni vydání výzvy (řádky 1 + 8) v Kč	

|

Vymáhaná peněžitá povinnost se zvyšuje každý den ode dne následujícího po dni vydání této výzvy o úrok z prodlení, případně úrok, smluvní pokutu, penále atd. z jistiny, může se zvýšit i o opěťující se dávku splatnou v budoucnu - k částce podle řádku 12 tabulky č. 1 je třeba při zaplacení přičíst tyto nároky za dobu ode dne následujícího po dni vydání výzvy do dne zaplacení:

tabulka č. 2

	Zvýšení vymáhané peněžitě povinnosti ode dne vydání výzvy v Kč	
1	☐ [úrok z prodlení - , úrok - , smluvní pokuta - , penále] denně (úbruné uvedení úroku z prodlení, úroku, smluvní pokuty, penále atd. denně vyjádřené v procentech) z jistiny podle řádku 1 tabulky č. 1 ode dne následujícího po dni vydání výzvy ☐ ☐ [jistina (opěťující se dávka splatná v budoucnu) - splatnost do .... dne v měsíci ☐ [určit označení měsíce] ☐ ☐ [případné upřesnění, jak se vymáhaná povinnost zvyšuje po vydání výzvy]	
2	Příklad výpočtu počet dní ode dne následujícího po dni vydání výzvy do dne zaplacení včetně x údaj uvedený v řádku 1 v Kč (např. výzva vydána dne 3. března, zaplaceno 17. března (rozdíl 14 dní), v řádku 1 uvedeno - denně 10 Kč: $14 \times 10 = 140 \text{ Kč}$)	

Toto zvýšení může ovlivnit i výši odměny soudního exekutora (řádek 7 tabulky č. 1)***, která se vypočítává z výše soudním exekutorem vymoženého plnění nezahrnujícího náklady exekuce a náklady oprávněného.]

Splníte-li ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy vymáhanou povinnost, vydá soudní exekutor příkaz k úhradě nákladů exekuce, jehož právní mocí bude exekuce skončena.

Výzva soudního exekutora ke splnění vymáhané povinnosti není rozhodnutím a odvolání proti ní není přípustné.

V ..... dne .....

(podpis) .....

Vyřizuje:

 *** Základ pro určení odměny soudního exekutora se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru a vypočítaná odměna na celé desetikoruny nahoru.

[Je-li Vám tato písemnost doručena bez otisku razítka nebo podpisu, je platná i bez těchto náležitostí, neboť byla vyhotovena za součinnosti provozovatele poštovních služeb v souladu s ustanovením § 48 odst. 4 občanského soudního řádu.

V případě, že Vám byl doručen listinný stejnopis této písemnosti vyhotovený za součinnosti provozovatele poštovních služeb, k Vaší písemné žádosti bude zaslána tato písemnost elektronickou poštou na elektronickou adresu uvedenou v žádosti, přičemž tato písemnost bude vyhotovena v elektronické podobě a opatřena uznávaným elektronickým podpisem soudního exekutora nebo jeho zaměstnance, který písemnost vytvořil, anebo elektronickou značkou. Písemnost lze rovněž předat v sídle exekutorského úřadu na technickém nosiči dat.]

Vzor 3

Soudní exekutor (*titul, jméno, příjmení*)

Exekutorský úřad v .....

adresa: .....

tel: .....

e-mail: .....

datová schránka: .....

internetové stránky: .....

č. j. ....

EXEKUČNÍ PŘÍKAZ K PROVEDENÍ EXEKUCE SRÁŽKAMI ZE MZDY A JINÝCH PŘÍJMŮ

Povinný: zastoupený: ☐	
Vymáhaná peněžitá povinnost: (pohledávka navýšená o pravděpodobné náklady exekuce a pravděpodobné náklady oprávněného ke dni vydání exekučního příkazu)*	
Oprávněný: zastoupený: ☐	
Plátce ☐ [mzdy - označení jiného příjmu]: ☐	
Pověření soudního exekutora vydal: ..... dne ..... pod č. j.	
Exekuční titul: (<i>druh exekučního titulu, orgán, který ho vydal nebo osoba, která ho vybotvila</i>) ze dne ..... č. j. .... ☐	

* Částka odpovídá řádce 12 tabulky č. 1.

I. Soudní exekutor (*titul, jméno, příjmení*) rozhodl o provedení exekuce srážkami [ze mzdy - z označení jiného příjmu povinného], na [kterou - který] má povinný nárok vůči ..... k vymožení [přednostní pohledávky - nepřednostní pohledávky] oprávněného.

II. Plátcí [mzdy - označení jiného příjmu povinného] se přikazuje, aby po tom, kdy mu bude doručen exekuční příkaz, prováděl [ze mzdy - z označení jiného příjmu] povinného (*označení povinného*) stanovené srážky do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství včetně nákladů oprávněného a nákladů exekuce a nevyplácel sražené částky povinnému.

III. Plátcí [mzdy - označení jiného příjmu povinného] se přikazuje, aby po doručení vyznamení o tom, že do rejstříku zahájených exekucí byla zapsána doložka provedení exekuce a tento exekuční příkaz nabyl právní moci, vyplácel soudnímu exekutorovi částky sražené [ze mzdy - z označení jiného příjmu] povinného na účet soudního exekutora č. ...., variabilní symbol .....

IV. Povinný ztrácí dnem, kdy je plátcí [mzdy - označení jiného příjmu povinného] doručen exekuční příkaz, právo na vyplacení té části [mzdy - označení jiného příjmu povinného], která odpovídá stanovené výši srážek.

Poučení:

Proti exekučnímu příkazu není přípustný opravný prostředek.

Soudní exekutor vydá příkaz k úhradě nákladů exekuce neprodleně poté, kdy dojde ke splnění nebo vymožení povinnosti vymáhané v exekučním řízení s výjimkou nákladů exekuce a nákladů oprávněného. Pravděpodobné náklady exekuce a pravděpodobné náklady oprávněného jsou zahrnuty do výše uvedené vymáhané peněžité povinnosti. Jejich vyčíslení je uvedeno v tabulce č. 1 v dalších informacích k exekučnímu řízení, ž. 11.

Exekuční příkaz se doručuje oprávněnému, povinnému a plátcí mzdy.

V ..... dne .....

(podpis) .....

Vyřizuje:

Je-li Vám tato písemnost doručena bez otisku razítka nebo podpisu, je platná i bez těchto náležitostí, neboť byla vyhotovena za součinnosti provozovatele poštovních služeb v souladu s ustanovením § 48 odst. 4 občanského soudního řádu.

V případě, že Vám byl doručen listinný stejnopis této písemnosti vyhotovený za součinnosti provozovatele poštovních služeb, k Vaší písemné žádosti bude zaslána tato písemnost elektronickou poštou na elektronickou adresu uvedenou v žádosti, přičemž tato písemnost bude vyhotovena v elektronické podobě a opatřena uznávaným elektronickým podpisem soudního exekutora nebo jeho zaměstnance, který písemnost vytvořil, anebo elektronickou značkou. Písemnost lze rovněž předat v sídle exekutorského úřadu na technickém nosiči dat.]

Další informace k exekučnímu řízení

1. Odklad a zastavení exekuce

Za podmínek stanovených zákonem lze podat u soudního exekutora návrh na zastavení exekuce nebo její části.

Za podmínek stanovených zákonem lze podat i návrh na odklad exekuce.

Podmínky pro podání těchto návrhů a další podrobnosti jsou uvedeny na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

2. Postup v exekuci srážkami ze mzdy a jiných příjmů

Informace o vedení exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů včetně informací o výpočtu a provádění srážek ze mzdy jsou uvedeny na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti. Především je třeba zdůraznit tyto skutečnosti:

Jestliže plátce mzdy neprovede ze mzdy povinného srážky řádně a včas, provede-li je v menším než stanoveném rozsahu nebo nevyplatí-li srážky soudnímu exekutorovi bez odkladu po tom, kdy mu bylo doručeno vyznění o tom, že do rejstříku zahájených exekucí byla zapsána doložka provedení exekuce a tento exekuční příkaz nabyt právní moci, nebo kdy dospěly další měsíční částky mzdy, může oprávněný uplatnit proti plátcí mzdy u soudu právo na vyplacení částek, které měly být ze mzdy povinného sraženy.

Plátce mzdy musí oznámit soudnímu exekutorovi do jednoho týdne, že u něj přestal povinný pracovat. Zároveň zašle soudnímu exekutorovi vyúčtování srážek, které ze mzdy povinného provedl a vyplatil soudnímu exekutorovi, a oznámí soudnímu exekutorovi, pro které pohledávky je vedena exekuce srážkami ze mzdy a jaké pořadí mají tyto pohledávky. Nesplní-li plátce mzdy tuto povinnost, může se oprávněný domáhat, aby mu vyplatil částky, na které by měl právo, kdyby byl plátce mzdy uvedenou povinnost splnil.

Za nesplnění povinností uvedených v zákoně může soudní exekutor uložit plátcí mzdy pořádkovou pokutu.

3. Vyčíslení vymáhané peněžité povinnosti

V této exekuci musí povinný zaplatit minimálně částku uvedenou v řádce 12 tabulky č. 1.

tabulka č. 1

	vymáhaná peněžité povinnost ke dni vydání exekučního příkazu (bez nákladů exekučního řízení) v Kč	
1	jistina	
2	úrok z prodlení, případně úrok, smluvní pokuta, penále atd. do dne vydání exekučního příkazu včetně (uvedení data vydání exekučního příkazu)	
3	náklady předchozího řízení (soudní poplatek, právní zastoupení atd.)	
4	vymáhaná peněžité povinnost ke dni vydání exekučního příkazu (bez nákladů exekučního řízení) celkem (řádky 1 až 3)	
	pravděpodobné náklady exekuce a pravděpodobné náklady oprávněného v exekučním řízení v Kč	
5	náklady oprávněného (právní zastoupení atd.)	
6	daň z přidané hodnoty (z nákladů oprávněného)	
7	odměna soudního exekutora	
8	pausační částka náhrady hotových výdajů soudního exekutora	

9	další náklady exekuce	
10	daň z přidané hodnoty (z nákladů exekuce)	
11	pravděpodobné náklady celkem (řádky 5 až 10)	
12	celkem ke dni vydání exekučního příkazu (řádky 4 + 11) v Kč	

Vymáhaná povinnost (řádek 4 tabulky č. 1) se zvyšuje každý den od doručení tohoto exekučního příkazu o úrok z prodlení, případně úrok, smluvní pokutu, penále atd., a případně rovněž pravidelně o opětuující se dávku splatnou v budoucnu podle tabulky č. 2.

tabulka č. 2

<input type="text"/> [úrok z prodlení - , úrok - , smluvní pokuta -, penále] <u>denně</u> (úbruné uvedení úroku z prodlení, úroku, smluvní pokuty, penále atd. denně vyjádřené v procentech) z jistiny podle řádku 1 tabulky č. 1 ode dne následujícího po dni vydání výzvy <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> [jistina (opětuující se dávka splatná v budoucnu) - splatnost do .... dne v měsíci] <input type="text"/> [měsíc označení měsíce] <input type="text"/> <input type="text"/> [případné upřesnění, jak se vymáhaná povinnost zvyšuje po vydání exekučního příkazu]

Toto zvýšení může ovlivnit i výši odměny soudního exekutora (řádek 7 tabulky č. 1)** , která se vypočítává z výše soudním exekutorem vymoženého plnění nezahmujícího náklady exekuce a náklady oprávněného.

Povinný může vymáhanou peněžitou povinnost v aktuální výši uhradit

1. bankovním převodem či vkladem na účet č. ...., variabilní symbol .....
2. v hotovosti v úředních hodinách na pokladně soudního exekutora .....
3. poštovní poukázkou typu A na účet č. ...., variabilní symbol .....

Při platbě bankovním převodem nebo poštovní poukázkou musí být vždy uveden variabilní symbol. Uhradí-li povinný tímto způsobem vymáhanou peněžitou povinnost, exekuce bude za podmínek stanovených zákonem skončena.

4. Úřední hodiny

Úřední hodiny soudního exekutora ....., exekutorského úřadu .....

[Pokladní hodiny:

Hodiny pro telefonický kontakt:]

Aktuální informace o úředních hodinách, příp. pokladních hodinách nebo hodinách pro telefonický kontakt doporučujeme ověřit na internetových stránkách soudního exekutora.

 ** Základ pro určení odměny soudního exekutora se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru a vypočítaná odměna na celé desetikoruny nahoru.

Vzor 23

Soudní exekutor (*titul, jméno, příjmení*)

Exekutorský úřad v .....

adresa: .....

tel: .....

e-mail: .....

datová schránka: .....

internetové stránky: .....

č. j. ....

PŘÍKAZ K ÚHRADĚ NÁKLADŮ EXEKUCE

☐
[UHRAZENO, NEPLAŤTE!]

Povinný: zastoupený: ☐	
☐ [Manžel povinného: zastoupený:]	
Náklady exekuce:	
Náklady oprávněného:	
Celkem náklady exekuce a náklady oprávněného: ☐	
[Vymáhaná - Vymožená] povinnost: ke dni vydání příkazu k úhradě nákladů exekuce bez nákladů exekuce a nákladů oprávněného	
Oprávněný: zastoupený: ☐	
Pověření soudního exekutora vydal: ..... dne ..... pod č. j.	
Exekuční titul: (druh exekučního titulu, orgán, který ho vydal nebo osoba, která ho vybotvila) ze dne ..... č. j. .... ☐	

I. Soudní exekutor (*titul, jméno, příjmení*) ukládá povinnému povinnost uhradit náklady exekuce, které určil takto:

odměna soudního exekutora ☐	
[náhrada paušálně určených hotových výdajů - náhrada účelně vynaložených hotových výdajů] ☐	
[náhrada za ztrátu času] ☐	
[náhrada za doručení písemností] ☐	
odměna a náhrada nákladů správce ☐	

obchodního závodu]	
▼	
[daň z přidané hodnoty]	
celkem	

▼

II. Soudní exekutor ukládá povinnému povinnost uhradit náklady oprávněného, které určil takto:

▼	
[náhrada nákladů nezastoupeného účastníka]	
▼	
[náhrada nákladů oprávněného za právní zastoupení ▼ [včetně DPH]]	
▼	
[náhrada ostatních nákladů oprávněného]	
celkem	

|

III. Výše zaplacené zálohy na náklady exekuce od oprávněného činí ..... Kč.

Odůvodnění:

▼

[1. Odměna soudního exekutora podle (uvést ustanovení právního předpisu, tedy např. „§ 5 odst. 1 a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb.“) činí (uvést konkrétní výpočet, např. „15 % z částky 50 000 Kč“), celkem ... Kč. Základ pro určení odměny soudního exekutora je podle (uvést ustanovení právního předpisu):

1	jistina	
▼		
2	úrok z prodlení, případně úrok, smluvní pokuta, penále atd.	
3	náklady předchozího řízení (soudní poplatek, právní zastoupení včetně DPH, atd.)	
4	celkem	

-

1. Odměna soudního exekutora podle (uvést ustanovení právního předpisu, tedy např. „§ 10 vyhlášky č. 330/2001 Sb.“) činí ..... Kč.

.|

▼

[2. Náhrada paušálně určených hotových výdajů podle (uvést ustanovení právního předpisu) činí ..... Kč. -

2. Náhrada účelně vynaložených hotových výdajů podle (uvést ustanovení právního předpisu) činí za (uvést konkrétní uplatňované položky hotových výdajů včetně výpočtu, např.

„a) poštovné za 6 poštovních zásilek (za 1 poštovní zásilku ... Kč), tedy 6 × ... Kč, celkem ... Kč,
b) odměnu za znalecký posudek podle § ... vyhlášky č. 37/1967 Sb. za 2 hodiny práce (za 1 hodinu práce ... Kč), tedy 2 × ... Kč, celkem ... Kč“),
celkem ..... Kč.]

▼

[3. Náhrada za ztrátu času podle (uvést ustanovení právního předpisu) činí 50 Kč za každou započatou čtvrt hodinu, tedy za (celkový časový údaj a výpočet - např. „1,5 hod. 6 × 50 Kč“), celkem ..... Kč.]

▼

[3. Náhrada za doručení písemností podle (uvést ustanovení právního předpisu) činí

a) za doručení (specifikace písemnosti): náhrada účelně vynaložených hotových výdajů za (uvést hotový výdaj) ... Kč, za (uvést hotový výdaj) ... Kč, tedy (součet) Kč, celkem ... Kč, a paušální částka ve výši 50 Kč, celkem za doručení (specifikace písemnosti) ... Kč,
b) za doručení (specifikace písemnosti): náhrada účelně vynaložených hotových výdajů za (uvést hotový výdaj) ... Kč, za (uvést hotový výdaj) ... Kč, tedy (součet) Kč, celkem ... Kč, a paušální částka ve výši 50 Kč, celkem za doručení (specifikace písemnosti) ... Kč,
celkem za doručení (celkový počet doručených písemností) písemností ..... Kč.]

☐
[4. Odměna správce obchodního závodu podle (uvést ustanovení právního předpisu) činí (uvést konkrétní výpočet, např. „10 % z částky 900 000 Kč“), celkem ..... Kč. Základem pro určení odměny správce obchodního závodu je zjištěná cena obchodního závodu, tedy (konkrétní částka).

Náhrada hotových výdajů správce obchodního závodu podle (uvést ustanovení právního předpisu) činí za (uvést konkrétní uplatňované položky hotových výdajů včetně výpočtu, např. „poštovné za 6 poštovních zásilek (za 1 poštovní zásilku ... Kč), tedy 6x ... Kč, celkem ... Kč“.]

☐
[5. Daň z přidané hodnoty podle (uvést ustanovení právního předpisu) činí (uvést konkrétní výpočet, např. „21 % z částky ... Kč“), celkem ..... Kč. Základ pro výpočet daně z přidané hodnoty je součet odměny soudního exekutora a (...).]

Náklady exekuce činí celkem ..... Kč.

☐
[6. Náklady oprávněného se skládají z (uvést konkrétní položky). (Uvést výpočet konkrétních položek, např. „Náhrada nákladů právního zastoupení zahrnuje

a) náhradu odměny za 2 úkony právní služby podle ... vyhlášky č. 177/1996 Sb. (odkaz na ustanovení o úkonech právní služby, specifikace úkonů právní služby) a určuje se v souladu s § ... vyhlášky č. 177/1996 Sb. (odkaz na ustanovení o sazbě odměny) z tarifní hodnoty ... Kč podle § ... vyhlášky č. 177/1996 Sb. (odkaz na ustanovení o tarifní hodnotě), tedy (výpočet), celkem ... Kč,

b) náhradu 2 režijních paušálů podle § ... vyhlášky č. 177/1996 Sb. (odkaz na ustanovení o náhradě hotových výdajů), tedy 2 x ... Kč, celkem ... Kč.“]

Náklady oprávněného činí celkem ..... Kč.]

Náklady exekuce a náklady oprávněného činí celkem ..... Kč. ☐ [V tomto exekučním řízení došlo k vymožení celé povinnosti, povinný tedy nehradí nic. - Povinný může náklady exekuce a náklady oprávněného uhradit

1. bankovním převodem či vkladem na účet č. ...., variabilní symbol .....
2. v hotovosti v úředních hodinách na pokladně soudního exekutora .....
3. poštovní poukázkou typu A na účet č. ...., variabilní symbol .....

Při platbě bankovním převodem nebo poštovní poukázkou musí být vždy uveden variabilní symbol.]

☐
[7. Soudní exekutor vyúčtovává zálohu na náklady exekuce zaplacenou oprávněným takto: (uvést konkrétní uplatňované položky včetně výpočtu).]

Poučení:

Účastník řízení může podat u soudního exekutora proti tomuto příkazu k úhradě nákladů exekuce námitky do 8 dnů od doručení. Pokud soudní exekutor v plném rozsahu námitkám

nevyhoví, postoupí je bez zbytečného odkladu exekučnímu soudu, který o námitkách rozhodne do 15 dnů. Proti rozhodnutí soudu o námitkách není přípustný opravný prostředek.

V ..... dne .....

(podpis) .....

Vyřizuje:

Je-li Vám tato písemnost doručena bez otisku razítka nebo podpisu, je platná i bez těchto náležitostí, neboť byla vyhotovena za součinnosti provozovatele poštovních služeb v souladu s ustanovením § 48 odst. 4 občanského soudního řádu.

V případě, že Vám byl doručen listinný stejnopis této písemnosti vyhotovený za součinnosti provozovatele poštovních služeb, k Vaší písemné žádosti bude zaslána tato písemnost elektronickou poštou na elektronickou adresu uvedenou v žádosti, přičemž tato písemnost bude vyhotovena v elektronické podobě a opatřena uznávaným elektronickým podpisem soudního exekutora nebo jeho zaměstnance, který písemnost vytvořil, anebo elektronickou značkou. Písemnost lze rovněž předat v sídle exekutorského úřadu na technickém nosiči dat.]

Další informace k nákladům exekuce a nákladům oprávněného

1. Náklady exekuce a náklady oprávněného

Informace o výpočtu nákladů exekuce a nákladů oprávněného jsou uvedeny na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

2. Úřední hodiny

Úřední hodiny soudního exekutora ....., exekutorského úřadu .....

[Pokladní hodiny:

Hodiny pro telefonický kontakt:]

Aktuální informace o úředních hodinách, příp. pokladních hodinách nebo hodinách pro telefonický kontakt doporučujeme ověřit na internetových stránkách soudního exekutora.“

Vzor 11

Soudní exekutor (*titul, jméno, příjmení*)

Exekutorský úřad v .....

adresa: .....

tel: .....

e-mail: .....

datová schránka: .....

internetové stránky: .....

č. j. ....

EXEKUČNÍ PŘÍKAZ K PROVEDENÍ EXEKUCE PRODEJEM NEMOVITÝCH VĚCÍ

Povinný: zastoupený: ☐	
☐ [Manžel povinného: zastoupený:]	
Vymáhaná peněžité povinnost: (pohledávka navýšená o pravděpodobné náklady exekuce a pravděpodobné náklady oprávněného ke dni vydání exekučního příkazu)*	
Oprávněný: zastoupený: ☐	
☐ [Nemovitá věc - Spoluvlastnický podíl na nemovité věci]: ☐ [Podíl na věci v přidatném spoluvlastnictví:]	
Pověření soudního exekutora vydal: ..... dne ..... pod č. j.	
Exekuční titul: (druh exekučního titulu, orgán, který ho vydal nebo osoba, která ho vyhotovila) ze dne ..... č. j. .... ☐	

* Částka odpovídá řádku 12 tabulky č. 1.

I. Soudní exekutor (*titul, jméno, příjmení*) rozhodl o provedení exekuce prodejem [nemovité věci - spoluvlastnického podílu na nemovité věci]: ..... [a podílu na věci v přidatném spoluvlastnictví: .....] k vymožení pohledávky oprávněného.

II. Povinnému [a manželovi povinného] se zakazuje, aby
1. po doručení exekučního příkazu nemovitou věc převedl na někoho jiného nebo ji zatížil,
2. po doručení exekučního příkazu odmítl nemovitou věc, pokud ji koupil na zkoušku nebo aby se vzdal práva domáhat se náhrady škody vzniklé na pozemku.

III. Povinnému [a manželovi povinného] se ukládá, aby
1. soudnímu exekutorovi do 15 dnů od doručení usnesení oznámil, zda a kdo má k nemovité věci předkupní právo, výhradu zpětné koupě, právo odpovídající věcnému břemeni, výměnek nebo

nájemní či pachtovní právo, jde-li o práva nezapsaná v katastru nemovitostí. Při neoznámení povinný [, případně manžel povinného] odpovídá za škodu tím způsobenou,
2. soudnímu exekutorovi do 15 dnů od doručení exekučního příkazu oznámil, zda nemovitou věc nabyt jako substituční jmění, a pokud jde o takovou nemovitou věc, zda má právo s ní volně nakládat a zda jsou exekucí vymáhány zůstavitelovy dluhy nebo dluhy související s nutnou správou věcí nabytých jako substituční jmění, a doložil tyto skutečnosti listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře.

Poučení:

Proti exekučnímu příkazu není přípustný opravný prostředek.

[Je-li exekucí poškozen majetek ve společném jmění manželů nebo majetek manžela povinného ve větším rozsahu, než připouští zvláštní právní předpis, nebo nelze-li ho exekucí postihnout, může se manžel povinného domáhat v této části zastavení exekuce.]

Soudní exekutor vydá příkaz k úhradě nákladů exekuce neprodleně poté, kdy dojde ke splnění nebo vymožení povinnosti vymáhané v exekučním řízení s výjimkou nákladů exekuce a nákladů oprávněného. Pravděpodobné náklady exekuce a pravděpodobné náklady oprávněného jsou zahrnuty do výše uvedené vymáhané peněžitě povinnosti. Jejich vyčíslení je uvedeno v tabulce č. 1 v dalších informacích k exekučnímu řízení, ř. 11.

Exekuční příkaz se doručuje oprávněnému [, těm, kdo přistoupili do řízení jako další oprávnění], příslušnému katastrálnímu úřadu [, manželu povinného] a povinnému.

V ..... dne .....

(podpis) .....

Vyřizuje:

[Je-li Vám tato písemnost doručena bez otisku razítka nebo podpisu, je platná i bez těchto náležitostí, neboť byla vyhotovena za součinnosti provozovatele poštovních služeb v souladu s ustanovením § 48 odst. 4 občanského soudního řádu.

V případě, že Vám byl doručen listinný stejnopis této písemnosti vyhotovený za součinnosti provozovatele poštovních služeb, k Vaší písemné žádosti bude zaslána tato písemnost elektronickou poštou na elektronickou adresu uvedenou v žádosti, přičemž tato písemnost bude vyhotovena v elektronické podobě a opatřena uznávaným elektronickým podpisem soudního exekutora nebo jeho zaměstnance, který písemnost vytvořil, anebo elektronickou značkou. Písemnost lze rovněž předat v sídle exekutorského úřadu na technickém nosiči dat.]

Další informace k exekučnímu řízení

1. Odklad a zastavení exekuce

Za podmínek stanovených zákonem lze podat u soudního exekutora návrh na zastavení exekuce nebo její části.

Za podmínek stanovených zákonem lze podat i návrh na odklad exekuce.

Podmínky pro podání těchto návrhů a další podrobnosti jsou uvedeny na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Především je třeba zdůraznit, že vydání exekučního příkazu neznamená vždy, že nemovitá věc bude skutečně prodána - jeho vydání je i úkonem zajišťovacího charakteru. Přistoupí-li soudní exekutor k prodeji nemovité věci, ustanoví po právní moci výše uvedeného exekučního příkazu znalce, který ocení jmenovanou nemovitou věc a její příslušenství. Soudní exekutor na základě znaleckého posudku určí usnesením výslednou cenu nemovité věci. Dražbu nařídí soudní exekutor v dražební vyhláše, ve které mimo jiné uvede způsob dražebního jednání, jeho místo a čas.

2. Postup v exekuci prodejem nemovitých věcí

Informace o vedení exekuce prodejem nemovitých věcí jsou uvedeny na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

3. Vyčíslení vymáhané peněžité povinnosti

V této exekuci musí povinný zaplatit minimálně částku uvedenou v řádce 12 tabulky č. 1.

tabulka č. 1

	vymáhaná peněžité povinnost ke dni vydání exekučního příkazu (bez nákladů exekučního řízení) v Kč	
1	jistina ▼	
2	úrok z prodlení, případně úrok, smluvní pokuta, penále atd. do dne vydání exekučního příkazu včetně (<i>uvedení data vydání exekučního příkazu</i>) ▼	
3	náklady předchozího řízení (soudní poplatek, právní zastoupení atd.)	
4	vymáhaná peněžité povinnost ke dni vydání exekučního příkazu (bez nákladů exekučního řízení) celkem (řádky 1 až 3) ▼	
	pravděpodobné náklady exekuce a pravděpodobné náklady oprávněného v exekučním řízení v Kč	
5	náklady oprávněného (právní zastoupení atd.)	
6	daň z přidané hodnoty (z nákladů oprávněného)	
7	odměna soudního exekutora	
8	paušální částka náhrady hotových výdajů soudního exekutora	
9	další náklady exekuce	
10	daň z přidané hodnoty (z nákladů exekuce)	
11	pravděpodobné náklady celkem (řádky 5 až 10)	
12	celkem ke dni vydání exekučního příkazu (řádky 4 + 11) v Kč	

Vymáhaná povinnost (řádek 4 tabulky č. 1) se zvyšuje každý den od doručení tohoto exekučního příkazu o úrok z prodlení, případně úrok, smluvní pokutu, penále atd., a případně rovněž pravidelně o opětuující se dávku splatnou v budoucnu podle tabulky č. 2.

tabulka č. 2

☐ [úrok z prodlení -, úrok -, smluvní pokuta -, penále] denně (úbrnné uvedení úroku z prodlení, úroku, smluvní pokuty, penále atd. denně vyjádřené v procentech) z jistiny podle řádku 1 tabulky č. 1 ode dne následujícího po dni vydání výzvy ☐
☐ [jistina (opětuující se dávka splatná v budoucnu) - splatnost do .... dne v měsíci ☐ [měsíc označen měsícem] ☐
☐ [případné upřesnění, jak se vymáhaná povinnost zvyšuje po vydání exekučního příkazu]

Toto zvýšení může ovlivnit i výši odměny soudního exekutora (řádek 7 tabulky č. 1)**, která se vypočítává z výše soudním exekutorem vymoženého plnění nezahrnujícího náklady exekuce a náklady oprávněného.

Povinný může vymáhanou peněžitou povinnost v aktuální výši uhradit

1. bankovním převodem či vkladem na účet č. ...., variabilní symbol .....
2. v hotovosti v úředních hodinách na pokladně soudního exekutora .....
3. poštovní poukázkou typu A na účet č. ...., variabilní symbol .....

Při platbě bankovním převodem nebo poštovní poukázkou musí být vždy uveden variabilní symbol. Uhradí-li povinný tímto způsobem vymáhanou peněžitou povinnost, exekuce bude za podmínek stanovených zákonem skončena.

4. Úřední hodiny

Úřední hodiny soudního exekutora ....., exekutorského úřadu .....

[Pokladní hodiny:

Hodiny pro telefonický kontakt:]

Aktuální informace o úředních hodinách, příp. pokladních hodinách nebo hodinách pro telefonický kontakt doporučujeme ověřit na internetových stránkách soudního exekutora.

** Základ pro určení odměny soudního exekutora se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru a vypočítaná odměna na celé desetikoruny nahoru.

č.j. 014 EX 2042/10-3
zn. opr. MR-049/2010

Exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem nemovitostí

Soudní exekutor JUDr. Antonín Dohnal, Exekutorský úřad Jeseník, se sídlem Otakara Březiny 229, Jeseník, PSČ 790 01, pověřený k provedení exekuce v usnesení o nařízení exekuce, vydaného Okresním soudem v Jeseníku dne 24.05.2010 č.j. 2 EXE 788/2010-14, podle vykonatelného rozhodčího nález JUDr. Jiří Holas, rozhodce č.j. R 29/2010-15 ze dne 29.04.2010,

proti povinnému: **HOSTAŠOVÁ Miroslava**, bytem Masarykovo nám. 167/1, 790 01 Jeseník, RČ: 535723/055

na návrh oprávněného: **RAIDA Jan**, JUDr., bytem Wolkerova 1308/25, 790 01 Jeseník, RČ: 561120/0727, práv. zast. advokátem Mgr. Jaroslav Macek, advokát, se sídlem nám. Svobody 829/17, 790 01 Jeseník, PSČ: 790 01, IČ: 72015225

k vymožení povinnosti povinného zaplatit oprávněnému pohledávku ve výši 34.000,- Kč s příslušenstvím a k vymožení povinnosti povinného uhradit oprávněnému náklady oprávněného a povinnosti povinného uhradit soudnímu exekutorovi náklady exekuce, jejichž výše je stanovena v příkazu k úhradě nákladů exekuce,

příkazuje dle ust. § 59 odst. 1 písm. c) e.ř. a ustanovení § 69 e. ř. ve spojení s ust. § 335 a násl. zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "o.s.ř."), provést exekuci prodejem nemovitostí povinného, a to:

- pozemek parc. č. 589/2, druh: lesní pozemek
- pozemek parc. č. 590, druh: lesní pozemek
- pozemek parc. č. 591/1, druh: lesní pozemek
- pozemek parc. č. 591/6, druh: lesní pozemek
- pozemek parc. č. 591/7, druh: lesní pozemek

vše zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Frýdek-Místek, pro obec Malenovice, katastrální území Malenovice, na listu vlastnictví č. 727, podíl 1/3.

II. Soudní exekutor zakazuje povinnému, aby po doručení tohoto exekučního příkazu nemovitosti označené v bodu I. výroku převedl na někoho jiného nebo je zatížil.

III. Soudní exekutor ukládá povinnému, aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto exekučního příkazu oznámil soudnímu exekutorovi pověřenému provedením exekuce, zda a kdo má k nemovitostem označeným v bodu I. výroku, předkupní právo; pokud tak povinný neučiní, odpovídá za škodu tím způsobenou.

Obecní úřad Malenovice, okr. Frýdek-Místek	Čís. dop.
Dobro: 25-06-2010	Zpracov. SH
Čj.: PPA.	Ukl. znak
Poř. listů: Mal 509/2010	51.1 VHO

Příloha č. 6 Exekuční příkaz reálně vydaný k provedení exekuce prodejem nemovitostí

(zdroj: úřední deska obecního úřadu obce Malenovice, dostupné z:

www.malenovice.eu/exekucni-prikaz-k-provedeni-exekuce-prodejem-nemovitosti-516cz19/)

Poučení: Dle ust. § 47 odst. 3 e. ř. není proti exekučnímu příkazu přípustný opravný prostředek.
Dle ust. § 47 odst. 4 e. ř., majetek, který je postižen exekučním příkazem, nesmí povinný převést na jiného, zatížit ho nebo s ním jinak nakládat. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný.

Jeseník 27.05.2010

JUDr. Antonín Dohnal, v.r.
soudní exekutor

Za správnost vyhotovení: Otisk úředního razítka
Tomáš Březina
pověřen soudním exekutorem

Na vědomí
Oprávněný
Povinný
Manžel(ka) povinné(ho)
Spoluvlastník
Katastrální úřad
Finanční úřad
Městský (Obecní úřad)
Spis

Toto rozhodnutí ze dne 27.5.2010 č.j 014 EX 2042/10- 3 nabylo právní moci dne 28.5.2010. Připojení doložky právní moci provedl(a) Aneta Bílková dne 24.6.2010.

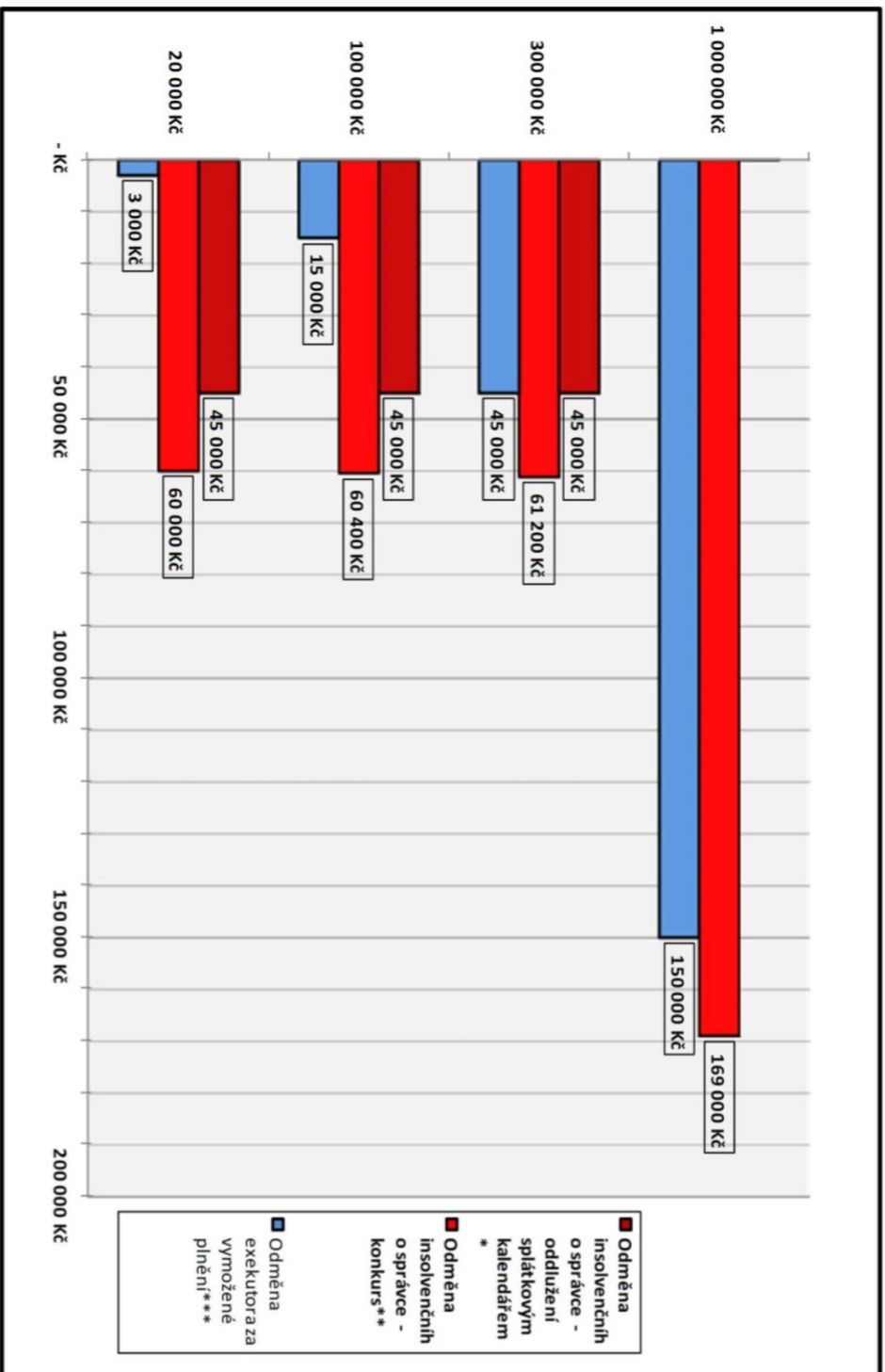
Srovnání odměňování soudních exekutorů a insolvenčních správců

poskyvatel subjektu	Soudní exekutor dle podnikatel/OTVM	Soudní exekutor dle navrhované novely tarifu podnikatel/OTVM	Ins. správce, oddlužení, zpeněžení majetkové podstaty podnikatel	Ins. správce, oddlužení, spřískový kalendář podnikatel	Ins. správce, konkurs podnikatel
minimální odměna	3000,- Kč	2000,- Kč	nejméně 45 000,- Kč (1 Kč/vrhc nevyrohol)	45 000,- Kč (1 Kč/vrhc nevyrohol)	nejméně 45 000,- Kč
bezvýslednost řízení (nic nebylo vymoženo)	0,- Kč	0,- Kč	při bezvýslednosti oddlužení se není v konkurs => garantovaná odměna 45 000,- Kč hrzena státem + odměny za překonání přihlášek á = 1000,- Kč	pokud dlužník nespíáá, pak oddlužení se není v konkurs => garantovaná odměna 45 000,- Kč hrzena státem + odměny za překonání přihlášek á = 1000,- Kč	garantovaná odměna 45 000,- Kč hrzena státem
minimální odměna při dobrovolném plnění	1300,- Kč	1000,- Kč	45000,- Kč	snížení není stanoveno, správci náleží 45000 Kč za 5 let = 730 Kč/ měsíčně a v případě oddlužení dle společného návrhu manželů 67 300,- Kč (1 123 Kč za každý započatý kalendářní měsíc od rozhodnutí o povolení oddlužení do skončení plnění kalendáře,	snížení není stanoveno, minimální odměna 45 000,- Kč
snížení odměny při dobrovolném plnění	o 30 %	o 30 %	odměna se nesnižuje	odměna se nesnižuje	odměna se nesnižuje
Vymožena částka 20 000 Kč	odměna 13% čim 3000,- Kč	odměna 10% čim 2 000 Kč	45000,- Kč	45000 Kč za 5 let = 730 Kč/ měsíčně a v případě oddlužení dle společného návrhu manželů 67 300,- Kč (1 123 Kč za každý započatý kalendářní měsíc od rozhodnutí o povolení oddlužení do skončení plnění spřískového kalendáře,	odměna čim 45 000 Kč
bylo prodáno osobní auto za 130 000 Kč	exekutora bude vyproána pen z vyproáého odměna exekutora bude čim 5000 Kč z první 30 000 Kč vyproáených věheli a 13% ze zbylé částky vyproáené věheli	3500,- Kč při dvou porovnách 4530,- Kč při třech porovnách 5250,- Kč, bez ohledu na délku řízení, při dobrovolném plnění bagetelní pohledávky se snižuje o 30 %	45000,- Kč	13300 Kč za prodej zajišteného auta + odměna 45000 Kč / 67300 Kč ze spřískového kalendáře za dobu 5 let	45000,- Kč
peněžní nahrazení hotovými výdaji	3500,- Kč, při dvou porovnách 4530,- Kč, při třech porovnách 5250,- Kč, bez ohledu na délku řízení, při dobrovolném plnění bagetelní pohledávky se snižuje o 30 %	3500,- Kč, při dvou porovnách 4530,- Kč, při třech porovnách 5250,- Kč, bez ohledu na délku řízení, při dobrovolném plnění bagetelní pohledávky se snižuje o 30 %	v prokázané výši	pausálně 130 Kč měsíčně (9000 Kč za 5 let), u manželů 222 Kč měsíčně (13 500,- Kč za 5 let)	v prokázané výši, až do 30 000 Kč hrzena státem
odměna za překonání přihlásky pohledávky	NE	NE	NE	NE	ANO, 1000 Kč za každou překonanou přihlášku, nejméně 45 000 Kč, nejvýše 1 000 000 Kč
Propokcen nakládi státem	NE	NE	ANO, odměna do výše 50 000 Kč, hotové výdaje do výše 50 000 Kč (při přeměně v konkurs), nejméně 45 000 Kč	ANO, odměna do výše 50 000 Kč, hotové výdaje do výše 50 000 Kč (při přeměně v konkurs), nejméně 45 000 Kč	ANO, odměna do výše 50 000 Kč, hotové výdaje do výše 50 000 Kč, nejméně 45 000 Kč

Tab. Srovnání odměňování soudního exekutora (regarantovného státem) a insolvenčního správce (z velké míry gararantovného státem)

celková částka vymožena pro vědehny věheli	Odměna insolvenčního správce - oddlužení spřískovým kalendářem*	Odměna insolvenčního správce - konkurs**	Odměna exekutora za vymožení plnění***	Snížení odměna exekutora ****
20,000 Kč	45,000 Kč	60,000 Kč	3,000 Kč	1,500 Kč
100,000 Kč	43,000 Kč	60,400 Kč	15,000 Kč	7,500 Kč
300,000 Kč	43,000 Kč	61,200 Kč	45,000 Kč	22,500 Kč
1,000,000 Kč	nenalé	169,000 Kč	150,000 Kč	75,000 Kč

* Standardní garba, 6-60 měsíční spřísk (3 let), malátr spóskový tarifu manželů
 ** 60% vymoženo plnění k vrchní zajištením věheli a 40 % k vrchní nezajištením věheli, 15 překonání přihlášek
 *** Při úhradě po 30 dnech od doručení Vřvy k dobrovolnému plnění vymáhané porovnání
 **** Při úhradě do 30 dnů od doručení Vřvy k dobrovolnému plnění vymáhané porovnání

ABSTRAKT A KLÍČOVÁ SLOVA

Diplomová práce na téma: Exekuční řízení. Vybrané aspekty postavení a činnosti soudních exekutorů.

Klíčová slova: Soudní exekutor. Exekuční řád. Aktuální problémy právní úpravy exekutorů.

Diplomová práce se zabývá osobou soudního exekutora, avšak nemá ambici vydávat se za komplexní pojednání. Předmětem se staly vybrané aspekty jeho postavení a činnosti, autorka se zaměřovala hlouběji na ta témata, která se jí subjektivně jevila jako zajímavá a aktuální. Soudní exekutor, jakožto fyzická osoba, splňující vymezené zákonné předpoklady a jmenovaná do exekučního úřadu, provádí nucený výkon exekučním titulem přiznaných povinností, které nebyly dobrovolně splněny, čímž zasahuje do soukromé sféry osob, tudíž nebývá vnímán příliš pozitivně. Ovšem exekutorský stav je mnohdy zaměňován s vymahači, což k tomuto negativnímu postoji ze strany společnosti přispívá, a tak byla krátká stať věnována i těmto osobám, a dále insolvenčnímu správci, se kterým je často porovnáváno vzájemné postavení, zejména v diskuzích ohledně finančních podmínek činnosti. Zmíněni byli též zaměstnanci exekutora tendující *pro futuro* ke jmenování do exekutorského úřadu, a totiž exekutorští koncipienti a kandidáti.

Exekutor je v současné době zároveň v postavení orgánu veřejné moci a v postavení samostatného podnikatele. Čtenáři byla přiblížena činnost vykonavatele exekucí dle Exekučního řádu zvláště pak z hlediska jeho pověření provést exekuci či možnosti záměny exekutora z vůle oprávněného v procesu exekuce. Před několika měsíci došlo ke snížení odměn prostřednictvím novely Exekučního tarifu, ta byla předmětem ústavní stížnosti skupiny senátorů, navrhuje zrušení dotčených ustanovení. Práce se pokusila poskytnout náhled na aktuálně diskutované možnosti novelizace Exekučního řádu s akcentem na exekutory, neboť snahy o úpravy jejich postavení či podstatně se dotýkající jejich činnosti jsou velmi časté. Jednalo se

o problematiku množství exekučních úřadů, zavedení formulářů exekutorských písemností vyhláškou ministerstva, stanovení povinnosti oprávněného z exekučního titulu platit zálohy na náklady exekuce nebo zpoplatnění procesních úkonů účastníků a koncentrace exekučního řízení. Tyto návrhy byly podrobeny kritické analýze jejich dopadů a navrženy možné úpravy *de lege ferenda*. Též byla hodnocena možnost zakotvit místní příslušnost exekutorů, která je jednou z nejproblematictějších v této oblasti. Navíc došlo před několika dny k návrhu skupiny senátorů na zrušení ustanovení Exekučního řádu, která by, jestliže by jí Ústavní soud vyhověl, znamenala nutné zavedení některého z modelů teritoriality.

ABSTRACT AND KEY WORDS

Thesis focused on: Execution proceeding. Selected aspects of the position and activity of private Executors.

Key words: Private Executor. Code of Execution. Actual problems of legal regulation of Private Executors.

This thesis is devoted to the topic of private Executors. The Author focuses on selected aspects of status of private Executors and their execution activity, the interesting and current ones. The private Executor, natural person, has to meet legal requirements and be appointed by the Minister of Justice. The private Executor enforces that obligations, which have not been fulfilled voluntarily. This is an intervention to a person's privacy, which makes them unpopular. In addition, public perceive of the Executors and debt collectors (not regulated by the Code of executions neither the Code of Civil procedure and often acting on the edge of the law), as the same institute. Therefore, a short chapter addresses the issue of this problematics. As well this chapter deals with Insolvency Administrators, because their status is commonly compared with status of Executors, and also there is comparison of their remunerations. The Executor can employ the executor's apprentice and a candidate. These persons strive to be appointed to an executioner office pro futuro.

Private Executor is enacted as a public body and a private businessman at the same time. This thesis furthermore looks at execution activity, particularly authorization of the Executor to enforce a warrant of execution. A Judgement creditor may ask for a change of the Executor, if he is not satisfied with the Executor's services. A few month ago, the Remuneration Decree was amended and remunerations were cut by one third. This reduction was impulse to constitutional complaint submitted by a group of senators. Last large chapter analyzes proposals of possible amendments of the Code of executions with accent to status of the Executors or their activity, because these proposals are very frequent. The chapter considers a number of the executioner offices,

an implementation of writing templates, an obligation of a judgment creditors to pay a deposit for an execution, an obligation of the parties to pay for their procedural actions. The author critically evaluates these problems and recommends changes to be made in legislation *de lege ferenda*. And finally, last subchapter examines a possibility of enactment Territorial jurisdiction of the Executors, which is very controversial topic. A group of senators submitted a constitutional complaint a few days ago. The senators request a repeal of the section 28 and section 38 of the Code of executions. If those sections will be repealed, it will require enactment of the Territorial jurisdiction of the Executors.